

Gia Sư 17 Tuổi và Thái Tử Phá Hoại

Contents

Gia Sư 17 Tuổi và Thái Tử Phá Hoại	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	12
4. Chương 4	26
5. Chương 5	34
6. Chương 6	42
7. Chương 7	46
8. Chương 8	52
9. Chương 9	57
10. Chương 10	57
11. Chương 11	59
12. Chương 12	60
13. Chương 13	61
14. Chương 14	62
15. Chương 15	63
16. Chương 16	64
17. Chương 17	65
18. Chương 18	66
19. Chương 19	68
20. Chương 20	68
21. Chương 21	69
22. Chương 22	70
23. Chương 23	71
24. Chương 24	72
25. Chương 25	73
26. Chương 26	73
27. Chương 27	74
28. Chương 28	76
29. Chương 29	77
30. Chương 30	78
31. Chương 31	80
32. Chương 32 - End	82

Gia Sư 17 Tuổi và Thái Tử Phá Hoại

Giới thiệu

[nó] KIM SUN MIN : *17t* chiều cao: 1. 70 *sở thích: vẽ, học (có 1 bí mật nữa là nó rất thik ụynh lộn)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-su-17-tuoi-va-thai-tu-pha-hoai>

1. Chương 1

Vào 1 buổi sáng sớm....tại 1 căn nhà khá to và đẹp, trong 1 căn phòng nhỏ nhắn và khá là xinh xắn...có 1 cô gái đang mãi mê sắm soi, sửa soạn cho bộ đồ đồng phục:

- Con gái iu vầu của Mama ơi xuống ăn cơm nào _tiếng gọi của 1 phụ nữ vọng lên phòng
- Vờn...mama và papa cứ ăn trc đi ạ..con xuống sau _nó đáp lại

Sau 15' chuẩn bị nó ms ló xuống lầu.

- Con gái iu à con lm j mà lâu thế _mama
- Ô...con bận xịu việc ấy mà _nó
- Thôi con gái iu của papa ăn cơm ngon nhé...đi học vui vẻ nhé con iu vầu _papa
- Vâng..kol iu papa mama lắm lắm lun á..chút chút _nó chạy lại hôn lên má 2 ng
- Ôi con bé này cứ nịnh hoài.. _mama đỏ mặt
- Con không có nhịnh đâu..thui trể rồi con đi nhá pipi papa mama _nó chạy lại bàn vơ lấy vài cái sandwich rồi đi luôn ra khỏi nhà..

Do nhà cũng gần trường nên nó đi bộ....Nó cứ thơ thơ thẩn thẩn vừa đi vừa hái hoa, bắt bướm...đang đi nó vô tình nhìn về phía kia thì 1 anh chàng đang nháy mắt đưa tình vs nó...nó quay mặt lại *Cha này bị hâm nặng rồi..muốn cưa chị hả đừng hòng* 1 lúc sau anh chàng lại đá lông nheo tiếp *ôì mình pk mình quyến rũ rồi..lm j mà phải thể hiện tình cảm ghê thế* nó dựng tóc gáy...1 lúc sau anh chàng đến gần nó hơn *Ôi định lm j thế đừng có lm bậy nha* nó nghĩ thầm và bối rối cực kỳ khi anh chàng đang đến gần nó *CỘP*CỘP* càng ngày càng đến gần nó đứng chết trân tại chỗ...cho đến khi:

- Ôi...anh kia đẹp trai quá anh ấy đang đến gần mình kia _1 đám con gái xúm xít còn anh chàng thỳ đi ngang qua nó không ns 1 lời nào..rốt cuộc nó bị lố hàng..mặt nó sượng trân..đứng đờ như cây cơ tại chỗ *Trời ạ, mình ại tưởng bỏ rồi* nó chỉ pk thở dài rồi bước đi lòng vừa quẽ mà vừa buồn...đang đi trong niềm xấu hổ thỳ 1 bàn tay đặt lên vai nó:

- Đây...bộ cô không có ấn tượng vs tôi hả _giọng của anh chàng hồi nãy

Nó phớt lờ không thèm trả lời. nó cũng chưa anh ta là ng đã lm cko nó quẽ 1 cục..

- Đây...cô...cô khong có chút j là ấn tưởng vs tôi hả

Nó trả lời = cách im lặng

- NÀY....BỘ CỘ BỊ ĐIẾC HẢ!!!!!!_cậu hét vào tai nó
- IM ĐY ĐỒ VÔ DUYÊN KIA..._nó nhin hết nổi quay lại hét thẳng vào mặt cậu
- Hừ...sao tôi hỏi mà cô không ns hử
- mắc mớ j đèn cậu tên khủng nặng kia
- Hừ..tôi đá lông nheo vs cô mà cô không có chút j là ấn tượng hả
- Đồ điên...cậu đá lông nheo vs tôi thì có ấn tượng chứ
- Cô....
- cậu có dy không hả tránh đường ra
- tôi không tránh cô lm j tôi
- Hừ tôi cho cậu ăn đập ngay lập tức bh
- Ngon thì lm thử xem

Nó nổi sùng đưa chân lên đập 1 phát nổi đom đóm vào mặt cậu khiến cậu văng ra ngoài bụi rậm nằm :

- Ôi...sao ở đâu mà nhiều thế này..bắt về chơi đã_cậu mơ màng lấy tay chụp chụp

Sau 1 hồi tỉnh lại thì nó đã chồn mắt dép rồi....

- Chết tiệt..cô..cô..nhất định cô sẽ ăn đòn vs tôi_cậu ấy tay bợ 1 con mắt
- cậu đang chửi thầm nó thì vô tình nhặt đx 1 tấm bảng tên của nó hồi nãy vô tình rơi..
- Hô hô..Kim sun min à..tên cũng đx đó...he he he he tôi sẽ tính sổ vs cô

.....

Tại trường :

- Ê...min à..cậu đến rồi hả..nhà trường ms thông báo kết quả học lực đó..có bảng treo trên phòng hiệu trưởng đó cậu lên đó xem dy..tớ hạng 300 lun về mama tớ giết quố_Un jo bạn thân của nó
- hj đừng lo...hạng 300 cũng đx rồi...chưa thấy thằng em tơ đâu 400 lun đó gần đúng éc..._nó an ủi
- Ukm thui cậu dy dy...
- Hj tớ dy nhá pipi_nó vẫy tay

Nó chạy như bay đến cái bảng báo tin ở trên phòng hiệu trưởng , bao nhiêu là ng đứng chen chúc đông đúc nó cô gắng lắm ms chen vào trog đx:

- Ukm để xm nào....Joo Gum hạng 4...Jun seong..Hạng 3...Cum ji...hạng 2..và hạng 1 là..Sun min..oh ye mình hạng nhất rồi..._nó nhảy lên sung sướng trc cả đám đông..đang reo hò vui sướng bông mặt nó dần đỏ lên khi cả bao nhiêu con mắt đang chăm chú nhìn nó...nó ôm mặt hạ ng xuống chuồn ra ngoài...
- Ối zị quá ..trời ạ..xấu hổ quá dy mắt..._nó ôm mặt
- A...em kia có phải là Kim sun min không_1 ng đàn ông bước đến đó là thầy hiệu phó
- Ồ vâng..là em đây_nó lễ phép
- Ôi may quá gặp em ở đây..thầy đag định tìm em..thầy hiệu trưởng đag đợi em trên phòng đó
- Ồ có việc j thế ạ
- À..thầy cũng không pk nữa..em len dy rồi pk
- Ukm em pk rồi ạ em chào thầy
- UKm pipi em

Nó tức tốc chạy đến phòng hiệu trưởng 1 cách nhanh nhất:

- Em chào thầy ạ_nó
- Ukm...thầy có 1 việc mún ns vs em
- Việc j ạ
- À...ng đứng đầu đất nc mày mún con nhập cung..để lm gia sư cho thái tử con của ng
- Hả...nhưng mà tại sao lại là em ạ_nó nhếch mép ngạc nhiên
- À...chuyện này thầy cũng không pk nữa có thể là do em à học sinh giỏi nhất nc
- O...vâng ạ...nhưng mà con chuyện học hành ở trường thỳ sao ạ
- À chuyện này em không cần lo vì em đã có đầy đủ kiến thức rồi...
- thầy ơi nếu nhập cung là không bao giờ xuất cung hả thầy
- Không em chỉ lm gia sư cho đến khi cậu qua hết độ tuổi 18
- O..vâng nhưng mà chừng nào em sẽ đi ạ
- À..ngay ngày hôm nay luôn
- Hả..không phải chứ..à mà thôi em pk rồi thưa thầy em đi ạ_nó uể oải bước đi
- này em chào cả lớp về nhà chuẩn bị đồ đi chút nữa sẽ có ng đến nhà đón em_thầy ns vọng
- Vâng ạ..._nó như phát khóc
- *trời ạ..sao lại như thế này...sao sớm vậy..thế là mình phải xa mía nhà ấm áp rồi huhu* nó vừa đi vừa nghĩ ngợi trơ về lớp chào cả lớp rồi xách cặp chạy về nhà chuẩn bị....trong khi đó ở Hoàng cung:
- Con lại trốn ta xuất cung đấy hả__(không pk ns sao nữa)
- O..con đâu có_cậu(thái tử)
- Còn chối nữa à
- Con...con...
- nhưng mà thôi..vì sắp tới sẽ có gia sư thay ta dạy con
- Cái j cơ..._cậu trở mặt
- Con sẽ có gia sư để dạy lại cho con
- Không đx..tuyệt đối không đx..vs lại con không thik
- Không thik đs là chuyện của con ta ,đã quyết rồi...thì không thể nào lay chuyển đx..ta đi đây con ở lại vui vẻ
- O khoan đã....._cậu gọi vs theo nhưng không hịu quả
- *trời ạ..cuộc đời toi sẽ như thế nào đây cà..à mà thôi có thêm gia sư càng vui...quậy cho chết luôn* cậu ngẫm nghĩ trong đầu những trò ms để quậy

2. Chương 2

Tại nhà của nó 1 lùm mây âm u kéo tới:

- Huhu con ơi...mama iu vầu sắp xa con rồi....huhu_mama ỏ qua ỏ lại nữa giả khóc nữa khóc thiệt

- Huhu....chị iu vầu nhìn rất chi là đầu gấu...huhu xa chị em rất là buồn_ thằng em trai nè mắt lừng tròng, nhưng thật bụng bên trong * Hổ hổ hổ đy..đy khỏi cái nhà này đy..đồ bà chị ác độc..cuộc đời ta thoát khỏi kiếp bất hạnh rồi há há há* tuy nè mắt chảy từa lưa nhưng khuôn mặt thằng em vẫn rất là nham nhở

- Ồi..em trai ,bà chị đầu gấu này muốn tặng em 1 món quà lần cuối_ nó cũng rưng rưng

- Quà j hả chị....

- À....quà đây này....._ từ xa 1 cái chảo bay thẳng về phía thằng em ____BOONG____ cái chảo dính ngay cái đầu , thằng em trai ngã lăn quay 2 mắt quay cuồng cuồng , xung quanh đầu sao bay quá trời...

- Dám chửi chị mày sau lưng hả...ha ha ày lên thiên đường nằm lun

- Huhu con gái iu vầu nếu xa con chắc papa không thể nào sống nổi_papa tha thiết

- Ồi con cũng vậy..._nó cũng tha thiết không kém định chạy ôm ba thỳ 1 cánh tay ngăn lại

- Đẹp..đẹp..cha con mày có ý định diễn tuồng hả, vs lại tình cảm như thế coi chừng ta nghĩ loạn lun bh..._mama

Đang còn ns chuyện phím thỳ có khoảng 2 chiếc xe hơi đến đậu trc nhà nó :

____KINHKOONG____KINHKOONG____tiếng chuông cổng

- Tôi ra liền đây..._mama _mời mấy ông vô nhà chơi ạ

- Đây...._1 anh chàng khoảng 25t

- Gì ạ

- Bộ cháu già trc tủi hả

- Ồ đau có

- Chứ sao bác kêu cháu = ông ,cháu ms có 25t thôi đó nha

- Oh thế à...cho tôi xin lỗi ms' vào ms' vào_mama*hổ hổ mà nhìn mặt zà thiết mà, nhìn ck mình còn trẻ hơn cậu ta ý chứ*

- Cho hỏi cô Kim sun min đau ạ _quan đốc sứ ng sẽ đưa nó nhập cung

- Dạ đây ạ...._nó

- Xin phép ms' cô nhập cung

- Ồ vâng ạ..chờ xíu ạ...

Sau 30' nó chạy lon ton ra chiếc xe hơi :

- ms' cô lên xe...

- Vâng cảm ơn ạ...

- Con ơi...đy nhớ ngày trở về vs gia đình này nhá ...iu con gái papa mama quá hà...ummoa_papa mama liên tục gọi vs theo kèm theo mấy cái hôn gió, cái nào nó cũng chụp rồi bỏ vào tim(lm như bồ bịch ý T.T)

Tại hoàng cung :

- Há há há..gia sư của tôi ới ời...hãy đến đây đy...sẽ có những món quà mà tôi tặng riêng cho gia sư hổ hổ hổ _cậu đứng chống nạnh mặt ngẩng lên trời tự ki

____KẾT...ÉT...ÉT____ 2 chiếc xe hơi dừng lại trc 1 cung điện khá lớn nguy nga :

- Mời cô...

- Vâng..._nó ns mà chẳng thèm nhìn ai mà chỉ lo cầm đầu nhìn xung quanh

- À..cô cứ đy cho hết con đường này rồi vòng qua bên phải , phòng đối diện là nơi thái tử sống đó...còn bh chúng tôi không thể đưa cô đến đó vì cò có chút công chuyện cần giải quyết

- Ô..vâng cảm ơn ạ....

Nó chạy 1 lèo luôn vào vào điện thái tử :

- Ô..cô là..._cô hầu nữ

- Ô..dạ tôi à kim sun min gia sư cho thái tử ạ_nó

- vâng cô chờ xíu để tôi đy gọi thái tử

- vâng tôi chờ ở đây...

Tại phòng của cậu :

- Thái tử ơi...gia sư đến rồi ạ_cô hầu ns vọng qua khe cửa phòng

- Gọi vào đây nhanh lên gấp gầy..._cậu nôn nóng

- Vơn....

Cô hầu gái quay trở lại đại sảnh ms' nó vào , 4 con mắt nhìn nhau :

- Ô..cô(cậu)...._cả 2 ng cùng đồng thanh

* ôi chắc mắt mình có vấn đề rồi, hoa mắt quá hóa cuộc* nó và cậu có chung suy nghĩ , 2 ng liên tục dụi mắt...dụi xong lại nhìn nhau, cậu nhìn nó vẫn là nó , nó nhìn cậu vẫn là cậu *ôi nhất định phải đy khám mắt thôi..mắt bị sao ùi* nó và cậu hoảng

- Ủa..bộ thái tử và cô đã gặp nhau rồi sao...._cô hầu gái thấy 2 ng kỳ kỳ

- Ô...mà hỏi thật chẳng lẽ cô là...

- Mà cậu chẳng lẽ cũng là...

- OHHHHHHHHH....._2 ng há to miệng ra

- Tên vô duyên....là cậu á

- Con bé chết tiệt...là cô á.

Oh my god...đúng là trái đất tròn , oan gia ngõ hẹp lm sao thế này..đời tôi thế là chấm hết 2 ý tưởng lớn lại gặp nhau...

- À...mà thôi chuyện đã qua rồi không nên nhắc lại lm j....hiện đây tôi muốn ns chuyện vs gia sư 1 chút_cậu nhìn nó vs ánh mắt rất chi là gian xảo

- Ô...oh...

- Cô ra ngoài đy_cậu chỉ cô hầu

- Vâng thưa thái tử....

- Ô hô..trc tiên xin mời gia sư ngồi ạ.....đây là chiếc ghế “CHẮC CHẮN” nhất trong cung đây ạ...ms' gia sư ngồi ạ_cậu đột nhiên lễ phép và đặc biệt còn nhấn mạnh 2 chữ chắc chắn...khuôn mặt đều vô cùng

- Ô...cảm ơn trò..ta xin đx ngồi nhá_nó cũng không quan tâm mà cảm thấy rất ư là thik thú

- Vơn...gia sư ngồi tự nhiên

Nó đặt mông ngồi xuống thỳ *RẦM* cái ghế gãy , lm nó ngã lăn quay ra đất..mặt cắm dưới đất mông chống lên trời nhìn mắ cười chết đx....nó tức tối đứng dậy phui phui...

- Cậu...cậu lm đúng không....._nó

- Ô...tôi lm j dám đụng chạm vào thân thể vàng ngọc của gia sư nà....có lẽ do cái ghế lâu năm nên mục thoi _cậu chối leo lẻo

- Cậu...hừ cậu đx lắm...đội tôi từ chầu vua về tôi sẽ cko cậu pk thể nào là lợi hại...._nó hậm hực bước đy để lại 1 khuôn mặt đắ chí..cười ha hả

- Này...nhớ về sớm sớm nhá tôi chờ cô đó..hế hế _cậu lấy tay vẫy vẫy*À mà hình như mình cũng phải đi thỳ phải*

- Ấy...ấy...chờ..chờ vs tôi cùng đi...._cậu chạy thực mạng kêu vs theo nó

Tại điện thoại để :

- Cháu là Kim sun min đúng không _giọng của 1 ng đàn ông đang ngồi trên 1 chiếc ghế sofa

-Vâng....kim sun min là cháu ạ_nó

-Ta nghe ns cháu là học sinh giỏi nhất nước hàn quốc này..không pk có phải hay không

-Dạ..chuyện này thỳ chưa chắc đâu ạ...có thể còn nhiều ng giỏi hơn cháu mà mọi ng không pk đẩy thôi..._nó ngượng

-Haha cháu khiêm tốn quá đấy...

-À...thưa ng cháu có thể có 1 vài đề nghị...mong ng ưng thuận

-Cháu cứ ns đi đã

-Dạ thứ 1 cháu muốn là cứ mỗi tháng lại đi về nhà thăm gđ 1 lần đi không ạ

-Chuyện này thỳ không thành vấn đề..còn đề nghị tiếp theo

-Dạ..cháu nghe ns là Thái tử là 1 ng rất là quậy phá...vậy nên cháu mong ng sẽ cho cháu đi dùng 1 chút vũ lực để dạy thái tử hơn ạ

-Này..này..cô dám không hả _cậu sùng sộ

-Haha chuyện này thỳ không có j phải ns..con muốn dùng mấy thỳ dùng nhưng ta chỉ lo con không địch lại nổi thằng nhóc này thôi

-Haha khỏi lo chuyện j thỳ không ns nhưng chuyện ынн lộn thỳ ai địch lại cơ chứ_nó vỗ ngực , đang cười khoái chí bỗng nó giật mình khi pk mình đã cư xử quá lỗ

-Hì hì..ngại quá...cháu xin lỗi..cháu hơi lỗ bịch _nó ngượng..cười nghe nặng trĩu

-Haha không sao...không sao...cháu rất có khí phách ta bắt đầu thik cháu rồi đó

-Ồ vâng ạ.....

-Ấy khoan..khoan..nếu như cô ta đã có đề nghị thỳ con cũng muốn có 1 đề nghị _cậu cắt ngang

-Con muốn j nào con trai

-Con chỉ muốn 1 điều thôi...là cô ta phải lm ng hầu riêng cho con cơ

-Con ns chuyện ngược đời..gia sư ai lại lm ng hầu cho trò của mình

-Đúng vậy...đả đảo..đả đảo..._nó hứa theo kèm thêm phần phụ họa

-Ai ns là sẽ lm ng hầu luôn đâu..ý con là nếu như khi bên cạnh con không có ng hầu thỳ cô ta lm thay thôi...chứ bình thường thỳ bắt lm j cơ chứ

-Chuyện này....chuyện này....thôi đi rồi tạm thời là như thế đi

-Vâng xin cung kính cảm ơn cha ạ _cậu chào mà không nhìn vua mà cứ nhìn nó cười đều

-Nhưng mà...um...um_nó đi định ns thỳ đã bị cậu bịch miệng lòi ra khỏi điện rồi

Trên đường đi về nó thỳ hậm hà hậm hực , tức tối còn cậu thỳ đang âm mưu suy tính chuyện j đó...

-Woo à...lâu rồi hk gặp nhớ woo quá à...._1 cô gái chạy ra chắn đường nhảy chồm lên siết chặt cổ cậu

-Buông ra...._cậu gằn giọng khó chịu

-Không đâu

-Tôi bảo cô buông ra..

-Không buông

-Tôi hỏi 1 lần nữa có buông ra không

-Không buông...

-Được lắm..._cậu giơ tay lên hù đánh

-Ấy...ấy..tớ dờn thôi đừng giận thế chứ..tớ buông ngay mà__lập tức cô gái đó buông 2 tay ra

-Hừ....

-Ồ mà cô gái kia là ai thế..._cô ta chỉ vào mặt nó

-Tôi ấy à...tôi Là kim min sun__nó

-Rồi pk rồi...bh thì biến đi để ta và thái tử ở đây là đx....

-Cái j cơ...cô kêu ai biến đi

-Cô đấy...._cô ta ns giọng khiu khích

-Cô...quá đáng thật đấy

-Xì...nhìn đã pk không có tích sự j rồi mà cò đứng đây lm j

-Hừ..thế cô nhìn ảo là thế này thì hơn tôi chắc..._nó đốp lại

-Cô..miệng lưỡi cũng đx đấy

-Thôi..tôi cũng chán rồi ở đây xem 2 ng tình tứ mệt lắm...xin kiu 2 ng cứ tự nhiên..._nó quay gót đi lun

-Ấy... chờ tôi vs...._cậu gọi vs nó rồi chạy theo

-Này...woo phải ở lại chơi vs Ri cơ..không đx theo cô ta__cô ta lấy tay bầu vú kéo cậu lại

-Cô cứu tôi vs...đi thế hả thấy ng chết mà không cứu à....

Mặc cho cậu cầu cứu nó vẫn đi tự nhiên...*Hey.cậu ta đã chơi mình 1 vố...nhất định phải cho cậu ta pk thế nào là lợi hại ms đx..nhưng mà phải lm sao đây cà...* nó đang trầm ngâm suy nghĩ

-A....đúng rồi..cách này đx nè..._2 con mắt nó sáng rỡ lên

Nó lập tức chạy vòng vèo khắp các ngõ đường trong cung đến chỗ thái ý :

-Ồ...cho hỏi ông có phải là thái y không ạ__nó

-Vâng tôi là thái y chẳng hay cô là

-Vâng cháu là Kim sun min gia sư của thái tử

-Oh vậy sao ,rất hân hạnh mà cô đến đây tìm tôi có việc không

-À....dạo này cháu bị bệnh táo bón vậy nên cháu muốn có 1 chút thuốc xổ...có thể nhờ thái y cho 1 chút đx không ạ

-Oh thế thì đx...chỗ tôi không thiếu..đây là thuốc xổ rất tốt cô hãy đem về mà dùng __thái y chạy vào trong lấy ra 1 chai thuốc xổ

-Vâng cảm ơn thái y nhiều, cháu đi nhá__nó quay lại nở 1 nụ cười thật tươi rồi chạy đi lun

Nó đang ở trong vườn ngự uyển....đang đi thì bỗng 1 tiếng sáo chọt cất lên..... *Ôi cảnh cung điện này , tiếng sáo này...ôi..sao mà giống phim kiếm hiệp dữ vậy trời* nó nghĩ ngợi trên tay vẫn chao qua chao lại chai thuốc xổ....*BỊCH* 1 dáng ng vừa từ trên cây phóng xuống đất :

- Chào «cô nương »..cho hỏi quý danh cô « cô nương » là j , ở đâu, bao nhiêu tuổi...._lgiọng ns vô cùng nhẹ nhàng.của 1 cậu con trai

* hơ hơ...tên này xem phim kiếm hiệp nhiều quá nên bị nhiễm nặng rồi..không nên ở ại lâu vs tên hâm này kéo bị lấy thỳ toi đời* nó nổi da gà khi nghe 2 từ « cô nương »

- Tôi tên kim min sun , nhà hiện giờ đang ở điện thái tử , năm nay 17trooif tôi đã trả lời xong pipi tôi đi nhà..._nó ns xong rồi chạy luôn

- Ấy bộ cô không muốn pk tên tôi hả...._cậu ta gọi nó

- Tôi không cần pk và tôi cũng không muốn pk vậy nhé ok_nó dừng lại 1 lúc rồi lại chạy mất dạng

Ấy dà..mình đang có ý định tán cô ta mà..hey tưởng là sẽ tưởng cô ta là ng thứ 1000 của mình rồi chứ...hừ đã thế nhất định phải tìm cko ra cô ta cửa đổ cô ta ms thôi...nhất định park jin hoon này sẽ của đx con bé ấy hoon ngẫm nghĩ...và đang suy diễn mọi tình huống để của nó sau này

Tại điện thái tử :

- Woo à..ăn cái này đi...ri tự tay nấu đó_Su ri

-Không ăn...._cậu

-Woo à..ăn đi mà.._cô ta đổ dành cậu hết lời

-Đã bảo là không ăn cơ mà...

-Đy woo à ăn nhé..woo nhé....

-Không ăn

-Ăn đi..ngon lắm mà ăn đi woo

Vì này giờ su ri đã ra sức ms' cậu ăn....nên cậu đành phải miễn cưỡng ăn 1 miếng để cô ta không lm phiền cậu nữa.....

-Ngon chứ woo nhỉ....

-Ukm..._cậu ukm cko qua chuyện

CÁCH nó mở cửa ra bước vào trong thỳ thấy Su ri đang đút 1 miếng sushi đưa vào miệng cậu :

- Ôi chàì ạ...thỳ ra 2 ng ở trong đây diễn trò nhớ nhăng à....hey....dù sao tôi cũng lm phiền 2 ng tình tứ nên xin phép tôi đi

- Đừng hòng..._nó chưa kịp bước ra khỏi cửa đã bị cậu kéo tay giật lại.....toàn cả thân thể nó đang ở trọn trong lòng của cậu

- CẬU...CÓ...BUÔNG...RA...KHÔNG..THỠ..BẢO_nó gần lên từng chữ....

- Không buông....._cậu ns thản nhiên

- Này...sao woo lại ôm cô ta cơ chứ thả ra...ôm su ri đây này_su ri sưng cồ bay đến kéo tay cậu ra

- Bộ cậu có định xàm xở con gái nhà lành hả...tên biến thái dê xồm kia

- Ai thèm...có cho tôi cũng không thèm.....

- Thế cậu đang lm j vs tôi đây.._nó co quắp bàn tay thành nắm đấm

- Oh....không phải tôi xàm xở cô mà là tôi muốn tránh tai họa thôi..._cậu ns mà không chút j là ngượng ngập

- Có buông ra không thỳ bảo...bh giờ cậu muốn sống or chết

- Haha cô thử lm j tôi nào...tôi vẫn ôm đấy thỳ sao_cậu càng ôm nó chắc hơn

- Cậu hãy xem đây...*BỐP* nó đấm 1 phát ngay con mắt cậu....cậu buông nó ra lấy tay bọ con mắt....

- Ôi...woo à...woo bị sao vậy _su ri chạy lại gác bàn tay của cậu ra thỳ ôi zôi ôi quyen 1 con mắt bầm tím....

- Cô...cô đx lắm..hừ...dám đực vô thái tử hả..tôi sẽ tỉnh sỏ vs cô sau hừ

- Xế...anh muốn j thỳ cứ lm tôi đây chẳng sợ cùng lắm à bị dduoir khỏi cung càng tốt..plè plè _nó lè lưỡi trêu cậu rồi chạy ra ngoài luôn

- Cô cô đx lắm...dám lm tôi thành hiệp sĩ 1 mắt hả....đợi đó _cậu chửi vs nó

Su ri thỳ chạy tới chạy lui chăm sóc cho cậu...lòng thỳ hận nó tận xương tủy..1 phần chỉ vì nó đánh cậu còn 9 phần vì ghen vs nó là đx cậu ôm...

Tôi hôm đó cậu ăn ngủ không yên vs con mắt nó nhứt nhối không chịu đx còn nó thỳ nằm ngủ ngon lành...còn ngáy nữa ms chết

Sáng hôm sau :

-Dậy...thải tử heo nướng...dậy ăn sáng học bài_nó chạy lon ton vào phòng gọi cậu

-Biến..để ta ngủ..._cả đêm qua thức trắng đêm giờ cậu ms chớp mắt đx 1 tý thỳ no gọi

-Dậy....

-Không dậy

-Hừ chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà _nó cầm roi *BỐP*BỐP* nó đánh liên tục vào mông cậu

-Ồi..á..cô lm cái quái j thế..._cậu giật mình giãy nảy

-Tôi phải dùng vũ lực cậu ms chịu dậy mà

-Hừ..đồ ác độc..kêu ng ta dậy từ từ không đx sao _cậu xoa mông

-Haha chắc cậu chưa từng nghe cậu thằng em tôi ns

-Ns j

-1 ngày không có roi, nó sống không đx

1 ngày hạnh phúc , là ngày không có roi

365 ngày thỳ đã có 364 ngày là địa ngục trần gian “roi”

....vân vân và vân vân rất rất nhìu

-Cô ác thật....

-Ha ha tôi ác hồi giờ vậy nên thằng em tôi ns là “chị iu vầu nhìn rất chi là đầu gấu”

-Hey..tôi nghiệp thằng nhỏ

-Ê mà nhìn cậu đúng là quỷ hiện hình ấy.....

-Gì cơ..._cậu hốt hoảng ấy gương ra xem

-OH MY GOD _cậu xiển liễn...khi thấy khuôn mặt mình

Thử hỏi tưởng tượng thử xem trên khuôn mặt có 1 con mắt bị bầm tím , đôi mắt thâm đen do mất ngủ, đầu tóc thỳ bù xù , khuôn mặt thỳ phờ phạc bơ phờ..nhìn không buồn cười ms lạ...nó bùm miệng cười

-Cười cái j.._cậu then đỏ mặt

-Thôi cậu nghĩ đy chút chịu học cũng đx...hihihi _nó cười khúc khích*thôi đợi cậu ta khỏe rồi hãy xử cậu ta sau giờ bị vầy rồi.mình cho thêm 1 cú nữa chắc nằm liệt giường luôn* nó nghĩ trog bụng

-Ôi trời..thái tử phong độ đẹp trai ngày nào giờ mất hình tượng trc con gái thế hử trời...._cậu lẩn lộn...ôm mặt xấu hổ

-Cậu chạy ngay vào phòng tắm rửa soạn soạn...rồi chạy ra phòng ăn riêng lớn của cậu dùng điểm tâm

mong các bạn sẽ theo dõi ^^

Tại điện thái tử :(buổi chiều)

- Này...cậu có ra học không thỳ bảo_nó mở cửa bước vào
- Hey.để mai đi_cậu cần nhần
- Lm j ns chuyện mà quay mặt đi đâu thế
- Tôi không thik
- hừ quay lại đây xem nào
- Không quay
- cậu mất lịch sự quá đấy
- kệ mất thỳ mất chứ tôi không quay lại đâu
- hừ không chịu..đx lắm...._nó ns rồi chạy lại bấu vào vai cậu xoay lại..cậu miễn cưỡng không chịu quay....nó tức mình nhảy bổ lên chụp đầu cậu xoay về phía nó
- Ôi zôi ôi..cậu định lm cướp biển vùng caribe hả_nó giật mình khi thấy con mắt bị bầm của cậu đã bị che phủ bởi 1 tấm vải tròn..đx cột bằng 2 dây theo chiều xéo
- Hừ...do cô chứ ai...
- sao lại do tôi.ai pảo cậu ôm tôi
- Ôm chút bị sao hả
- Hừ tôi là con gái, nếu để cko ng ta ôm kiểu đó là gái hư
- Xì...tôi ôm bao nhiêu cô rồi mà có sao đâu
- Mấy cô đó không có GD còn tôi là gái có gia giáo nên không đx cho ng ta ôm
- Lẳng nhăng quá...không nghe chuyện này nữa
- ukm không nghe thỳ đi theo tôi...học bài
- Không học
- Không học thỳ ăn roi_nó giơ cây roi ra quơ quơ
- Ấy..ấy.rồi rồi tôi ra_cậu treo cờ trắng
- thế ms là trò ngoan chứ_nó bước ra khỏi phòng

Tại thư phòng riêng của cậu :

- Này...tôi đã giảng giải cho cậu hết rồi đấy...bh cậu lm bài này và học thuộc bài thơ này cho tôi..giờ tôi đi có chút việc , chút nữa tôi quay lại mà không thuộc thỳ....hãy hỏi cái này nhá_nó đưa cái roi tre ra
- Rồi..rồi._cậu như phát khóc

Nó rời khỏi điện....đi ra ngoài :

- hj giờ mình phải đi chuẩn bị món quà của mình thôi hjhjhjhjhjhjhj_nó cười điệu

Nó chạy ngay vào nhà bếp.hj hực chuẩn bị thứ gì đó : sau 15' nó quay lại vs cái ly nước chanh trên tay :

- này...trò ngoan...ta có quà cho con đây_nó
- Quà j_cậu ngơ ngác
- Hj do con cũng có chút cố gắng trog học tập vậy nên ta tận tay lm 1 ly nước chanh cho con

- Đâu...khác quá à....đưa đây nhanh lên
- Đây con cứ uống tự nhiên nhé con iu _nó nhìn cậu có 1 chút gian xảo
- Cậu cầm ly nc định hớp 1 ngụm thì bất chợt dừng lại trầm ngâm 1 lát rồi lại đưa lên miệng hớp 1 phát hết ly nc luôn
- Haha hôm nay chúng ta chỉ học tới đây thôi...giờ thì còn vào nghỉ ngơi đi ta không lm phiền_nó ns rồi cầm ly nc bước ra khỏi phòng
- Hey....cô ta hành mình muốn chết mệt quá đi ngủ cái đã_cậu leo lên ghế sofa đánh 1 giấc luôn
- Tối tối :tại thư phòng của cậu
- Ôi...cái bụng...cái bụng....sao vậy nè_đang ngủ ngon lành bỗng cái bụng cậu nhói lên khiến cậu chợt thức dậy
- Ặc..sao thế này.trời ạ _Bùm..bùm_ cậu nổ bom_chết...chết chết sắp lòi rồi..._cậu bợ mông chạy đập cửa chạy ra khỏi phòng đến nhà VS thì thật không may trog đó đã có ng
- này...này..ai ở trong đó vậy đi ra nhanh zùm cái_cậu
- Là tôi đây..._nó lên tiếng
- Cô lm ơn ra zùm đi nhanh lên
- Hổ hổ..xin lỗi tôi đang mắc....nhà VS của ng hầu có thứ j sao cậu không đi
- Cô..trời ạ...thối tử lm sao đi đx..nhanh...nhanh lên trời ạ_cậu nhin
- Xin lỗi cậu hãy đợi trong 30' nữa
- Ôi...trời ơi...*xui quá hum ny là ngày j mà xui zậy trời* cậu nhăn nhó nghĩ thầm
- Cô xong chưa vậy
- Chưa...tốt nhất nên đi nhà VS của ng hầu đi
- Cô mún hạ nhục toi hả.trời ơi...ôi chết rồi..
- *Ôi trời ơi cô ta là quỷ hả...trời ạ đi cả 30' ời mà chưa xong....trời ơi chịu hết nổi rồi* mặt cậu đỏ gay....cậu nhin không đx nữa đành chạy vào nhà VS của ng hầu..
- Oa....đã quá..nhẹ như lên mây..._cậu đã yên vị trong nhà VS
- Sau 30' thanh toán xong cậu đi ra khỏi nhà VS , Đi đx khoảng vài bước :
- Ồi....chết.cái bụng...._cậu lại ôm bụng mà chạy vào lại nhà VS
- Cậu cứ ra rồi zô , zô rồi ra...cứ như thế cho đến tới 9h tối cậu ms lững thững lết bộ mình vào phòng mà nằm....
- Hey....mệt quá....mệt quá...._cậu nằm trên giường rên rĩ...lau mồ hôi mặt mày bơ phờ , ngủ cho tới sáng.....cậu đâu ngờ rằng có 1 ng đang cười thầm ngay ở trong phòng của mình, còn ai ngoài nó , nó ngồi trong phòng mà cứ tưởng tượng những hình ảnh của cậu khi bị như thế , nó nghĩ xem mặt cậu ra sao, đáng ng ra sao khi bị như thế , thật ra nó cố tình ở trog nhà VS của cậu để cậu phải vác xác đến nhà VS ng hầu...chứ thật ra nó lm j mắc ấy ấy.....

3. Chương 3

Sáng hôm sau :

CÁCH cánh cửa khẽ mở ra :

- Này...này...cậu có dậy học bài không hả _chưa thấy mặt đã thấy giọng nó vang lên
 - Ui...lại học..cho nghỉ 1 buổi cũng không đx hả _cậu chưa tỉnh ngủ
 - Á..à hôm nay không sợ roi thần của tôi đúng không nà _nó giơ cái roi ra ngăm ngía
 - O....dậy....dậy liền _cậu đang ngủ mà tự nhiên nghe từ “ROI” ập tức 3 chân 4 cẳng nhảy bật dậy.....mặt tỉnh bơ
 - Hổ hổ tôi không ngờ roi thần của tôi có tác dụng như vậy _nó tự đắc
 - Hừ....cô..không ns nữa
 - Ukm đy VSCN đy rồi ra học....
 - Khoan.....
 - J nữa.....
 - Tôi hỏi cô có phải cô hạ độc tôi đúng không.....
 - Hạ độc j
 - Có phải cô bỏ j vào cốc nc chanh của tôi đúng không
 - Ôi....thái tử....lm sao thần có thể dám đụng vào “Thân thể ngọc ngà” của thái tử cơ chứ....lỡ bị tội khi quân thì sao...thần còn iu đời lắm chưa có ngu mà đâm đầu vào chỗ chết đau....hổ hổ hổ hổ
 - Cô..chối giỏi lắm
 - Nhưng mà cậu phải có = chứng cứ = chứng đau..đưa ra tôi ms nhận cơ _nó xòe tay ra
 - Tôi....tôi không có
 - Không có thì miễn bàn ok
 - Cô...nhất định tôi sẽ tìm ra chứng cứ
 - Thỳ để sau đy đã còn giờ thỳ lo mà đy ra học bài..15 sau nếu cậu không ra thỳ tôi sẽ cho cậu nếm mùi roi thần đấy....ok pipi _nó đy ra đóng cánh cửa lại.trc khi đóng nó ại thò đầu vào nháy mắt vs cậu
 - Cô.....
- Cậu cứng đơ họng....chỉ pk đem cái bộ mặt buồn hiu vào nhà tắm...
- Tại tư phòng của cậu:
- Này..cái này nè..cậu lm lại sai rồi...chỗ này nữa sai rồi _nó
 - Đúng rồi mà _cậu
 - Cái đầu cậu ý..dám cãi cô giáp hử..cho cậu ăn đòn này _BỐP _nó lấy tay quất 1 phát vào đầu cậu
 - Ui...đồ ác độc _cậu xoa xoa đầu
 - Lm lại không ns nhieu muốn ăn roi không hả _nó giơ roi ra hù
 - Rồi...lm thỳ lm
 - Tốt đấy....
 - Ê...tôi ms lm 1 bài thơ đọc cho cô nghe xong rồi lm cũng đx
 - Hay không..._mắt nó sáng rõ
 - Hay....
 - Đọc đy...đọc đy
 - Nghe đây

- Ukm

Nó chăm chú lắng nghe cậu đọc

- Min Oi..min à

Min ác lắm nà

Woo mệt lắm mà

Bớt ác min hà .

- Hừ cậu dám...đx tặng lại cậu này :

Woo ơi woo à

Woo lý lắm nà

Min tức lắm mà

Min ỳnh woo hà _vừa dứt lời nó xông lên cầm roi quất túi bụi vào mình cậu

- Ấy.ấy..đừng có ỳnh , chỉ là tôi muốn cho không khí sôi động thôi đừng có ỳnh.....

- Không ỳnh hả...không ỳnh tôi lm con cậu..._nó lại leo ng cậu đánh banh xác...

-Thái tử oi...có Hoàng tử Park Jin Hoon đến chơi_đang ỳnh lộn tời bởi thỳ cô ng hầu gọi vọng vọng vào thư phòng

- Cái j tên đó đến hả....hừ kệ hần tôi không quan tâm_cậu

CÁCH 1 bàn tay thò vào :

- Chào huynh đệ...._hắn đưa tay lên chào tiện thể còn cười đểu nhìn cậu

- Đừng có nhùi lời biển đy_cậu

- Haha anh em lâu ngày không gặp mà cậu típ đãi như thế sao

- Ai anh em vs cậu biển đy

Hoon nhìn ra xung quanh xem thử cậu đang lm j thỳ chợt dừng mắt tại trên khuôn mặt của nó và thậm chí cả nó cũng đag chết trân ngay tại chỗ

- Cô là....._hoon

- Cậu....là cái tên bị hãm nặng ấy hả

- Trời..không ngờ chúng ta có duyên như vậy...tôi đã tìm cô pk bao nhiêu...nhớ cô quá hà _hoon chạy tới ôm chầm lấy nó

- Cậu lm cai quái j thế này....thả tôi ra coi..cậu đừng có mà như tên thái tử quèn kia dè xồm con gái nhà lành

- Cô ns cái j hả.....tôi dè cô hồi nào.mà tên park jin hoon kia cậu đang chạm vào ai thế hả_cậu

- Hừ..tôi chạm vào ng bạn gái của tôi...có sao không

- Cái j..

- Cô ấy là bạn gái tôi

- Đây..tôi lm bạn gái anh hồi nào_nó

- Tên park jin hoon kia...đừng có tưởng bở...cô ta không phải của cậu đâu

- Tôi đã chọn cô ấy lm bạn gái rồi vậy nên cậu không có quyền j để ns hết

- Cậu có ngon đừng vào cô ấy đy....tôi ns cho cậu pk cô ấy là “CỦA TÔI”_cậu nhấn mạnh 2 chữ của tôi và cầm tay nó kéo giật lại

- Ai thừa nhận chuyện đó cơ chứ....cô ấy ms là “CỬA TÔI”_hoon lại chụp lấy 1 bàn tay của nó giật về phía mình
 - Cô ấy là củ tỏi...cô ta đang ở điện của tôi vậy nên cô ta là “CỬA TÔI” cậu không đx quyền động vào
 - Hừ....Min à về điện của tôi đi....
 - Ồi...2 ng xem tôi như đồ vật hả trời_nó
- Đang nổi ra 1 trận cãi nhau thì Su Ri chạy vào :
- Woo à...cô ta không phải là của cậu ri ms là của cậu cơ...cậu cko Hoon cô ta đi_Su ri
 - Cô thì theo cái tên đó đi nhưng cô ta là của tôi..tôi nguyện rằng cô ta mãi mãi là của tôi_cậu khẳng định
 - Không...Min là của tôi...của tôi và là của tôi...._hoon kéo giật nó
 - Hừ...2 ng sao vậy chỉ có mỗi con bé này mà 2 ng như thế hả...đúng là đồ hồ ly tinh
 - Cô thì pk j..biến đi
 - Min là của tôi...cậu không đx chạm vào_Hoon
 - Hừ...con bé hậu đậu này là vật sở hữu của tôi..cậu đừng hòng chạm vào cô ta
 - 2 cậu thôi đi_Nó
 - Cô đừng ns j hết nhất định tôi sẽ cho tên này biết thế nào là lễ độ_BÓP_ cậu nhảy dựng lên đập 1 phát vào mặt của Hoon
 - Cậu là cái thá j chứ..toi sợ chắc_BINH..BÓP...HUỶCH_2 ng từ chửi lộn chuyển thành ưỡn lộn
 - Chết tiệt ri sẽ thay các cậu cho con hồ y này 1 bài học_Su ri ghen đến cực độ khi 2 ng mà ri yêu thương nhất lại tàn sát lẫn nhau vì nó....cô cầm 1 cái bình đưa lên cao đập xuống đầu nó_Xoảng_ cái bình vỡ nát tương...máu từ đầu nó chảy xuống...
- Nó ngã xuống mà chưa hề pk rằng mình đã bị đánh sau lưng....
- Min à...._cả 2 ng mình đầy thương tích hoảng hốt

Lập tức cậu bế xốc nó lên chạy đến phủ thái y :

- Thái y thái y đâu_cậu hốt hoảng
- Thái.....thái tử cần j ạ_thái y
- Cô cô ta_cậu nhìn gương mặt đầm đìa máu
- Thái tử hãy đưa cô min vào phòng đi
- Ukm

Cậu bế nó chạy vào phòng đặt xuống chiếc giường.

- Bh thái tử hãy ra ngoài để thần chữa trị cho cô kim sun min ạ
- Ukm

Cậu bước ra khỏi phòng mà lòng bỗng chợt thấy lo âu , cậu chưa bao giờ pk quan tâm ng khác và cũng chưa bao giờ lo lắng cho ng khác như bh..., cậu là 1 con ng tuy bề ngoài rất hách dịch , quậy phá , lúc nào cũng cười đx ns đx nhưng bên trong cậu là 1 con ng khác ,cô đơn, vô cảm, trái tim cậu đã băng giá kể từ ngày mẹ(hoàng hậu) cậu ra đi trái tim cậu đã không nhận đx tình thương iu của mẹ , cả cha(vua) cậu cũng càng ngày không chăm lo chăm sóc cho cậu , từ nhỏ cậu đã phải sống 1 mình . Trái tim cậu đang trong thời kỳ tan chảy từ khi có nó ở bên cạnh.cậu cảm thấy ấm áp hơn.....

- Min..min đâu rồi_hoon chạy vào

- Min đang chữa trị trong phòng đó
- Min có sao không
- Tôi không pk
- O...2 ng_su ri này giờ chạy theo
- Cô còn vác mặt đến đây à_cậu
- Woo à...chỉ là Ri vì W...
- Tôi có ns cần sự quan tâm của cô không_cậu cắt ngang
- Nhưng.....
- Cô biến đi trc khi tôi còn giữ đx sự tức giận
- Woo à...ri iu Woo thật mà_nc mắt của ri đang ứa ra
- Ai cần cô....tôi không iu cô chẳng phải tôi đã ns vs cô bao nhiêu lần rồi à
- Woo à...ri xinh đẹp, học giỏi, tước vị cao còn con bé kia xấu xí , nhà chẳng = 1 góc của nhà ri,chỉ có cái học giỏi thôi ...ngoài ra ri thua nó cái j chứ_ri khóc
- Chẳng lẽ đẹp là iu....cô thật là lạc hậu
- Nhưng..
- Cô biến đi_cậu ns rồi quay gót lại về phía hoon
- Woo à...ri đã iu cậu thỳ cậu hãy nhận lời đi_hoon
- Chuyện của tôi không liên quan đến cậu....
- Nhưng ri iu cậu thật lòng mà
- Kệ cô ta...cậu thấy tội nghiệp cko cô ta sao không nhận cô ta lm bạn gái đi
- Woo à cậu nỡ lòng nào_ri
- Tôi đã chọn min rồi...
- Nhưng cô ta không phải hạng ng dễ dãi đâu đừng có động vào
- haha cậu iu min hả
- Tôi chỉ là sợ lại 1 ng nữa là nạn nhân của cậu...1 con ng thay ng iu như thay áo
- Haha cậu pk quan tâm ng khác hồi nào vậy
- Tôi...tôi đã pk quan tâm ng khác khi nào ư..
- Ừ
- Đúng....tôi đã pk quan tâm ng khác kể từ lúc...min.đến điện của tôi
- Thật nực cười....tôi không muốn ns nhiều vs cậu...tôi đã chọn min lm bạn gái rồi.....cậu không cảm tôi típ xúc vs cô ấy đx đau
- Cậu đừng tưởng bở...cô ấy là của tôi...tôi không như cậu tôi không có lẳng nhăng....vì vậy tôi không thể giao min cko cậu đx đúng hông.....
- *CẠCH*thái y mở cửa ra...
- Thái tử..._thái y
- Sao...cô có sao không_cậu
- Thừa thái tử cô min va chạm khá mạnh ở đầu vì vậy thái tử nên để cho cô min tĩnh dưỡng vài ngày

- Tóm lại cô ta không sao chứ j vậy thỳ đx rồi
- Đx j ạ
- Bh tôi đưa cô ta về điện luôn
- O không để cô min ở ại đây dưỡng bệnh sao ạ
- Không cần tôi đưa cô ta về điện cho tiện sẵn để cho cô ta dễ khỏi tiếp xúc vs tên kia
- này...đừng hòng tôi ms là ng đưa cô ấy về điện của tôi_hoon
- Mơ đy..cô ta là gia sư của tôi nên phải ở điện của tôi cơ_cậu ns rồi hấp tấp chạy vào bế nó ra
- Cậu..tên khốn nạn
- Ngồi đó mà tự lo dy tôi đưa cô ta về trc
- Ấy Woo à..sao lại bế cô ta cơ chứ_Ri nãy giờ ngồi buồn hiu giờ ms lên tiếng
- Tôi đưa cô ta về mấy ng ở lại lo liệu đy

Cậu ns rồi bế nó đy 1 mạch ra khỏi phủ thái trở lại vs điện thái tử...

Sáng hôm sau.trong 1 căn phòng lớn và rất rộng, xung quanh đx bày trí rất tiện nghi , đẹp và vô cùng sang trọng....nó vs cái đầu đx băng bó đang nằm trên chiếc giường nằm chính giữa phòng...kế bên là cậu..

- Ủ....ui da...cái đầu nhức quá _nó tỉnh dậy sau 1 ngày mê man bất tỉnh.._nó xoa đầu xuýt xoa _ui....đây là phòng của ai ấy nhỉ...._nó ngẫm nghĩ_ấy chết đây là phòng của tên thái tử quèn.sao mình lại ở đây..mà tại sao hần lại nằm đây nhỉ....

nó khẽ bước xuống giường cố gắng không ra tiếng động...nó khoác lên ng cậu 1 cái chăn mỏng đủ để giữ ấm cho cậu...nó đy ra khỏi ra phòng...tìm đường xuống bếp lục lọi xem có j đề nhéc vào bụng không :

- Ấy dà...sao chẳng có j hết zạ....không có j để nấu mà ăn cả chán phèo_nó ôm đầu lắc lắc chán nản.....nó lại ôm ca bụng đang réo inh ỏi vì đói rồi khoi cái nhà bếp

Nó đành nhịn đói mà bước đy :

- Min à...._1 tiếng gọi vọng theo nó
- ơ ai vậy_nó quay đầu lại nhìn
- Tôi nè....hoon đây
- Cậu đang lm ở đây vậy
- Tôi đến tìm min nà
- Tìm tôi lm j
- Thăm
- Thăm tôi lm j
- Thăm min có khỏe không
- Chi vậy
- Thỳ muốn gặp min chơi vậy mà_hoon gãi đầu
- Oh vậy hả
- Mà min ăn sáng chưa
- Chưa
- thế có đói không
- Bộ cậu diên hả không ăn sáng không đói ms lỵ không nghe rột rột hả_nó chỉ vào cái bụng

- Để tôi nghe thử..._hoon áp sát tai mình vào bụng nghe_RỘT RỘT_ ờ có kêu thật_cậu bịch miệng cười
- cời cái j mà cậu áp sát vào bụng tôi nhìn như trong TV ấy
- Giống cái j
- Giống như cha áp sát vào bụng vk đang có bầu nge tiếng con đập
- Thế cậu muốn thế không
- Không
- Sao vậy
- Có bầu để con đau lắm..không thik
- Vậy hả....
- Ukm
- thôi đi ăn sáng đi Min đói mà...hj_hoon cười thật tươi như muốn thể hiện cái “ĐẸP TRAI” nhất của mình cko nó thấy...*Min ngây thơ quá đi..cô ấy dễ xươg quá..khác vs nhều cô gái mình gặp* hoon lòng cảm thấy rất vui
- Này Min ăn j
- Tôi ăn cái j cũng đx bảo sao có cái nhéc vào bụng là đx
- vậy kimbad nka
- Ok
- Ukm tớ có đem đây 2 đĩa mình cùng ăn chung nha
- Ukm...ai lm vậy
- Tớ tự lm đó
- Woa cậu siêu quá tự pk nấu ăn luôn
- Có j đâu bình thường mà hìhì
- Ukm...cậu lm kimbad ngon quá chừng
- Vậy hả cảm ơn
- Không có j

Nó và hoon ngồi ăn cười ns rôm rả mà chẳng hề nhận ra rằng co 1 ng đang ơ sau lưng họ đã nhìn thấy mọi hành động của họ :

- Chết tiệt....._cậu đập tay vào tường
- Mà tại sao mình lại giận chứ..tại sao mình lại quan tâm cô ta chứ_cậu tức giận rời khỏi nơi đó

Thật ra cậu đã thức dậy từ cái lúc nó hét lên khi vừa thức dậy nhưng vì muốn quan sát xem nó như thế nào nên cậu ms giả vờ ngủ...cậu đã bám theo nó đến nhà bếp..rồi cho tới khi nó gặp hoon..lúc đó bỗng lòng cậu như lửa đốt..cậu rất ghét...cậu rất tức giận...có lẽ nào cậu đang ghen chẳng

Mọi chuyện cứ trôi qua theo thời gian :

Tại điện thái tử :(Đêm)

- Ui trời....đã mấy ngày rồi mình không ra ngoài cung rồi nhĩ....ukm.1..2...3...4..ukm...hey đã 1 tuần rồi mình không xuất cung nhớ quá đi hà....._cậu ngồi phòng than vãn
- này cậu đang ns nhảm j đấy_nó mở cửa bước vào
- Ôi...trời..cô vào hồi nào vậy_cậu giật thót

- Tôi ms vào mà cậu đang lm j trong đây vậy hả
- Tôi...tôi lm j thỳ liên quan j đến cô...lãng xẹt
- Lãng xẹt cái mớ xì..ra học
- Gần rồi á...tối rồi mà học cái j
- Hừ...mấy hôm nay thừa cơ tôi bị bệnh mà không học giờ đi ra ngoài học nhanh
- Cho nghỉ đi..1 bữa thoy mà...._cậu chấp tay lạy
- Hừ..không có nghỉ j hết đi không hả
- Đi mà gia sư iu vầu nà...._cậu ngọt ngào
- Đi thỳ đi..đi học
- Không....gia sư...cho nghỉ 1 bữa đi
- Hey..nể tình sư đồ tôi cho cậu nghỉ 1 bữa thôi đấy
- Ok ok

Nó quay gót đi ra khỏi phòng chỉ còn cậu ở lại :

Hãy còn cô ta nữa nếu mình trốn khỏi điện thỳ cô ta sẽ páo ngay cho cha mình...hừ tối nay phải hành động đem cô ta theo luôn cậu

0 giờ 0 phút 0 giây :

Tại phòng của nó :

CÁCH cậu nhẹ nhàng mở cửa phòng nó ra :

*Cô ta ngủ say ùi....bể cô ta ra khỏi đây thoy*cậu bước lại gần nó

BỘP nó chợt lấy tay chụp cậu lại *Úi cô ta chưa ngủ hả* cậu hoảng

- Lòng heo của ta ơi....chep chep ngon quá_nó mộng du ns mớ

PHÙ cậu thở phào nhẹ nhõm *Trời ă...thỳ ra cô ta tưởng mình là lòng heo...mà công nhận cô ta có tâm hồn ăn uống ghê* cậu nghĩ thầm....cậu hạ ng xuống định bế nó lên:

- Em trai hả...lại ngủ chung vs bà chị đầu gấu nè_nó lấy tay chụp lấy cổ cậu kéo xuống áp sát mặt nó

Ấy...ấy...gần gần quá ă...trời ă..đồ tiểu tử thói...ngủ mà nước dãi chảy tràn lan vậy nè mặt cậu áp sát vào mặt nó....mũi chạm mũi...chỉ có môi là gần chạm thôi....mặt cậu đỏ gay, đỏ còn hơn trái gấc chín

Sau 1 hồi giằng co vs cái tay của cuối cùng cậu cũng vác đx nó ra khỏi phòn:

*Ôi chào con nhóc này..mệt quá...cô ta nặng quá đi mất...*cậu thở hổn hển

trên đường đi..:

- Úi..ừ..cho 1 tô lòng heo nữa cơ....._nó lại mớ

- Ôi...5 ly kem nữa cơ..ít quá.....

-.....

-.....

Nó cứ ns mớ bao nhiêu chuyện trên trời dưới đất , tay thỳ quơ tứ lung tung, chân thỳ đạp đá..còn cậu thỳ hốt hoảng sợ sệt sẽ có ng nghe thấy nên vừa đi vừa phải bịch miệng nó.cậu thật sự chán nản vs nó:

Sau 1 tiếng đồng hồ cậu ms có thể đưa nó thoát ra khỏi cung 1 cách an toàn :

- Ôi trời ă....quảng tới già lần này...lần sau không cho cô ta đi nữa....hừ giờ đi tìm 1 nhà trọ để trú đờ qua đêm thôi

cậu bế nó đi cùng đường cuối đất để tìm nhà trọ nhưng đến chỗ nào cũng đầy rồi....*hey chắc lần này nằm ngoài đường rồi* cậu tuyệt vọng hỏi cái nhà trọ cuối cùng :

- Cho hỏi còn phòng nào không ạ....cậu ns ỉu xiu
- Còn....chủ nhà trọ
- Hả..còn mấy phòng_cậu tươi rói khi nghe 2 chữ“CÒN PHÒNG”
- 1 phòng....dành cho 1 ng
- ả...không có phòng nào khác nữa ả
- Ukm
- Ôi trời....
- Thế có lấy không....
- Có..có..

- vậy thì vào...tiền phòng 300k

- Đây....cậu rút túi lấy ra 1 cục tiền

Woa..hàng sộp tên chủ sáng mắt khi thấy cục tiền

- Đây...._cậu rút tờ 500k đưa cho tên chủ_k cần thối

Ns xong cậu bế nó vào phòng luôn :

- Ui zời....zờ sao đây..2 ng 1 phòng..1 nam 1 nữ...ui chết ời....cô ta ngủ trên giường hay dưới đất đây_cậu ôm đầu ngán ngẩm
- hey để cô ta ngủ dưới đất cũng k đx...mà mình ngủ dưới đất cũng không đx giờ sao đây...
- Ui...chẳng lẽ lại ngủ chung vs con ngok này sao.....
- Lm sao bh....

CÁCH cậu đang trong tình trạng khủng hoảng thì tên chủ quán trọ mở cửa:

- Ông cần j_cậu
- Tôi có 1 bộ chăn đệm để nằm dưới sàn cậu có muốn dùng không ạ_tên chủ quán(cậu hàng sộp)
- ơ...có..có đâu đây_lập tức lòng cậu như mở cờ trong bụng
- Đây ạ....tên chủ quán đx thủ sẵn trong mình đưa bộ chăn gối cho cậu_tôi xin phép ạ
- Ukm ông đi đi

tên chủ quán ra đi...lập tức cậu đứng dậy ôm chăn gối trải ra sàn :

- Cho cô ta ngủ trên giường đi...dù sao cũng là con gái...đồ ngok kia..hôm nay tôi chấp nhận ngủ dưới sàn đó...sẽ không có lần sau đâu_cậu đặt ng xuống đệm đánh luôn 1 giấc

Thường thường khi cậu ngủ nhất định cậu phải có j đó để cậu ôm cậu ms ngủ đx..nhưng ở đây không có j ôm nên cậu cứ mò mẫm tìm cái j để ôm...cho đến gần sáng cậu đã mò lên giường của nó...vợ lấy đx nó rồi ôm nó luôn mà ngủ....còn nó thì ngủ say sưa chẳng pk trời trắng mây gió j chỉ thấy có 1 luồng hơi ấm phả vào ng nó...thế rồi nó cũng ghi chắc thứ đó mà ngủ...rót cuộc 2 ng ôm nhau mà ngủ cho tới sáng...

Sáng hôm sau :

trên giường của nó....nó đang nằm trên giường chan thỳ gác lên đầu cậu..tay thỳ ngoáy mũi....mắt thỳ vẫn nhắm nghiền...còn cậu thỳ vẫn nằm đó chân thỳ gác chéo qua cổ nó...tay vẫn ghi chặt lấy chân nó mà ngủ ngon lành.....

- Oa...._nó chợt tỉnh giấc

- Mình đang ở đâu thế này...._nó ngái ngủ nhìn quanh thì thấy cậu đang nằm chình ình trên giường nó.....:
Á....Á....Á....Á....Á..

Nếu hay like zùm cái koi nào các bạn

Tiếng hét thất thanh của nó lm chấn động quỳên cả cái nhà trọ.bao nhiêu ng chạy tán loạn, bu đồng phòng nó xem có chuyện j :

- Đồ dê xồm kia..cậu dám hại đời gái của tôi hả...ả....ả....ả_nó hét vào tai cậu
 - Hơ...hơ..tôi hại ai cơ_cậu giết mình ngái ngủ
 - Đồ dê xồm....tôi sẽ cho cậu chêt ngay tại đây
 - Vk ck nhà này cãi lộn..lm ảnh hưởng đến ng khác quá_1 ng đàn bà sát bên chạy qua xem 2 tụi nó
 - Vk ck cái j mà vk ck cô ns bậy bạ không hà_nó và cậu cùng đồng thanh
 - O...chứ không phải sao lại nằm chung giường
 - Tên này có ý định xâm xở phụ nữ đây này_nó chỉ tay vào mặt cậu
 - Tôi xâm xở cô hồi nào...._cậu gạc phắc cái tay của nó
 - Đây....này....có j để từ từ..nhờ *TÒA ÁN TỐI CAO* như tôi để phân giải này_1 ng đàn ông ba hoa
 - Tòa án tối cao cái mốc xì.*TÒA ÁN TỐI THUI* thì có_cậu và nó lại đồng thanh
 - O....cô cậu_ng đàn ông zì đồ mặt
 - Bh mấy ng có đy không thì bảo lm j mà bu đồng thể hả_2 con mắt nó lửa bùng bùng
- Mấy ng thuê phòng trọ sợ sệt đóng cửa lại...ai về phòng nấy :
- Hôm nay tôi sẽ cho cậu mở man tầm mắt...._nó xăng tay áo lên
 - Cô...cô có ý định gì thế_cậu nuốt nc bọt....lấy tay xua xua nó
 - Hôm nay tôi sẽ cho cậu lên thớt_nó cười nửa miệng, tiến lại gần cậu
 - Lm chi lên thớt lm j cơ chứ_cậu vẫn cố tỏ ra ngây thơ
 - Lm chi à..lm thịt cậu đấy....Ya..a...a...a_nó xông vô nắm lấy cổ áo cậu...uỳnh túi bụi
- _BINH..BỐP..HUYCH.._nó lên nu chấn chỗ....
- Ố!...cô thật là có dừng lại đy không hả..._cậu ns mà vẫn không ngừng che thân
 - Không..tôi sẽ giằn cậu ra manh ra tương hôm nay
 - Đx lắm..đã thế tôi lm thiệt luôn
 - Lm j cơ
 - Lm j thì chút nữa pk

Mặc cho nó đánh cậu nhảy bổ lên ôm choàng lấy nó :

- Tên biến thái..cậu lm cái quái j thế hả_nó vùng vẫy
- Do cô tự chuốc lấy đấy..._cậu ghì chặt nó hơn
- Thả ra coi...tôi tưởng cậu biến thái mà là dạng biến thái không hoàn toàn chứ ai dè cậu là đồ biến thái quá hoàn toàn

- Hừ...tôi không phải hạn dê xồm đâu...tôi không hề đụng chạm j vào cô..nghe cho rõ đây...tôi thề rằng không động vào cô lúc tối hôm qua_cậu nghiêm túc
- Không tin..._nó vẫn nằm trong lòng cậu
- Tôi thề..._cậu khẳng định
- Cậu chắc chứ..._nó ngược lên nhìn cậu
- Ukm....chắc 100%
- Hix...hix..._nó rưng rưng
- Cô...cô lm sao thế_cậu giật mình
- Oa...oa...oa..oa_nc mắt nó trào ra
- Này..tôi đã thề vs cô là tôi không có lm j cô rồi mà...đừng khóc thế chứ_cậu rất hoảng..cố gắng dỗ dành nó
- Huhuhuhuhu..tôi tưởng mất đời gái thật chắc tôi hk còn mặt mũi nào gặp papa mama của tui nữa đâu..huhu hết hồn...hên quá....
- Trời ạ.....tôi sợ con gái khóc lắm đừng khóc nữa...cho tôi xin lỗi đx chưa_cậu khẽ lau nc mắt cho nó
- Ukm...._nó lấy tay dụi dụi mắt
- Mà soa hùi này cô không khóc mà giờ ms khóc
- Ai pk nó muốn tuôn trào úc nào nó tuộc chứ tui lm sao pk đx
- Ờo...._cậu chán ngán
- Mà đang ở đâu vậy_xem xét xung quanh
- Ở ngoài cung_cậu thản nhiên
- CÁI...J CO_nó hét lên
- Ukm...lm j ngạc nhiên dữ
- Cậu...trốn ra khỏi cung hả
- Ờ....
- Mà sao tui lại có mặt ở đây.đáng lẽ tôi đang nằm trong phòng thân iu chứ
- Tôi bắt cô đi cùng đây
- Huhu...cậu muốn tôi bị tử hình hả tên này_nó ôm đầu lắc lắc
- Không chết đâu mà lo...cùng lắm là bị đuổi thoy
- Thật hả..._2 mắt nó sáng rõ
- Bộ bị đui cô thik lắm hả_cậu trố mắt
- Thoát khỏi cậu...ngu j hk thik
- Ôi trời vậy thoy tôi giữ cô ở lại bên mình luôn khỏi đi hành cho cô chết
- Ờo...đi VSCN đi...nhưng mà ra ngoài cung lm j vậy
- Hì chơi_cậu thik thú
- Có j mà chơi
- Tán gái....
- Sax...tán gái.trời ạ .._nó xiể liễn
- Ns zôn thoy chủ đạo vẫn là đi chơi

- Ukm bh đy dou trc
- Đy VSCH đy rồi tính...
- Ukm

Cậu vào nhà tắm VSCN trc rồi tới nó :

Trong nhà tắm :

- ỐI...trời ơi..._nó hét lên
- Có chuyện thế..._cậu ns ns vọng qua phòng tắm
- Tôi không có đồ...
- Ờo.....z cũng la...mặt đờ bộ đồ của tôi đy
- Nhưng mà...
- Pk rồi body của tôi lớn hơn body của cô vậy nên tôi ms ns cô mặc đồ thay mà
- Nhưng mà sao cậu đưa cho tôi đx_nó
- Ờo..thò tay qua đưa..đúng là đồ ngok
- Tôi không mặc quần áo..lỡ cậu tay qua..bắt ấy tôi thì sao
- Trời....cô suy nghĩ toàn mấy cái thứ bậy bạ không hà.đx rồi tôi để trc phòng rồi đy ra ngoài ok
- UKm

Cậu lấy ra 1 chiếc quần bò...áo thun...đặt trc phòng tắm:

- Rồi...tôi ra nhá _cậu *CẠCH* cậu đóng cửa phòng lại rồi ra ngoài
- *SOẠT* nó vội vàng chop lấy bộ đồ thay :
- 1 lúc sau : *CẠCH* nó mở cửa bước ra...bộ đồ nó mặt rùng thùng thùng....
- Ặc..Ặc...ha ha ha ha ha cô mắc cở quá _cậu ôm bụng cười
- Cười j cơ chứ _nó then đỏ mặt
- Cô..nhìn cô bần cười quá...hahahaha
- Giận luôn..._nó quay mặt đy giận hờn
- Hổ.hổ...1 phút tự ái của Kim sun min bắt đầu _cậu tưởng nó zõn nên chọc
-_nó phớt lờ bước đy
- Này.bộ giận thật hả...._cậu chạy theo nó
-_nó lặng thinh
- Này..sao thế giận hả cho xin lỗi mà
-_nó vẫn giữ trạng thái đó
- *SOẠT* cậu chop lấy tay nó:
- Đừng như thế...đừng phớt lờ tôi thế chứ _cậu thành khẩn
-_nó im lặng, lặng lẽ rút bàn tay nhỏ nhắn của nó ra khỏi cậu
- Cho tôi xin lỗi mà....
- *HỪ* nó quay lại :

- Cậu bị lừa rồi nhá....tôi lm j bần nà.tồn công đồ dành vô ích nhá_nó cười thật tươi...nhưng xen lẫn trong nụ cười đó vẫn có chút j đó là buồn

- O.cô..giân lun_bh tới lược cậu hờn zối

- Tôi...xin lỗi.._nó lại bần

- Cô bị lm sao vậy ms này còn cười giờ sao mất sức sống thể

- Chúng ta qua bên sông hàn ngồi nha

- Ukm..

Cậu và nó đi dọc theo bờ sông hàn chọn 1 chỗ nào đó thuận tiện đặt mông ngồi xuống :

- Cậu cảm thấy hận j nhất trên đời_nó ns khẽ

- Tình iu..tôi hận tình iu nhất_cậu ns mà lòng buồn rười rượi

- Tại sao

- Mama của tôi đã chết kể từ khi tôi ms ra đời....từ nhỏ tôi đã phải sống 1 mình.tình iu thương của mẹ tôi không có..tình cha con tôi cũng không có nốt vì cha tôi rất bận nên không có thời gian ở bên tôi..cô đơn lắm..lạnh lẽo lắm...

- Ukm...tôi thỳ cũng chẳng khá hơn cậu..thật đau...tôi có 1 ng chị...nhưng chị ấy đã ra đi...vì tôi...năm tôi 15t..tôi gặp tai nạn nếu không nhờ chị ấy cứu tôi đã không còn sống nữa....nhưng đổi lại chị ấy đã chết....trc khi đi chị ấy trăng trối rằng.tôi phải cố gắng học thật giỏi đừng bao giờ lm bố mẹ buồn và chị ấy iu tôi nhiều lắm....tôi đã khóc khóc rất nhiều..tôi đã tự hứa vs lòng mình sẽ học thật giỏi để chị yên nghỉ mà qua thế giới bên kia..._nó không kiềm chế đx lòng mình nên đã khóc

- Ukm..._cậu ôm lấy nó an ủi

- Thôi..đi ăn sáng nào bộ cô mún ở quài hả

- O...ukm đi thôi_nó lau nc mắt

Cậu cầm tay nó đưa đi...

Tại 1 quán cơm bình dân :

- Oa..thái tử như cậu mà cũng giản dị gúm ta_nó

- Ns nhỏ nhỏ thôi..._cậu thỳ trào lấy tay đưa lên mình ra hịu im lặng

- Ukm...

- Cô ăn j nào....

- Tôi ăn j cũng đx

- Ukm vậy tôi kêu cho cô kimbad nha

- Ukm....._nó thềm thưởng

- Cô ơi..cho 2 phần kimbad đi cô ơi_cậu

- Vâng ra liền_Bà chủ quán

Sau 1 lúc Bà chủ quán đem ra 2 phần kimbad :

- cảm ơn cô ạ_nó

- Cô ăn đi...._cậu

- UKm....hị_nó cười

- Há miệng ra nào....._cậu nổi hứng gấp 1 miếng kimbad đưa lên miệng nó

- Kỳ quá..ng ta nhìn kìa

- Kệ họ...cô cứ há ra nào

- Nhưng mà....

- Há ra..._cậu gằn lên

- Ukm...a..._nó há miệng ra

- Đx không

- Ukm ngon lắm hj

2 ng đang ngồi ăn thỳ 1 toán nữ sinh xông vào quán ăn :

- Bà chủ đau...ra đây tôi bảo coi_1 con nhỏ ra về đàn chị

- Dạ tôi đây...._bà chủ quán hốt hoảng chạy ra

- Cái tiệm này đẹp đy....nhanh gấp.

- Ô..sao cô..._bà chủ quán ngớ ng

- Bà nên dẹp cái tiệm này ngay kéo tôi cho ng sang bằng chỗ này đây.._con nhỏ hách dịch

- Cô ta thật là quá quắt_nó định đứng dậy thỳ lại bị cậu kéo tay lại

- Thôi chuyện của ng ta cô xen vào lm j_cậu thần nhiên

- Cậu đúng là đồ vô cảm...cậu không có trái tim hả_nó bức xúc

- Ủ...tôi vô cảm đó..tóm lại tôi không cho cô xen vào đâu...._cậu bấu víu nó

- Cậu..._nó gạc ra nhưng vô ích

- Oa...anh chàng đẹp trai này là ai đây_con nhỏ đó vô tình thấy cậu , cô ta tiến đến gần nó và cậu

- Cô thỳ pk j biến để_cậu

- Cậu...rất đẹp trai đó...lm bạn trai mình đy_con nhỏ nâng khuôn mặt cậu lên

- Bàn tay bần thủ của cô mà dám chạm vào mặt của tôi ư..._cậu cười nửa miệng

- Cậu...._cô ta thả khuôn mặt cậu ra quay sang phía nó...

- Mà là bạn gái của anh chàng này sao....._cô ta áp sát khuôn mặt mình vào khuôn mặt nó

- Bần thủ quá...ô nhiễm không khí rồi..khụ khụ_nó lm bộ

- Mà...đx lắm

- Thỳ sao nào....._nó khiu khích

- mày muôn ăn tác sao

- Có đủ trình độ không đã.....

- Mày.....

Cô ta giơ tay lên định đánh nó.....

BÉP

đố các bạn ai sẽ à ng bị tác

4. Chương 4

- Ô....._cô ta ôm mặt
- Thật là bẩn thỉu....trên đời này mà cũng có ng bẩn thỉu như cô sao_nó
- Mà..dám
- Sao lại không dám...cô là cái thá j mà tôi không dám_nó nhếch mép
- Mà..dám đụng vào tao sao_cô ta trở mặt
- Sao nào...cô lm j đx tôi_nó nhìn cô ta vs đôi mắt sắc lạnh
- Mà muốn chết sao..con chó
- Haha...sao cô không pk phân biệt chó vs ng thế..hạng bẩn thỉu như cô ms là chó chứ tôi đây...lm j như cô đy lm mấy cái việc bỉ ổi như thế này cơ chứ...à mà tôi vừa ms tác cô sao..không pk nó có bản không nữa_nó phỉu phỉu
- Mà..ngon lắm dám đụng vào tao là ăn mày chó rồi...tụi mày sao chưa lên định để tao như thế này hả mấy con dốt nát kia_cô ta ôm mặt ùi lại về phía sau...đám nữ sinh xông lên
- Tôi ns mà không chịu nghe_cậu
- Cậu cứ mặc tôi...chuẩn bị xem phim hành động này_nó quẹt mũi xằng tay áo lên
- Cái j...cô_cậu tròn mắt
- Hừ..cậu có im đy không...đứng đó mà xem phim đy_nó cần nhẫn
- Ủ....._cậu khế cười rồi ngồi tại chỗ xem nó lm đx j
- Đây cô chủ quán xem kìa kìa_nó nháy mắt vs bà chủ quán 1 cách rất tinh nghịch.....hình ảnh đó đã ảnh hưởng đến cậu...bỗng chợt tim cậu cảm thấy xao xuyến...có phải nó đang bắt đầu rung động
- Ô...vâng_bà chủ quán nhìn nó
- Sắp chết đến nơi mà còn mạnh mẽ gớm nhỉ_1con nhỏ sôi máu
- Hì..các cô cứ lên đy tôi chờ nà...chợt_nó ns đưa tay lên môi tặng cho con nhỏ đó 1 nụ hôn gió
- Mà....._cả đám con gái xông lên...mỗi đứa đều cầm 1 cây gậy đánh bóng chày toan phang lên nó...nó lấy tay đỡ..khiến cho cây gậy bật ngược ra
- Woo à..nhìn nè_nó lấy tay gấp lại chỉ còn 2 ngón...nó 2(hello) cậu rồi sẵn tiện đưa tay ngang qua mặt đem quẹt cái cù chỗ đập thẳng vào mặt con bé vừa lấy gậy phang nó....*XỈ XỈ* máu mũi phun ra như mưa
- Cô hay lắm...*BỘP BỘP*_ cậu vỗ tay khen thưởng nó
- Con chó này...cũng ghê lắm_lại 1 con nhỏ xông tới định đánh sau lưng nó
- Ôi sao lại ns mình là con chó cơ chứ...mình m j đau nào_nó cười nham hiểm khế đưa chân ra ngăn con bé đang xông tới *SOẠT.....BỊCH* con bé ngã lăn ù ra đất...
- Ôi mình xin lỗi mình lỡ....._nó khế che miệng cười khúc khích
- Ya.a.a.a.a.a_1 con nhỏ khác cầm gậy nhảy lên bổ vào mình nó
- Ấy dà...chân mình mỏi quá...._nó giả nai...đưa chân lên trời đập thẳng cẳng vào ng con bé kia*ẶC ẶC* con bé ngã xuống đất mặt tái xanh.nhăn nhó như khi ăn ớt.....
- Ôi...mình không cố ý chỉ là mình mỏi chân thôi _nó giả bộ lo lắng
- *BỘP* 1 chiếc gậy vừa đập vào đầu nó mà không hề páo trc...vết thương ở đầu của nó bị động thành ra...máu lại rướm ra..

- Mày....nên chết đy con nhải ranh ha ha ha ha ha _con nhỏ vừa đập vào đầu nó cười ha hả
- Mày vừa chạm vào tao sao...._nó quay lại nhìn con nhỏ vs 1 khuôn mặt đầy máu
- Cô có sao không....._cậu giật thót rời khỏi ghế định xen vào
- Không. cậu ngồi yên đó _nó ns 1 cách dứt khoát khiến cậu phải ngồi yên tại chỗ
- này...máu nhều quá cô...._bà chủ quán hốt hoảng
- Cháu không sao đâu..cô đừng lo quá _nó nhìn bà chủ quán cười thật tươi
- Mày..mày...là quái vật hả _con bé đó run run ớn lạnh
- Mày vừa chạm vào ng tao sao con cẩu tạp chủng kia _nó vs khuôn mặt rướm máu...đôi mắt không chút sắc thái, lạnh lùng..xung quanh ng đằng đằng sát khí
- này...sao..sao tụi mày lùi lại hết vậy lên...lên vs tao coi...._con bé đó run sợ nhìn xung quang thỳ cả đám nữ sinh đã tụ lại thành 1 nhóm đằng sau con nhỏ...không hó hé lấy 1 tiếng...
- Mày là con bé đầu tiên dám lm cho con kim sun min này tức như thế này đây _nó khế hạ ng xuống cầm lên 1 cây gậy bóng chày
- Mày..mày định lm j tao thế hả..._*BỐP* nó đưa cây gậy lên Đập 1 phát nổi đom đóm vào đầu con nhỏ đó....Con bé ngã xuống trc mặt nó co giật.....
- Nếu như con nào muốn như thế này thỳ xông lên đây _nó lạnh lùng lên tiếng
- Cả đám nữ sinh sợ sệt chạy tán loạn....rời khỏi quán..
- Cậu thỳ vô cùng ngạc nhiên về thái độ đó của nó.....cậu bước lại gần nó...
- Cô có sao không..._cậu nâng gương mặt của nó lên
- Không sao đâu...hj _nó trở lại thành kim sun min lúc này ngay
- Máu ra nhều quá để tôi lau cho này...._cậu rút từ trong ng ra 1 chiếc khăn tay lau máu trên trán nó.....
- Bộ cô không thấy đau thật hả..._cậu hỏi nó
- Không...chẳng có j đau cả..nhảm j vs tôi..._nó héch mặt lên tự kiu
- Oh...cô siêu nhỉ
- Chẳng nhảm j vs hỏi tôi 15t _nó vô tình buộc miệng
- Cô..bị sao cơ _cậu tò mò
- Ồ...không..không có j.chỉ là ý tôi ns là tôi chịu đau rất giỏi _nó giật thót gãi đầu biện minh...hình như nó đang giấu cậu 1 bí mật j đó thỳ phải
- Ủ...hey để tôi đưa cô về bằng bó lại..._cậu kéo nó dắt đy...định ra khỏi cửa thỳ *CẠCH* lại 1 đám thanh niên xông vào....
- Con bé nào vừa nẩy đập Ju soo đầu..._1 giọng nam vang lên
- Ồ...cái giọng này _nó cảm thấy cái chất giọng này vô cùng quen thuộc _tôi là ng đập cô ta đấy
- Con bé đó là.....ơ _anh chàng ngược mặt lên nhìn về phía nó...và ngó ng ra...
- 4 con mắt nhìn nhau bất động vài giây...
- Op kyong huyn....._2 con mắt nó dẫn ra hết cỡ nhìn về ng con trai đẹp zai như thiên thần
- Kim sun min...._cậu ta cũng đáp lại nó vs cái nhìn vừa ngạc nhiên mà cũng vừa vui mừng
- Cậu...anh bạn đồng hành ngày ấy _nó vẫn đứng đó nhìn cậu ta

- Ôi..min dễ xương....đã 2 năm qua cậu rời nhóm không liên lạc đx giờ gặp lại nhớ cậu quá à....._cậu ta chạy đến ôm nó vào lòng
- Ukm hj...huyn đẹp zai lâu không gặp nha.._nó cũng ghì chặt cậu ta
- này...2 ng lm cái quái j thế hả_mặt cậu dần đỏ lên vì tức giận...cậu cũng chẳng hiểu tại sao mình lại như thế cậu chỉ pk rằng tim cậu đang nhói lên từng hồi...khi nó ôm huyn
- Tôi ôm bạn của tôi thì có sao chứ_nó ngây ngô chẳng hiểu j
- Cô..ns vs tôi là không cho ng khác động vào ng mà..sao giờ lại để cho tên này ôm thế hả_cậu giận
- Ô..nhưng đây là bạn thân của tôi cơ mà
- Bạn thân không đx như thế
- Khoan..mà cậu và min là j của nhau cơ chứ...cậu là cái j mà có quyền xen vào chuyện của tôi và min_huynh cắt ngang cuộc ns chuyện
- Thế cậu là cái j mà cắt ngang cuộc ns chuyện của tôi và min cơ chứ_cậu đáp lại 1 cách nhanh gọn
- Ha...tôi và cô ấy là thanh mai trúc mã từ nhỏ đến lớn đấy thì sao
- Đó là chuyện của cậu...kim sun min đi_cậu kéo nó
- Ai ns rằng tôi sẽ cho cậu đi dễ dàng như thế cơ chứ vào đây thì dễ chứ a không đx đâu_huynh thách thức...không khí trở nên căng thẳng vô cùng
- Này 2 cậu có thôi đi không_nó cắt ngang
- Cậu nên tránh ra kéo lại bị thương đó_huynh ns lo lắng
- Ya.a.a.a.a.a_huyn xông lên đánh cậu...cậu nghiêng ng kịp né tránh...đáp lại bằng 1 cú đấm...huyn đưa tay lên né tránh...đưa chân lên đá vào ng cậu.cậu ẻo ng thành chịu hình cong tù đầu xuống chân...cú đá bị trật...thế rồi cứ thế bao nhiêu hiệp...2 cậu cứ đánh đến mỗi mệ nhưng vẫn không phân đx thắng bại...trong khi đó cái quán trở thành 1 cái chuồng heo...mảnh chai mảnh đồ vương vãi từa lưa....
- Này..2 cậu thôi đi, đừng như thế nữa_nó khề chạy lại định ngăn_Á....._nó chợt á lên 1 tiếng mặt nhăn nhó
- này cậu bị sao vậy_cả 2 cậu ngưng đánh chạy lại xem nó bị lm sao
- Tớ bị miếng chai đâm vào chân_nó chỉ xuống cái chân mau đang tuôn ra
- Ôi...cậu có sao không_huyn lo lắng
- Không...hj 2 cậu dừng lại đi..._nó cười
- Không đx....._cậu
- Woo à...đừng như thế...._nó nhăn mặt
- nhưng mà....
- Ư...ừ...min muốn đi cơ không ns nữa_nó làm nũng
- Thế min đi vs ai_huyn
- Ukm...cô đi vs tôi hay đi vs cậu ta_cậu
- Ô...min...min_nó gãi đầu
- Bh chọn đi đi vs ai hả_cậu và huynh mỗi ng chop lấy 1 cái tay của nó giật qua phía mình
- Tớ...sẽ đi.....

À mình xin giới thiệu 1 nhân vật ms :

Op kyong Huyn:

*17t

*Chiu cao: 1.80

*sở thích:uỳnh lộn,nghe nhạc..v.v và cậu đã thik nó từ lúc nhỏ rồi mà chưa hề dám ns ra

*Ưu điểm:Học cực giỏi nhưng lười , đẹp trai, menly cực

*Nhược điểm: never có

- Đy vs ai_cả 2 ng hồi hộp chờ đợi câu trả lời của nó

- Min...min..ây dà min không đy vs ai hết..min đy 1 mình_nó ns rồi xách dép đy cà nhấc ra khỏi cửa...

-Cô...._cậu chỉ pk chạy theo

-Min đy vs huyn nè..._huyn cũng đy theo nài nỷ

-Không chơi vs 2 ng nữa min giận ùi_nó sứt sùi

-Cô đy vs hấn đx cái j đy vs tôi này...._cậu cũng lằng xằng chạy lại níu tay nó

-Mệt quá...2 ng á khẩu hết..ns quai nhưc đầu chết đx_nó nhăn mặt lấy tay bịch tai

Thế là cả 2 chỉ pk đy theo nó mà chẳng dám lên tiếng....cậu đy mà cứ liếc xéo huyn quai..huyn cũng chẳng vừa lườm cậu 1 cái hình viên đạn..cứ thế 2 cứ đứng mà chửi = mắt...

-Min..min đứng không_1 giọng ns lại vang lên phá tan bầu không khí

-Ồ....ai vậy_nó quay ng lại

-Hoon nỳ..sao min lại ở đây thế hả_hoon chạy lại chộp lấy tay nó

-Min bị tên này bắt cóc ra ngoài này chơi vs hấn nỳ_nó nhếch mép chỉ tay về phía cậu

-Oh..vậy hả

-Thế cậu ở đây lm j thế

-Tớ có chút việc nên xuất cung ý mà...

-Nỳ...nỳ...tay của cậu đang cầm j đấy_huyn lườm lườm khó chịu

-Tôi cầm tay min_hoon trả lời tỉnh bơ

-Thả ra...._cậu cũng không vừa

-Sao phải thả

-THẢ-RA_cả cậu và huyn cùng đồng thanh

-Không thả

-MUỐN-CHẾT-KHÔNG_cả 2 lại cùng đồng thanh

-Ái chà..2 ng là anh em ruột hả..._hoon nhìn huyn rồi lại nhìn cậu

-Ai là anh em vs hấn_cả 2 ng lại đồng thanh.....

-Ồ...._2 ng nhìn nhau

-Thôi min à đy vs hoon này hoon dẫn min đy ăn kem

-Thật hả ở đâu z_2 con mắt nó sáng rõ

-Ai..cho cô đy_cậu níu tay nó lại

-Ai ns tớ cho cậu đy_huyn

-Tui cho cô ấy đi..thả ra_hoon thấy chẳng có j để nắm nữa vậy nên đành ôm lấy eo của nó

-Cô ấy đi vs tôi..._cậu

-Không..đi vs tôi_huyn

-Cô ấy đi vs hoon này cơ_hoon

-Buông ra...tôi muốn về cung cơ_nó khóc rống chán nản

-Vậy thì theo tôi....._cậu

-Tôi sẽ đi cùng woo về cung...tôi chán mấy cậu quá đi à_nó kéo tay cậu đi luôn 1 mạch..

-Min....._cả huyn và hoon nhìn nhau

Cậu kéo nó đi vòng vòng vèo khắp các khu phố...cứ đi rồi đi cho đến khi cậu dừng lại trc 1 cái cổng lớn....

*CỐC*CỐC*

- Mở ra.._cậu

- Ai..vậy_tên gác cổng

- Thái tử đây...

- Thái tử.ng đi đâu mà để đức vua tìm quá trời đấy ạ

- Thôi miễn bàn trc hết đi vào cái đã

- Vâng

KÉT cánh cổng dần mở ra...

Nó và cậu bước vào...cậu và nó cứ thế chẳng ns vs nhau 1 tiếng nào cho đến khi vào trong điện...

Tại phòng của cậu :

hừ.cô ta có nhiều thên theo quá..nhất định phải canh gác gắt gao rồi..hừ lm sao quản lí cô ta nhỉ... cậu đắm chìm suy nghĩ

A...có cách rồi..hehe lần này cô sẽ dính luôn vào tôi nhé đừng hòng rời xa tôi nữa bước

- Ng quản lí cung này đâu_cậu

- Dạ đây thưa thái tử_quản lí

- Ra lệnh cho tất cả ng hầu trong cung đx xuất cung về nhà thăm họ hàng trong 1 tháng nếu muốn có thể đi lâu lâu 1 chút cũng đx....

- Nhưng...

- Đi..đi ta không muốn ns nhiều

- Vâng..xin tuân lệnh ạ..

Trong khi đó tại phòng nó...*Hừ tên thái tử quèn này..nhất định phải trị hần tận tay thôi* nó vừa nghĩ vừa rửa tầm....

-Hey...lm cách nào bh chời oi...._nó vò đầu

-A...có rồi..._nó chợt nghĩ ra j đó vỗ đùi cái đét*lần này thì tôi vừa đx ở nhà vừa dễ dàng trị đx cậu..haha 1 mũi tên trúng 2 đích* nó đang ngồi nghĩ ngợi sâu xa...

CÁCH cánh cửa quen thuộc lại đx mở ra

-Ồ...ai z_nó

-Thưa cô min..đức vua có lệnh ms' cô và thái tử đến để ngài gặp ạ

-Vâng tôi đến ngay..._nó* chắc là zụ xuất cung..nhưng không sao..sẵn tiện mình sẽ tâu vs ng 1 số chuyện*
nó nghĩ thầm rồi phóng như bay vào nhà VS sửa soạn.....đến cung đức vua thỳ cậu đã có mặt ở đó rồi...

Tại cung đức vua :

- Min...ta hỏi cháu tại sao cháu và nó lại trốn ta xuất cung....

-Ồ..đâu có ạ...dạ do thái tử bắt cháu thôi ạ_nó nhanh nhẩu

-Cô....._cậu sượng mặt

-Cháu ns rõ cho ta nghe xem nào....

-Dạ thái tử đợi lúc cháu ngủ mà bắt cóc cháu đi theo hấn ra ngoài ý ạ_nó ngênh mặt vừa ns vừa nhìn cậu

-Thật thế không...._đức vua quay qua nhìn cậu

-Ồ...._cậu gãi đầu

-Đúng không....

-Dạ..thật ra..thật ra là như thế ạ_cậu miễn cưỡng

-Con dám.....

-Thôi ạ...thần có 1 chuyện xin tâu ạ...

-Có j cháu cứ ns

-Dạ do cháu thấy thật sự thái tử là 1 ng quá quá quậy phá vì vậy cháu muốn cho thái tử trực tiếp..típ xúc vs việc học hành ở trường...và cứ thế để cháu kèm thêm thái tử khi ở nhà..không pk ng có đồng ý không ạ_nó ns 1 tràng

-Chuyện này....

-Sao ạ..._nó có vẻ lo lắng

-Thôi..cũng đx ta sẽ cho đăng kí việc học hành ở trường của cháu..và nó sẽ chuyển về nhà cháu sống 1 thời gian nếu như có cần j cứ ns ta..ta sẽ lm

-Thế thỳ còn j bằng ạ...

-Thôi không còn chuyện j nữa..cháu có thể đi

-Vâng....đi nào thái tử_nó ns nghe ngọt ngào thấy ớn

Nó kéo cậu ra khỏi cung lòng đầy niềm vui sướng:

- Ya...tôi sắp trở về mái ấm gđ rồi

-Cô lm j mà vui thế

-Cậu không hiểu j cả..khi ở đó sẽ cảm thấy ấm áp vô cùng..

-Vậy hả..._cậu ns mà lòng sao thấy bùn quá

các bạn đợi nhé những phần sau khi woo xuất cung sẽ có nhiều chuyện hay và rất thú vị lắm đó..các bạn đón đọc nha hjhj ^^

Tại điện của Park ji hoon:

- Hoàng tử có biết tin j chưa_1 ng hậu cận của hoon

- Tin j..._hoon vẫn thần nhiên nâng cốc trà lên nhâm nhi(tên này mà cũng pk uống trà T.T)

- Dạ thần vừa ms nghe tin sắp tới thái tử và cô min sẽ chuyển ra sống ở nhà của cô min và hình như thái tử sẽ đx học ở trường chính thức

- CÁI J...._hoon đang ngồi bỗng nhảy dựng lên

- Ô..sao ạ

- Woo sẽ sống cùng vs min sao

- Vâng

- Ôi không...không đx...mi có thể lui rồi đi ra khỏi phòng đi

- Vâng

chết tiệt...min sao lại sống chung vs hần chứ..không đx rồi..tôi không cho cậu cướp min đâu.... hoon ngồi nghĩ ngợi bao nhiêu là chuyện để phá đám cậu và nó

Trong khi đó tại 1 biệt thự cách điện không xa :

_____REENG_____REENG_____

- Alo_1 giọng nam uể oải lên tiếng

- Anh huyn ơi...có tin ms...có tin về bà chị sát thủ không đội mũ nỳ_1 chát giọng tinh ranh của 1 cậu nhóc ở đầu dây bên kia

- Oh seong hả..có chuyện j ns nhanh lên_vừa nghe có Min trong nỳ là huyn tỉnh ngay

- Bà chị đầu gấu ms báo cho em pk là tuần tới chị ấy sẽ cùng anh chàng thái tử về nhà em sống...sẵn tiện chị ấy vừa lm gia sư vừa cùng anh chàng đi học....

- CÁI J CỐ...._huyn bật dậy hét lên

- Thôi..thôi em lạy...đừng có hành hạ cai lỗi tại của em cái..em chỉ báo thể thôi.pipi anh_seong ns xong cúp luôn

Ấy dà...min mà ở cùng hần ta là không đx..mình phải cản trở ms đx..sẵn tiện mama mún mình đi học..kệ nó đi lun bảo sao phá đx min và hần thỳ ok j cũng chịu..

Tại điện thái tử :

- Quản lí đâu..._cậu ngồi trong phòng vắt giò lên gọi

-Dạ thần đây...thần đây__quản lí chạy vào

-Đổi..đổi hết mọi thứ cho tôi...mấy cái laptop , iphone , máy ảnh, tv , ...v.v đều lạc hầu hết rồi đổi hết...

-Nhưng mà..thưa thái tử mọi thứ đều là hàng xịn..là hàng ms vừa ra, trên đất nc chỉ có mỗi thái tử là có thôi ạ vs lại cách đây 1 tuần thái tử đã đổi 1 lần rồi ạ..sao lại đổi típ thế ạ....

-Thế ông mún tôi dùng hàng lạc hậu à..đổi...hàng xịn kẹ..phải là hàng xịn nhất và vừa ms sản xuất ra..tìm nhanh cho tôi trong vòng 3 giờ đồng hồ tới...nếu không có tôi sẽ cho ông về châu trời...

-Ồ...thái tử à

-Ông Mún chết or sống_cậu đe

-Ồ..vậy thôi thần xin lui..thần sẽ đổi ạ.._*hix hix mấy loại hàng xịn nỳ mình còn chưa có xài mà sao thái tử lại phung phí như thế cơ chứ uống quá*

-Này..

-J cơ ạ

-Đem mấy cái này vứt đi..tôi không cần nữa

-Ôi...vâng ạ....

Ng quản lí chỉ pk tuân theo đem bao nhiêu là đồ xịn hàng xịn đem đi vứt...khi bước ra khỏi phòng thỳ gặp nó...

-Woa..ở đau mà ông có z..đây là hàng vừa mắt mà tốt nhất nc ta nè__nó nhìn cái đồng hồ mà thêm chuông nhỏ dãi

-Dạ thái tử kêu đem đi vứt ạ

-Cái j..ông đem mấy thứ đó qua phòng tôi..cậu ta để tôi trị

-Ồ..vâng

Rầm nó đập cửa ung dung bước vào phòng cậu..trên tay là cái roi thần bấy lâu nay nó dùng để trị cậu :

- Tên nghịch đồ kia...._nó chĩa cái roi thẳng vào mặt cậu

- Cái j mà bảo tôi là tên nghịch đồ..hạ cái roi xuống coi_cậu thấy ơn ớn lạnh lạnh

- Cậu dám đem vứt những thứ quý giá mà không chịu hỏi ý kiến của gia sư hử

- Xi...đâu phải của cô..đó là đồ của tôi tôi có quyền

- Cậu là tên ngok...có đồ xin đem vứt mà không chịu cho tui..đồ phá của...

- Trời ơi..tưởng j gē gút lm mất hồn...mún thỳ cô xài đi tui cko

- Cậu nghĩ tôi là thứ thêm xài thứ dư thừa của cậu hả..cậu hãy nhận lại mà dùng nghe chưa...

- Không...

- Á.à..lần này cậu ăn gan trời à..không thấy cái j trên tay tôi hả__nó lăm le

- À..à..à..không ý tôi ns tôi sẽ dùng sẽ dùng..hjhj _cậu gái đầu..__mà cho cô pk 1 tin ms nè

- Tin j

- Trc khi xuất cung cô sẽ là ng hầu riêng của tôi...

Bỗng chớp mắt nó trở nên khó hiểu..nó tiến lại gần cậu lấy tay sờ trán cậu rồi lại sờ trán nó :

- Cô điên hả_cậu gạt phắt tay nó

-Hum ny cậu ầm đầu hả..trời sắp vào đông rồi đấy nhá cậu ầm đầu cũng hay ghê __nó cười cười

- Cái j cơ..tôi mà ầm đầu có cô thỳ có

-Hừ...mà tôi lm j phải lm ng hầu cho cậu_sắc mặt nó biến đổi 180* , đang cười cừ bỗng mặt nó đánh lại tối tăm

-He he..những ng hầu của tôi đã đi về 8 phương để thăm gđ rồi chẳng còn ai trong nỳ nữa đâu

-Cậu..cố tình

-Ồ..cũng có thể ns là z

-Cậu....

-Hi hi...cô an phận đi

-Tôi giết cậu...._nó xông lên nhảy bổ vào ng cậu mà đánh

-Uỳnh thỏm má không chết thỳ không lo__đã gặp nguy hiểm mà còn trêu nó đx

-Đx lắm...._nó nghiêng răng cồm cộp..nào là đấm nào là đá..nó uỳnh cậu túi bụi

Thật sự đối vs cậu đêm hôm đó thật thú vị

5. Chương 5

Sáng hôm sau :

- Ấy dà...mấy giờ rồi nhỉ..._nó ưỡn ngực vươn vai thực dậy sau 1 giấc ngủ dài

-Ms có 6h30 à..thui dậy VSCN qua phòng của thái tử quên kêu hẳn dậy học bài.chắc giờ hẳn đang còn nướng chứ ấy nhỉ_nó tự ngồi trên giường tự kỉ

Nó bắt dậy..tung chăn gối ra chạy 1 lèo vào nhà VS sau 30' tuốt lại từ trên xuống dưới nó tung tăn thoải mái bước ra khỏi phòng..rạo bước đến phòng cậu..

Cạch nó mở cánh cửa ra :

- Dậy học....hả_nó trở mắt khi nhìn vào căn phòng của cậu

Cậu đang ngồi trên 1 chiếc ghế sofa..tư thế vô cùng thoải mái..chân thỳ gác lên ghế...tay thỳ chống cằm đăm chiêu...cánh cửa sổ to dùng thỳ bị mở toàn quạc ra..ánh nắng ban mai của buổi sáng sớm khẽ len lỏi qua những chiếc màn mỏng đang tung bay nhẹ nhàng trong gió thoảng....vừa ulla vào phòng....còn xung quanh phòng hết ns..chăn gối thỳ mỗi thứ 1 nơi..trên giường bao nhiêu là đồ mặc rồi truyện tranh sách vở , rồi xương gà quay rồi là vỏ bị oshi , rồi v.v vương vãi khắp phòng..

- Helo...hôm trời thật đẹp.cô ng hầu ơi..nên bắt đầu dọn dẹp đy thôi_trông cậu xảo quyết thấy sợ lun

- Cậu.bắt tôi dọn bao nhiêu đây á_nó há mồm ra kinh ngạc

- Chứ tôi kêu cô đứng đây lm cảnh hả

- Hả.tôi không dọn..ừ chịu dọn

- Ái chà..chà tôi nghe ns là ai trái lên vua ng đó sẽ bị tội khi quân đó nha_cậu lm bộ lm tịch

- Cậu..rồi tôi lm...tôi sẽ lm_nó như phát khốc ý chứ

- Ôi..hôm nay có vẻ trời đẹp tôi đy chơi nhá..cô ở lại dọn dẹp zui zẻ hén_cậu nhìn nó = ánh mắt đặc ý

- Hừ..hừ..tôi sẽ páo chù..hãy đợi khi cậu ra khỏi cung đy_nó chớp lấy 1 cuốn sách bốp chặc lại

Hắc xì cậu hắc hơi *Ế ai vừa ns xấu mình thỳ phải* cậu nghĩ thầm khi đang ở ngoài hành lang

Nó dọn dẹp cái phòng như cái chuồng heo của cậu suốt cả buổi sáng :

Tại phòng của nó :

Bịch nó vừa ngã lưng xuống chiếc giường :

- Ái da..cái lưng của tôi.mệt quá..nằm lên giường y như lên mây ý_Khuôn mặt nó sự mệt mỏi rành rành

Alo...alo ng hầu ng hầu đến phòng tôi có việc gấp 1 giọng ns vừa phát ra từ đâu đó trong phòng nó

- Hả hả..cái j vậy_chưa nằm đx lấy 1 chút nó bống giật nảy ng

*Tôi đây..thái tử iu của cô đây*đó là giọng của cậu phát ra từ 1 bộ đàm đã đx đặt từ trên giường nó từ lúc nào

- Cậu lm cái quái j thế hả_nó ôm cái bộ đàm hét

Qua phòng tôi gấp..có công việc ms cho cô đây

- Con lạy..cho con nghĩ xú đy.._nó van

Ui trời à...cha tui vừa hỏi cô đó nha Cậu ns móc

- Rồi....rồi qua liền..._nó mệt nhưng cũng phải lết cái bộ mặt đưa đám đay qua phòng cậu

Tại phòng cậu :

- cậu cần j..hừ..hừ..._nó rên rỉ nghe y chang như ma

- Chắc chắc..bộ cô đy tang về hả..lm cho tui ly nc chanh coi_cậu tắc lưỡi

- Tôi đy đây...._nó đy mà như lết....

Sau 10 nó quay trở lại vs y nc chanh trên tay :

- Đây.nc chanh của cậu đây_nó nhẹ nhàng đặt cốc nc xuống bàn

- Thôi tui không mún uống nữa.đem đồ dly rồi xách giỏ ra vườn ngự uyển đy...

- Hả.cho tui nghỉ chút đy đx hông zọ_nó rưng rưng

- Haizzz...hùi nỷ cha tui ms đy ngng qua đây đóa nha_cậu lại khơi gợi

- Sao cậu cứ lấy đức vua ra đe tôi thế hả

- Oh...cô mún tôi khi quân lém hả..đx thôi sẵn tiện tôi có điện thoại ở đây nè.tôi báo cho cha tui ngen_cậu giờ điệ thoại ra giả bộ bấm bấm

- Ấy...tôi sẽ lm..sẽ lm_*Cái tên chết tiệt này..hành ng ta mún phát bệnh* nó phải chạ ại nâng cốc nc chanh đem đy đồ rồi lại xách cái giỏ đựng hoa và quả ra vườn ngự uyển

Tại vườn ngự uyển..cậu thỳ trên tay cầm 1 cái kìm..cậu đy khắp các nẻo đường trong vườn..lúc thỳ lần la cắt quả táo này..lúc thỳ cắt quả táo kia...nhưng ng cắt không phải là cậu mà là nó...cậu bắt nó phải leo lên cây hái xuống cho cậu quả này...chạy ại chỗ kia chạy lại chỗ nọ...nó mệt không thể tả đã thế còn phải vác quyen cả giỏ tấp nặng chịch trên ng dy vòng quanh bao nhieu là đường..mệt mún rã chân nhưng cũng phải ráng....

- Thôi cô có thể đy...cô phải un giữ cái bộ đàm ấy trong đây để lúc nào tôi mún gọi thỳ gọi.._cậu xách cái giỏ để nó bước đy..

Nó chỉ pk cố gắng chạy thật nhanh vào phòng đánh 1 giấc từ trưa đến tối luôn không ăn không j cả :

Tối tại điện thái tử

Tại phòng nó. trên chiếc giường xinh xắn :1 cô gái đang mơ màng trong giấc ngủ...

Alo..alo..gọi gấp gọi gấp 1 giọng ns ra lệnh lại vang lên đâu có ai khác ngoài cậu.

- Chết tiệt...đứa nào mà gọi chị vào lúc này là đồ âm binh đầu đình..tên biến thái cấp độ giai đoạn cuối.._nó chợt ngọa ngậy tỉnh dậy thầm thỳ 1 mình chửi rủa.

- Alo cái j_nó ngái ngủ đáp trả

Qua phòng tôi nhanh

- Bộ cậu điên hả..gọi vào úc nào không gọi vào lúc này

k ns nhieu qua cậu ns rồi cúp luôn bộ đàm

- Ui trời..đời tôi nó bất hạnh thế hả zời...dính chi zô cái tên này chi vậy trời_nó khóc ròng tếc thương cho số phận mình hẩm hiu

Tại phòng cậu :

- Ui da.._cậu xoa xoa khuôn mặt đang bị bầm tím không biết lý do vì sao

- Cậu bị sao thế..._nó vẫn tự nhiên nhìn cậu mà chẳng chút lo lắng

- Bộ không thấy hả.....

- té giường chứ j pk ngay mà.cái loại ác quỷ như cậu là như thế ms đáng_nó ns 1 lèo

- Ai ns tôi bị té giường

- Chứ không phải hả_nó trợn tròn mắt

- Bị té cầu thang

- Trời cũng z thau..cũng bị té
- Dán thuốc cho tôi
- cái j...đừng có mơ
- Cô có lm không đấy hả...do cô tôi ms bị zày nè
- Tui lm sao
- Cô lau nhà xong bỏ cái giẻ lau ở cầu thang tôi trượt nên té chứ sao
- Tôi mong..đáng đời
- hừ..dán chứ không tôi mách cha tôi
- cậu..rồi.tôi dán

Nó ăng xăng chạy lại cầm pông băng thuốc đỏ bôi rồi lại bôi thuốc lên mặt cậu...dán băng keo CN vào nhưng chỗ thâm tím...

- Còn ở ửng nữa...._cậu ns xong rồi cũng cởi áo..lm lộ phần trên body cực chuẩn và meny

Nó đỏ cả mặt..tim bỗng chốc đập thành thịch..nhưng nó vẫn cố dán nốt thuốc vào cho cậu rồi bước vội ra ngoài...nó chạy vào phòng đóng cửa lại 1 cái *Rầm* nó hỗn hển thở dần dần ngồi bệch xuống đất.nó lấy tay bóp chắc ngực lại..tim nó đang đập..đập rất nhanh..

thế rồi.1 ngày..2 ngày..3 ngày..những ngày dần trôi qua vs những cực hình mà cậu đặt ra cho nó.cuối cùng ngày xuất cung cũng đến....

nếu zỏ hoặc hay cho ý kiến zùm cái

Mở sáng ngày xuất cung :

Tại phòng của cậu :

- Ái..da..ngày xuất cung mà mình chẳng quậy lên 1 chút thật chán quá...hay là quất cho 1 cú rùi đy lun nhĩ_cậu thỳ thăm 1 mình trong pòng bày mưu tính kế
- Yes..có zụ để quậy banh cái cung nỳ ra rùi..hé hé lần này trong cung ắc sẽ có biến hé hé hé_cậu ns rồi phóng ra khỏi phòng...

Tại nhà kho cậu đang hý hoáy.hý hục lm việc j đó... :

- Ái chà.chắc cũng đủ rồi....lấy ít thôi chứ không nữ tỳ la bể cung ấy nhĩ_cậu vừa lm lại vừa tự nhủ mình

Sau 1 lúc lâu...cậu ngừng công việc rồi xách 1 cái bị j đấy khê bước nhẹ ra ngoài.cố gắng không gây ra tiếng động...cậu đy khắp cung khê khàng rãi 1 vật j đó theo hàng dài mà vừa thả lại nghe 1 tiếng *Bộp* nhỏ.sau khi đã lm xong công việc tiện thể cậu còn qua phòng hợp(mình k pk ns s nữa nhưng là phòng dùng để họp của vua và các quan ý)....Sau 30' đã chuẩn bị xong cậu nhảy tồm vào phòng mà lo chuẩn bị chuyển đy...lòng phấn khởi cực kỳ...

Sáng ngày xuất cung :

Tại phòng của các nữ tỳ :

- Đã sáng rồi đó...các cô dậy đx rồi đấy.._1 cô nữ tỳ lên tiếng
- Um...um ừ...chờ chúng tôi 1 tý.để chúng tôi chuẩn bị_1 cô nữ tỳ khác

Sau 1 hồi lâu các nữ tỳ chuẩn bị xong...1 nữ tỳ vừa mở cửa..thỳ :

- Á.....Á.....Á.....Á.....Á.....Á_1 giọng hét có tầm ảnh hưởng đến cả thế giới vừa rú lên...khi mở cánh cửa hình như đã thấy cái j đó đáng sợ lắm..cô ta sợ hãi ngất ngay tại chỗ

-Kỳ thật đấy....tự nhiên ms mở cửa đã la hét om sòm.hừ để tôi mở_1 cô nữ tỳ khác cầu nhàu rồi cũng chạy ra mở cánh cửa....

-Á...Á...Á...Á...Á...Á...chuột..chuột chết_lần này cô này vẫn có thể đứng loạn choạng ngã ra đằng sau....

-Cô ns j cơ..._cả đám nữ tỳ trở mắt nhìn cô nữ tỳ kia

-Chuột chết á...._ns rồi cả đám hướng mắt ra ngoài cửa thỳ trời ơi đất hỡi..chuột ở đâu ra mà sao mà nhieu.trc cửa chuột nằm dày ngoài đó...các nữ tỳ rùng mình...thế là những tiếng *Á...Á...Á...Á* cứ nối tiếp nhau mà vang lên tạo ra 1 dàn hợp xướng luyện âm vào buổi sáng sớm....

Tại phòng họp.hầu như cả đức vua và các vị quan đã yên vị mà đặt mông vào ghế ngồi tự nhiên :

- Hôm nay hình như có j đó ươn ướt thỳ phải _1 vị quan cảm thấy có j đó hơi là lạ khi ngồi xuống

-Này...sao tôi thấy nó kỳ kỳ ông ạ_1 vị quan thăm thỳ to nhỏ

-Ừ..tôi cũng vậy

-Sao vậy cà...

-Ai...pk đx....

-Trật tự xem nào..đang là giờ họp đấy...._đức vua đập tay lên tiếng

Thế là sau bao nhiêu cuộc bàn tán xôn xao biến mất....giờ không khí trở nên im lặng và trang nghiêm vô cùng... :

- trc hết các vị hãy đứng lên để chúng ta có thể lm lễ trc khi họp_đức vua lên tiếng

Thế rồi các vị quan nhẹ nhàng nhắc bổng ng lên thỳ....

-Sao kỳ vậy....

-Sao đứng lên không đx vậy

-Ái chà ai..cái quần của tôi

-Ai dán keo dán sắt vào đây vậy....trời ơi dính lun rồi

-Ồi trời ơi...

-.....

-.....

Mỗi cái ghế đã bị dán lên 1 lớp keo dán sắt vì vậy mỗi ng đều bị dính chặt cái ghế mà không tài nào tháo ra nổi....Cứ thế cái buổi họp trang nghiêm ngày nào giờ biến thành cái buổi họp chợ ồn ào..loạn cào cào cả lên...trong khi đó thủ phạm thỳ đang hí ha hí hửng đứng trc chiếc xe hơi và chuẩn bị xuất hành chuyến đi....

-Này.cậu có nghe thấy tiếng la hét không.chắc có chuyện j trong ý rùi_nó

-Có chuyện j âu....cô cứ tưởng tượng đy lên xe_cậu

-Nhưng mà..

-không lên à..không lên thỳ tôi bế lên nhá_cậu ns rồi bế xốc nó lên đưa vào trong xe hơi

-Cậu....

Brừm chiếc xe bắt đầu nổ máy rồi cũng chạy đy...

-Hừ.ai cho cậu bế tôi vậy hả_nó lên cơn gân máu chữi

-Chứ để cô cầu nhàu miết sao..._cậu ngoáy mũi tự nhiên

-Hừ...chắc mấy ngày nay không có roi cậu không tổn chứ j_nó ns rồi từ đâu ra 1 cây roi vừa hiện ra trc mắt của cậu

-Cô..cô thủ sẵn ở đâu thế_cậu giật nảy lên

-Haha..pé cứng..đưa mông đây roi bảo này *Chát*Chát* nó quất túi bụi vào ng cậu.sau 1 lúc lâu nó mệt lả nên ms ngừng tay

-Đúng là ước j XH như xưa ý nhỉ....trọng nam khinh nữ có phải xướng không_cậu hì hịt thối lầy thối để lên mấy cái lần roi nó vừa ban cho cậu

-Hừ..lúc đó để cậu ăn hiếp tôi à.mơ nhé

-Hừ..đàn bà con gái j đâu mà giống sư tử hà đông như thế thỳ..._cậu ns mà ngắt quãng

-Hừ..tôi hung kệt tôi nhá...con trai các cậu ý không pk mang ơn con gái chúng tôi mà con chửi cái j

-Mang ơn vì cái j

-Hừ..thế không có phụ nữ mấy ông có đx sinh ra không

-Chứ không có con trai bọn tôi thỳ phụ nữ sinh đx à_cậu đắp lại

-Thế cậu không xem phim tây du ký hử , trong tây du ký ở nữ nhi quốc có dòng sông Tình mẹ hay mẹ con j đấy chỉ cần uống vô là sinh đx chứ có sao đâu.không cần con trai các cậu nhá

-Cô cứ tưởng tượng...ngoài đời có thật chắc

-Hừ.chưa chắc nhá..thế giới còn nhiều điều chưa đx khám phá nhá...lỡ có thỳ sao

Cậu và nó cứ tranh luận quyen cả buổi cho đến khi _____KẾT_ÉT_ÉT____xe dần ngừng lại trc 1 cái cổng lớn to đùng..

-Ấy đến rồi..không cãi vs cậu nữa tôi đi đây..._nó hớn hở mở toan cửa xe chạy vào thỳ đã có ng đợi sẵn rồi

-Ồi.con gái iu. con gái vàng. con gái ngọc của mama_mama chạy ra ôm nó 1 cái rõ tình cảm

-Vâng..mama iu vầu của con ạ_nó cũng đáp lại giọng ngọt ngào không kém

-A.a.a.a.a.a ..ôm để chào cái coi_seong em của nó chạy ra giang 2 tay ra...

-Định ôm chị hả..hjhj_nó cũng giang rộng 2 tay ra chạy tới định ôm thỳ....

-Woa..thái tử..cho ôm cái nha_seong chạy ngang qua nó mà không hề liếc lấy 1 cái..ôm chằm lấy cậu

-Hả....._nó há mồm què độ...

Trời ơi.cái thần em chết bầm lm bà chị này què chết đx....sao không ôm luôn đi cho rồi.. mựt nó đổ lên thềm chửi rửa thềm em trai..trong khi đó khuôn mặt thềm em khi thấy bà chị mình vậy.thỳ vô hả hê vô cùng..xung quanh mọi ng cố nén cười để nó khỏi bị què nhưng còn cậu thỳ nhìn nó cười ngã nghiêng....

-Thôi.con gái cứng của papa về rồi hả....ôm cái nà_papa nững nịu chạy tới

-Stop..hear..đừng nên diễn kịch nhớ nhăng ở đây_mama đưa tay ngăn cản

-Thôi đi vào nhà.._nó ns 1 phần mún vào nhà và 1 phần mún chữa cháy ình rồi kéo cái vali vô nhà

Tại Nhà nó :

- Này bh ms có 6h sáng thôi.cậu thay đồ rồi đi học luôn_nó

-Cái j cơ...cổ điển à_cậu nhìn nó như 1 sinh vật kinh khủng

-Chứ sao nữa...từ cung về nhà tôi quá gần...mà còn đx đi xe hơi nữa..sướng quá còn j..bh đi học lun không có nhieu lời

-Nhưng mà.....

-Không có nhưng nhị j hết nhá..nhưng nữa tôi cho cậu ăn roi đó..

-Ồ...ừ...

-Phòng của cậu đối diện phòng tôi đó.._nó lấy tay chỉ chỉ trỏ trỏ về phía lầu

-Oh....pk oy'..tôi đi thay đồ..rồi ra_cậu ns rồi ừ xù xách cái vali đi lên lầu

-Ok.tôi cũng đi lên đây..đợi vs_nó ns rồi cười chạy theo cậu

Sau 30' chuẩn bị đầu đó..cả nó và cậu đi xuống lầu ăn sáng rồi cùng nhau lên đường chuẩn bị cho buổi đi học đầu tiên..trên đường đi :

- Này...cậu là học sinh ms đó..còn tôi vẫn là học sinh cũ_nó

-Ukm....mà này..._cậu

-Sao...

-Chẳng lẽ lại đi bộ hả...

-Chứ sao..

-Cô thật là...thái tử mà đi bộ hả

-Đã có sao...thái tử thì đã sao

-Cô..thật là....

-Hj.thôi đi đi...

-Ukm

2 ng sóng bước cùng nhau đi ngang cái chỗ ấy.nơi họ đã gặp nhau lần đầu tiên.... :

- Min này...._cậu lên tiếng phá tan bầu không khí im lặng

- J..._nó

- Cô có còn nhớ chỗ này không...

- Nhớ chứ...ngày đó chính cậu đã lm tôi què 1 cục ngay chỗ này

- Ukm...nghĩ lúc đó cô dễ xươg thật...._cậu khê buôg 1 lời mà chính cậu cũng không hề nghĩ tới

- O....

- À...ý tôi ns lúc đó nhìn cô cũng hơi dễ dễ xươg hơn mấy cái cô kia thôi.._khuôn mặt cậu có chút j đó là đỏ hơn bình thường

- Oh..zị sao..._nó cũng chẳng quan tâm..lòng thì thấy có chút bùn *Mình xấu lém hả trời* nó tự nghĩ_Thôi đi tiếp đi ở lại đây cho đến khi nào chứ

- Ukm...._cậu chỉ khê ukm rồi tiếp tục sánh bước cùng nó....đi ngang qua nơi đây mà lòng cậu bỗng cảm thấy xao xuyến bởi hồi có lẽ nào nơi đây là 1 kỷ niệm đẹp giữa cậu và nó...

Tại trường :

- Hello minlâu quá hk gặp, trông cậu min ra hẳn nhỉ..nhớ min quá à_un jo bạn thân nó

-Ukm..min cũng nhớ jo vậy....hj_nó

-Hj..chỗ của min vẫn y vậy đó..vào ngồi đi min...

-Ukm....

_____REENG_REENG_____ tiếng chuông vào học vang lên....Tại lớp của nó cô giáo khoan thai bước vào lớp :

- Các em này...hôm nay chúng ta sẽ có 3 học sinh ms_cô giao cười tươi nhìn cả lớp

Ủa..có 1 học sinh ms thôi mà nó chọt giật mình bất ngờ....

- Các em có thể vào đx rồi đấy..._cô giáo và cả lớp hướng mắt về phía cánh cửa

3 dáng ng bước vào lớp như những hào quang từ thiên đường vừa bay xuống trần gian...

- Oa...đẹp trai quá..3 hot boy trời ms vừa ban xuống cho lớp ta_1 con nhỏ to mồm hét lên

- Uk...ôi đẹp quá..đẹp quá..i love u_1 con nhỏ khác

Những tiếng xôn xao hò hét..cứ nối đuôi nhau mà lm cho cả ớp nhộn nhịp hẳn...còn nó thỳ ngồi tại chỗ....cứng đờ ng không ns lên lời...vì cả 3 ng đó đâu ai khác ngoài Hoon , huyn , và cậu....

Rầm cô giáo đập tay xuống bàn

- Các em có trật tự không hả..._cô hét lên

Thế là cả lớp im re không hó hé lấy 1 tiếng :

- Các em có thể giớ thiụ về mình

- A..mình là Park jin hoon , 17t , rất mong đx các bạn tận tình giúp đỡ_Hoon mở lời sẵn tiện nháy mắt vài cái về phía mấy nữ sinh khiến cô nào cô nấy sượng đên phát điên lên đx

- Mình là Op kyong huyn , 17t mong sẽ lm quen_huyn là ng tiếp theo

- Còn tôi là Park ji woo , 17t_cậu chỉ ns vồn vẹn nhieu đó

- À..vậy các em sẽ ngồi chỗ nào...._cô nhìn cả 3 ng trùu mền

- Kia...._cả 3 ng cùng đồng thanh chỉ về phía nó

- HẢ...._cả lớp sốc tập 1

- Tôi sẽ ngồi bên trái Min..._hoon cương quyết

- Vậy tôi sẽ ngồi bên phải cô ta_woo

- Vậy tôi ngồi ở sau min..._huyn

- HẢ....cả 3 ng..còn sao min_cả lớp sốc tập 2

- O không không có j ầu...hơ hơ_min cười ngượng chữa cháy

- Min là bạn gái của tôi_cả 3 ng lại đồng thanh

- HẢ...._cả lớp sốc tập 3

- Ai ns cô ấy là của cậu_hoon

- Thế cô Ấy là của cậu chắc_huyn

- Cô ta là của tôi...._cậu

- HẢ...._cả ớp sốc toàn tập

- À.thôi thôi các em hãy về chỗ đy và trật tự chúng ta sẽ bắt đầu tiết học_cô giáo nãy h cũng kinh ngạc không kém

Thế rồi 3 tiết học trôi qua trong sự xì xào bàn tán về nó và 3 hotboy ms nỳ..bao nhieu là câu hỏi đx đặt ra cho cả lớp : Tại sao nó không đẹp nhà không giàu , tính lại hậu đậu.ngây thơ..không quyến rũ và còn còn nhieu điều khác nữa mà tại sao nó lại có tới 3 anh chàng đẹp như thiên sứ theo vậy nhỉ..?? bao nhieu thắc mắc đều nhắm vào nó :

_____REENG_REENG_____Chuông reo báo hiệu cho h ăn trưa đã đến..:

- Này.min..._cả 3 ng đồng thanh gọi nó

- Hả..._nó

- Đy ra phòng ăn tập thể đy..._huyn

- Ra đó ăn vs tớ_hoon

- Đy theo tôi..._cậu thấy không ổn nên kéo nó đy...

Thế rồi cả 3 ng cứ xúm xít vây quanh nó cho đến tận khi ra chỗ phòng ăn : cả 4 ng chọn ình 1 cái bàn góc khuất ng gần cửa sổ theo ý nó (chắc nó sợ nhieu ng thấy rồi lại ghen)

- Này..cậu cứ ngồi đó để tớ đy lấy đồ ăn cho nhé_huyn nhanh nhẩu nháy mắt vs nó rồi bước đy

- Này..này có j lấy zùm tôi vs nhé_cậu và hoon gọi vs theo

Hừ không vì min thỳ đừng có hk' tôi lấy dùm huyn tự nghĩ rồi nhếch mép

Sau 15 huyn quay lại vs 4 khay thức ăn trên tay

- Cảm ơn huyn nha_nó cười tươi đón nhận khay thức trên tay huyn

- UKm không có chi chuyện nên lm mà_huyn sướng đến đỏ cả mặt gãi đầu

- Dương nhìn...huyn mà kakaka cảm ơn đã lấy dùm khay thức ăn của tôi_cậu cũng cừ cừ nhìn huyn

- Hì hì..không có chi hén...._huyn cừ nặng trịch nhìn cậu vs đôi mắt hình dao cạo

-.....

-.....

-....

Bao nhieu câu chuyện trên trời dưới đất đều đx moi ra tất trong buổi ns chuyện hôm nay....nó và cả 3 ng 8 vs nhau rất chi là vui vẻ

Trong khi đó cũng tại căn phòng ăn tập thể bao nhieu con mắt hình viên đạn đang dồn về nó....nữa ghen tỵ mà nữa hậm mộ của các nữ sinh...nhưng khác hơn có 2 ánh mắt hiện lên vẻ căm thù và phẫn nộ của 2 cô gái đang ngồi cách đó không xa....đó là của Su ri và ju soo....

Con bé chết tiệt mày dám cướp woo của tao sao...dám cướp thứ của ri này thỳ ng đó sẽ phải trả giá.. Su ri nghiêng răng cay cú

Đồ con chó chết hôm bữa mày đánh tao tao chưa tính sổ mà còn dám vác mặt đy cướp anh huyn của tao hả..đx lắm tao không bấm vằm mày không đx rồi ju soo nhìn nó vs ánh mắt giận dữ vô cùng...

Thế rồi bao nhieu âm mưu..tính toán đang đx vạch ra trong đầu của 2 cô gái....những âm mưu đen tối và cay độc đang hiện dần lên....thật bất hạnh cho nó..cả 2 cô gái này đều đã gặp nhau và có ý định kết hợp vs nhau để hại nó..su ri tuy không có ng nhưng lại có đầu óc thông minh hoạt bác...ju soo không có đầu óc nhưng lại có ng..liệu 2 ng này khi kết hợp lại vs nhau liệu nó sẽ ra sao

Giới thiệu nhân vật ms :

* Yang ju soo

*17t

*Chiều cao:1.70

*Sở thích: cũng như ri bám theo huyn không rời

*Ghét: nó vô cùng

*Ưu điểm: đẹp thỳ đẹp thiệt nhưng mà óc thỳ không có chỉ pk lm theo lời ng ta thôi

*Nhược điểm: sợ chuột,rét,rắn...v.v

6. Chương 6

*Cộp*Cộp* tiếng guốc cao gót dần dần lớn hơn....và đang hướng thẳng về phía nó và 3 ng...Đó là su ri cô ta đang bưng trên tay khay thức ăn nhẹ nhàng đi đến gần nó...*Soạt* cô ta giả vờ bị vấp và té rồi quỳen cả khay thức ăn đổ vào ng nó....

- Ối..cho tớ xin lỗi..tớ không hề cố ý..như cậu đã thấy tớ bị vấp mà đứng không__su ri nhìn nó vs 1 ánh mắt vô số tội.....giả tạo

- Cô....._nó chỉ pk đứng đó há hốc mồm..

- Để tớ lau cko tớ thật tình xin lỗi mà__su ri nhẹ nhàng rút từ tr0ng túi ra 1 chiếc khăn lau tay tiến lại gần nó lau đi lớp đồ ăn nhể nhại trên ng nó....cô ta đang thăm thý j đó vs nó....khuôn mặt nó bỗng có chút biến sắc : Điều cô ta đang ns là j thế nhĩ? đó là câu hỏi mà cả 3 ng huyn hoon và cậu đang tự đặt ra ình..

- Chúc cậu may mắn....._su ri bước đi trên môi nở 1 nụ cười đều..._lần sau_cô ta khẽ thý thăm vs mình

Nó định quay gót bước đi thý.....*phụt* 1 cô gái vừa phun nc bọt vào ng nó..

- Nhơ bẩn thật....khinh..._ju soo cười 1 cách gian xảo.cho 1 chữ khinh vào mặt nó rồi cũng bước đi theo su ri....

Nó không ns gì..nó im lặng rời khỏi bàn..quay gót bước đi..nó chạy đến nhà vệ sinh..*Tách* 1 giọt , 2 giọt , 3 giọt..nó đang khóc....nc mắt rơi lả chả trên khuôn mặt của nó...nó chưa bao h cảm thấy nhục nhã như thế này...

Sau 1 hồi lâu , nó cảm thấy đã ổn hơn..nó khẽ gạc nc mắt ngẫm nghĩ về lời ns của su ri , lúc này khi su ri lau thức ăn cho nó..cô ta đã thý thăm vs nó 1 câu " Không chỉ nhieu đây thôi đâu" cô ta ns vs 1 sắc thái xảo quyệt và vô cùng thâm độc...nó cũng không pk phải lm sao đây.....

_____REENG_REENG_____chuông báo hù tiết học đã bắt đầu

Nó quay lại ớp vs 1 bộ đồng phục ms...trạng thái vẫn bình thường , tự nhiên như không có chuyện j xảy ra....nãy h cả 3 ng đã lo lắng cho nó pk pao nhưng khi thấy nó như vậy , 3 ng cảm thấy an tâm hơn phần nào...

- Min có sao không__huyn mở đầu câu hỏi

- Ukm min có sao không__tối lướt ho0n

- Cô không sao chứ__và cuối cùng là cậu

- Ukm...min không có sao hết á..min bình thường mà..hì__nó cười tươi nhưng hình như có lộ ra 1 chút ngượng ngịu

- 0h vậy thý đi rồi_cả 3 ng lại đồng thanh

- thôi mình về chỗ ngồi đây..tiết học đến rồi

- Ukm

Sau buổi đối thoại..mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường..

Tối tại nhà của nó :

Bữa tối đã sẵn sàng trong bếp..chỉ chờ có đông đủ mọi ng thôi :

- Ukm..con gái mình thik ăn kimbad nhứt..hên là hôm nay mình có lm__mama của nó

- Halo..má mì con ăn đi chứ__seong từ đâu lằng xăng chạy xuống đưa tay quơ lấy 1 cục sườn kho

Bóp mama lấy đũa đánh vào tay của seong..

- Hừ...rửa tay chưa mà ăn hử...đi gọi mọi ng xuống ama nhanh lìn__mama mắng mà vẫn có chút j đó là ngọt ngào

- Úi úi..ứ chịu đầu..con mún ở đây vs má mì cơ_seong nững nịu lấy cơ chối từ vì có tật lm piến mà
- Làm piến hử.mún ăn đồn không_mama giơ cây roi mây ra định quất vào mông của seong
- Ấy..ấy..con đi con đi_seong treo cờ trắng..trc khi đi còn nhe răng cười hề hề vs mama

Cốc..cốc..cốc

- Chị hai ác quỷ ơi..đi xuống ăn cum má mì gọi_seong ns vọng vào mà chẳng để ngta nge kịp đã chạy qua phòng khác
- Ái da....anh thái tử đẹp zai ga lằng xuống ăn cum cái koi
- Papa...mama kiu kè

Sau 10 mọi ng đã tập hợp đông đủ tại phòng ăn :

- Oa..happy dinner mom and dad..oh and brother_nó xuống cuối cùng
- Oh con êu...lại ăn cơm nào.....chụt_papa mama cùng đồng thanh kèm theo 1 cái hôn gió
- Vợ con cảm ơn.um moa_nó cũng đáp lại vs 1 nụ hôn gió và 1 cái nháy mắt cực kỳ dễ xướng
- Hía hía hía...papa mama nhà ta “TEEN” gê_seong che miệng cừ khúc khích
- Con có cần papa luyện thanh cho con không_papa nhìn seong vs bao nhiêu tia lửa đang bùng bùng
- Ái za za...còn chưa có ý định lm ca sĩ papa à....
- Thế thỳ ăn đi....nhóa con zai “IU”
- Đây con gái êu ăn cái này nè..cái này nữa_mama gấp bao nhiêu là thứ cho nó
- Vợ con cảm ơn...

- Đây cho cậu nữa đo.ăn nhieu vào_nó cũng nhẹ nhàng sang bát thức ăn cho cậu

Cứ thế buổi ăn tối hôm đó thật ấm cúng và vui vẻ...cậu thật sự cảm thấy lòng mình đang ấm dần lên.có phải tình yêu thương khao khát...mái ấm gđ đang đx bồi đắp dần nhờ vào gđ của nó chẳng...

Sáng hôm sau :

Rầm từ đâu đến nó đập cửa phòng bước vào :

- Dậy đi học.cái tên chết tiệt kia_nó hét vào cái lỗ nhĩ của cậu
- Không dậy.....cậu phản bác
- Roi đầu..ra đây ta bảo_nó đã vắt từ trong ng cây roi mây từ lúc nào..nó khê khàng rút ra và *Chát* 1 phát vào mông cậu
- Á.Á.Á..Á..Á..Á..Á_1 giọng hét khùng bố lm chấn động cả ngôi nhà.
- Cô định giết ng hả đồ phù thủy_cô bật ng dậy ôm mông hét thẳng vào mặt nó
- Ai bảo cậu không dậy.ậy.ậy....._nó cũng hét trả vào mặt cậu
- Cô....._cậu cứng họng nhảy xuống giường đi vào Nhà vệ sinh

Sau 30 cậu quay trở ra...cậu đi xuống lầu...

- Haha..tụi con trẻ học rùi tụi con đi nhá.pipi papa mama nha_nó vừa thấy cậu là vội vội vàng vàng vơ lấy 1 nắm sandwich rồi kéo cậu đi ra khỏi nhà

Trên đường nó và cậu cũng chẳng ns j hơn...chỉ pk nhâm nhi mấy cái bánh sandwich

Tại trường :

- Mìn hả...._un jo và cả huyn , ho0n đều đồng thanh

- Ukm.._min chào mọi ng rồi về chỗ của mình
- Trưa đy ăn vs tụi này nha_huyn
- Ukm..cko un jo đy vs nhá
- O..._un jo then đỏ mặt vì sướng(có tới 3 hotboy vip của trường mà)
- Cũng đx..

_REENG_REENG___chuông vào học vang lên

- Sao nhanh vào lớp thế nhỉ..chán quá_huyn ôm đầu ngán ngẩm

Thế rồi thời gian trôi qua bình thường..

Tại phòng ăn tập thể :

- Để tớ đy lấy đồ ăn ấy cậu nha_un jo
- Tớ đy cùng vs_nó
- Ukm..

Cả nó và un jo cùng đy ấy đồ ăn..sau 1 úc quay ại vs 5 khay thức ăn trên tay..bữa ăn vẫn diễn ra bình thường....nhưng cách đó cũng chẳng xa mấy 2 con ng vs 2 đôi mắt đang nhìn nó..

- Trò chơi bắt đầu_su ri khê cười nhìn nó...1 dã tâm ác độc đang hình thành trong trái tim ri

_____REENG_REENG_____chuông báo vào tiết lại vang lên....tiết này là tiết thể dục

Tại sân bóng rổ..các nam sinh chia ra lm 2 phe để thi đấu bóng rổ..

- Oa..oa 3 hotboy chơi bóng rổ vip quá_1 con nhỏ
- Úi úi....ẹp zai quá..._con nhỏ khác
- Ước j anh ý là của mình_1 con khác mộng tưởng

Ho0n đang tung bóng tới cái rổ thỳ nháy mắt vs nó....cả đám con gái như lên mây đứa nào cũng tưởng ho0n nháy mắt vs mình ms chết chứ...

- Mìn ơi..huyn nè..um moa_tới lượt huyn tặng cho nó cái hôn gió

Bình bưng.bao nhiêu con mắt có chứa lửa đang nhìn nó....

Èo..ón lạnh quá..ngồi đây có ngày bị oánh chít nữa nó tự nhủ rồi rời khỏi sân bóng rổ đến 1 cái cây gần đó..ngồi xuống...

loạt soạt 1 vật j đó..đang tiến gần đến nó...nhẹ nhàng..nhẹ nhàng..thế rồi.

Soạt 1 mắng đen trùm vào ng nó....

Nó bị lôi đy trong tình trạng không thấy j.....nó không thể cử động hay là hét j cả vì hình như đang bị trói chắc trong 1 vật j đấy...buổi thể dục vẫn diễn ra bình thường..cả 3 ng huyn ho0n và cậu vẫn chưa hề hay pk j.....

Tại 1 nơi không thể xác định đx là nơi nào.nhưng lại là 1 nơi rất tối , và kính ,có mùi ẩm mốc lâu ngày...Nó đang bị trói nằm 1 góc nào đó tr0g căn phòng.mắt bị bịt lại..

- Thưa chị nó đây ạ_1 giọng ns chua chát ẻo lả vang vọng trong 4 bức tường kính
- Chắc nó không_1 giọng nữ khác vs cái vẻ nghi ngờ
- Vâng chắc 100% phần trăm ạ
- Huh...đx tiền của mày đây....đánh cho nó sống dở chết dở cho tao..

-Vâng.chuyện đó thì không vấn đề

Lời ns vừa dứt thì *Bốp* 1 phát gây vừa bổ xuống ng nó..đau đớn nhưng nó không rên rĩ....típ tục *Bình..bình..bốp..bốp..hựch..hự* Bao nhiêu cú đấm đá đập đx trút lên ng nó không thương tiếc....máu miệng học ra...rồi cuộc hành hình xảy ra trong 1 tràng cười của 2 cô gái nhưng vẫn không biết đích danh là ai...

-Nữa..nữa.nhẹ quá...nữa_cái giọng ra lệnh ấy lại vang lên

-Cho nó pk thể nào là mùi đời chứ_lại 1 giọng ns khác vs 1 phần hả hê

-Vâng.cứ để em_giọng của con nhỏ cầm đầu toán ng đánh nó nghe ngọt ngào chán

Cứ thế nó bị đánh đến thân thể bị trầy xước bầm tím máu me rướm hết cả ng..nhưng nó vẫn vậy..không 1 lời chửi rủa..không 1 tiếng than vãn hay cầu xin..nó đang cố gắng chịu đựng

Cố lên..mình phải nhịn.cố lên mình phải nhịn..mình hứa vs chị rồi.nhất định không đx gây sự trên trường...không đx không đx Mặc cho thân thể bị bầm dập nhưng nó vẫn im lặng..tr0g đầu nó chỉ có mỗi 1 hình ảnh...đó là chị nó...khỏe mắt nó hình như có 1 chất j đó ướt ướt long lanh tr0g suốt như pha lê vừa chảy ra...nó đang khóc chẳng..

-Mày thật là đánh như thế mà là đánh à..để tao_cái giọng nữ kia lại lạnh lạnh vang lên

-Vâng...con nhỏ cầm đầu đưa cây gây cho bà chị máu mặt này

-Huh...đã ns là đừng động vào chị này mà cứ động..hậu quả là thế này đây_cô ta giờ cây gây lên và rồi *Bốp* 1 phát gây vào đầu...máu chảy ra lan khắp mặt nó....nó cảm thấy choáng váng...đôi mắt bỗng mờ đục...

-Típ này...*Hự..bịch..bịch.bốp* _bằng hết tất cả sức lực cô ta phan liên tục xuống ng nó bao nhiêu là gây....

Nó im re..không hề thốt 1 tiếng....

-Ngoan cố sao..không xin chị này 1 con đường sống à

Nó đáp lại là sự im lặng

-Cho mày chết này..không hả *Bốp..bốp* tiếng gây lại vang lên trong 1 căn phòng kín...

Thế rồi *Hự* mức nhẫn nhịn của nó cũng có giới hạn..vì vậy nó nhịn hết nổi , nó bật dậy đỡ trả lại cú gây....

- Tụi mày ngon lắm..._nó chỉ khê ns vậy rồi đưa chân lên đập 1 phát chổng gọng vào đối phương khiến cho cô ta bật ngửa ra phía sau....Nó cầm chiếc gây mà cô ta dùng đập nó , xông lên xả xuống ng của mấy con bé kia bao nhiêu là gây..nó trả lại tụi nó hết tất cả những j nó đã ném....tình thế bất ngờ xoay chuyển trong phút chốc..

Cả đám ng kia cũng chẳng vừa..xông lên đánh nó tới tấp....thế rồi cuộc ẩu đã diễn ra...giữa 1 cô gái mình đây thương tích..sức cũng chẳng có bấy nhiêu và 1 toán ng hùng mạnh vs bao nhiêu vũ khí trên tay....

Nó đang cho con nhỏ đối diện 1 cú đâm vào mặt thì.

Bốp cô ta con ng cầm đầu vụ tiệc này ohan cho nó 1 cú đánh = gây vào gáy....nó chột choáng váng...vết thương ở đầu dần nặng hơn..máu tuôn ra nhiều hơn...mặt mày nó tối sầm lại...1 phần vì vết thương và 1 phần vì bầu không khí tr0g phòng bị lấn áp hoàn toàn bởi mùi ẩm mốc..khiến cho nó cảm thấy choáng ngợp và khó thở..mắt nó dần dần mờ đi...nó loạng choạng vài 3 bước rồi ngã quỵ xuống....

-Động vào tao hả..không dễ_cô ta 1 con ng máu lạnh tiến đến gần nó rút từ tring ng ra 1 con dao

-Khuôn mặt mày nếu thêm mấy vết sẹo lên chắc đẹp lắm_cô ta kề dao vào mặt nó định rạch thì.....

*Rầm*Cộp..cộp* cánh cửa phòng bỗng bật tung ra.hình như có ng đang tiến tới chỗ nó và toán ng....

Mong các bạn sẽ vui vẻ khi đọc bộ tr của mình

7. Chương 7

1 dáng ng đang dần hiện ra...đó là 1 cô gái..cô nhẹ nhàng , thận trọng tiếng sâu vào tr0g hơn....

-Chết tiệt lộ rồi...chuồn thôi_cô ta ng cầm đầu thỳ thăm vs 1 cô gái khác

-Ok..._cô gái kia khẽ trả lời rồi đứng dậy cùng vs cô ta khẽ khàng nhếch từng bước tiến vào sâu hơn...đứng hơn là trốn tránh vào bóng tối...nơi mọi vật không thể nhìn thấy = mắt thường...trc khi rút khỏi khu vực nguy hiểm cô ta không quên nháy mắt ra hiệu cho con bé kia không đx tiết lộ thân phận của mình , rồi quay ng đy luôn.

*Cộp*cộp* tiếng giày ngày càng lớn hơn...cô gái ấy thận trọng tiến vào và chột bống khựng lại..khuôn mặt bống xám xịt..tối tăm khi nhìn thấy nó...đang nằm dài ra trên mặt phẳng đất , mình bê bết máu...

-Con khốn nạn nào dám động vào bạn tao ló mặt ra đây , 1 sống 1 còn vs tao_Un jo bạn thân của nó hùng hổ đy vào hét lớn

-Tao là cái đũa động vào cái con bạn chó của mày đấy_cái giọng ẻo lả đồng đánh lại vang vọng trong bầu không khí ngột ngạt ở cái nhà hoang này...

-Còn đũa nào ra hết đây..._un jo cùng vs khuôn mặt lạnh nhìn xuyên thấu qua đôi mắt khinh miệt của đối phương

-Ra hết đy...có j mà phải sợ cái con nhỏ này chứ nhĩ

Thế rồi từ trong bóng tối...có khoảng 50 dáng ng vừa lộ dần ra..nơi có ánh sáng len lỏi vào đx 1 ít, phản xạ vào những dáng ng đó....

-Xông lên hết đy..._vẫn cái trạng thái lạnh lùng đó un jo khiu khích cái đám du côn kia

-Huh..mày tưởng mày ngon à..đx lắm..tụi mày xông lên hết cho tao_cái con bé đầu to mặt dày kia ra lệnh cho cái đám ôn dịch của mình xông lên đánh un jo

Un jo nổi đóa xông lên đánh vs cái đám kia....

Un jo chồm ng đập 1 cướp chui ngang tuyệt cú mèo vào cái con nhỏ trơ trẽn cầm đầu cái toán ng kia..khiến nó văng xa chỗ đó khoảng vài mét..tiếp tục cô đưa quyền cái cù chỏ chà bá lửa vào khuôn mặt của 1 con nhỏ khác...*Phụt*phụt* máu mũi nó tuôn ra đầy mặt..con nhỏ hoảng quá chạy tứ phía mà la mà hét...sau đó cô nhẹ nhàng bật tung ng lên không trung lộn 1 vòng 1 phát đập từ trên cao xuống đầu 1 con bé đang lăm le đánh sau lưng cô...

Thế rồi lại 1 cuộc ẩu đả nữa lại xảy ra...có 1 điều rất khác ở un jo mọi ngày..thường ngày cô là 1 cô gái rụt rè , nhẹ nhàng , lúc nào miệng cô cũng luôn nở 1 nụ cười nhưng tại sao bh cô lại trở thành 1 con ng như thế này nhỉ...lạnh lùng , sát nhân và vô cùng hiếu chiến . có phải bề ngoài của cô thường ngày là 1 chiếc mặt nạ đang cố gắng che giấu con ng cũng như tính cách thật sự mà vốn dĩ đã có từ trc của mình hay không..liệu cô là ng như thế nào nhỉ...

Sau 1 lúc , un jo đã hạ màn tất cả toán ng kia...cô tức tốc chạy lại bên nó..khẽ nâng khuôn mặt nó lên...

-Sun min à...cậu không sao chứ...trả lời mình đy_un jo có vẻ lo lắng khi nó đang tr0g tình trạng bất tỉnh nhân sự

Soạt từ phía sau lưng của un jo 1 phát gậy vừa định phan xuống đầu của cô...nhưng thật nhanh cô đã né tránh và chộp lấy khuôn mặt của con bé...cô lấy tay siết chặt cổ của đối phương..mạnh đến nỗi tay cô nổi hết gân xanh cả lên , mặt con bé trắng bệch vì ngạt thở....

-Mày nên nhớ...đừng có hòng động vào tao và bạn tao...nếu mày nằm tr0g 1 băng nhóm nào đó chắc mày cũng danh tiếng biết nhóm XF chứ.Nếu mày có gan động vào tao hay bạn tao 1 lần nữa thỳ nhĩ Jo tỷ của cái nhóm đó sẽ băm vằm mà ra lm trăm mảnh đấy..._un jo mặt lạnh tanh liếc xéo vào mặt con bé vs giọng ns đầy đe dọa

Ns xong cô buông cái bản mặt bản thủ của con bé đó rồi dìu nó ra khỏi cái bãi chiến trường hỗn loạn này....

Từ tr0g bóng tối có 2 đôi mắt ác quỷ đang hướng về tụi nó...

-Sao cô ta pk nhĩ jo tỹ nhĩ_ju soo khẽ rùng mình khi nghĩ đến nhĩ jo tỹ...nếu tả sơ qua cô gái đó là 1 con ng đầy hiểm ác và vô cùng sát nhân, nếu đã có gan động vào nhĩ jo tỹ thì chỉ có nc đy đx chứ không bao h quay về đx..nhĩ jo tỹ còn là cận vệ trung thành của nhất vương tỹ..đại ca của nhóm XF..nhất vương tỹ cũng là 1 con ng đầy quyền lực, uy tín và đáng tin tưởng..không có ai có thể sánh = nhất vương tỹ.danh tiếng của 2 ng này và cả của Tam gia huynh vang vọng khắp thế giới ngầm..2 ng này chưa bao h xuất hiện hay lộ mặt trc nhóm XF trừ Tam gia huynh tức là Op kyong huyn...nhưng hình như cách đây 2 năm nhĩ jo tỹ và nhất vương tỹ đã rời khỏi nhóm..và từ đó mất liên lạc cho đến bh...

-Nhĩ jo tỹ là ai thế_Su ri quay qua ju soo nhìn vs ánh mắt đầy vẻ gian xảo và nghi ngờ

-Tại sao cô ta lại quen pk nhĩ jo tỹ nhĩ..cô ta là ai..chết tiệt..nếu nhĩ jo tỹ pk chắc mình chêt chắc_ju soo như không nghe thấy lời của su ri và lại 1 lần nữa rùng mình vs những lời mình ns ra

-Tôi hỏi cô nhĩ jo tỹ là ai cơ mà_su ri mất kiên nhẫn hét vào mặt ju soo

-Ồ...

-Nhĩ jo tỹ là ai

-Nhĩ jo tỹ là 1 sát thủ tầm cỡ tr0g nhóm của tôi XF

-Huh..thỳ đã sao cơ chứ...cô đừng nên lo lắng đã có tôi thỳ nhĩ jo tỹ của cô chẳng là cái thá j cả....

Su ri vuốt cằm..cười nhếch mép cùng vs đôi mắt hiện rõ bản chất xảo quyệt và độc đoán của cô ta...

_____ Quay lại vs hiện trạng của un jo và nó...

Khi vừa rời khỏi cánh cửa..ánh sáng còn sót lại của hoàng hôn hắt vào mặt nó..khiến nó có vẻ hơi khó chịu vì chói nên nó khẽ dụi mắt tỉnh dậy và nhận ra thời gian bh đã vào lúc xế chiều...

-Ồ..._nó

-Min tỉnh rồi hả..jo tưởng min không tỉnh chứ_un jo cười tươi như hoa vì vui mừng

-Ukm...đầu min đau quá

-Có sao không

-Không s chỉ là hơi nhức mình chút thôi

-Để jo đưa min về nhà hén

-Thôi..min qua nhà jo đx không

-S vậy

-À..min muốn qua nhà jo ở vài ngày để chăm sóc vết thương sẵn tiện để mama papa của min không lo lắng

-Ukm cũng đx...

Thế rồi un jo đưa nó về nhà mình...nhà của un jo tuy không lớn nhưng kiểu dáng rất đẹp mắt...ngôi nhà có kiến trúc theo kiểu pháp..rất cổ điển và khá là cũ...và hình như căn nhà này chỉ có mỗi mình un jo sống...

Un jo đưa nó vào phòng rồi chăm sóc..thuốc men cho nó

Tr0g khi đó tại nhà nó :

- Không pk con bé nó đy đâu mà h chưa về nhĩ_mama lo lắng cho nó

-Ái da..bà chị đầu gấu này mà lo j cơ chứ..cỡ ông nào đựng bả chắc đều toy mạng hết rồi mama ơi_seong ngồi gác chân lên ghế xem TV 1 cách bình thản...

-Con ns kiểu j đấy hử...lỡ nó bị tai nạn hay j thỳ sao_papa nãy h khóc mún hết nc mắt sợ nó bị lm s

-Ái..da bà thỳ bị s cơ chứ...ngta có đụng bà chết đâu.mà toàn bà đụng ngta chết đấy thôi..bà khỏe như trâu..đánh mấy cũng chả xi nhê...riêng con thỳ con không lo rồi đấy_seong vẫn thản nhiên ăn bắp ran bình thường

_____REENG REENG_____chuông điện thoại bàn reo

-Alo..._mama chộp ngay cái điện thoại

-Dạ cháu là un jo..bạn của Sun min đây ạ..bác có thể cho bạn min sống ở nhà cháu vài ngày đx không ạ_đầu dây bên kia là un jo

-Ôi.lạy chúa con tôi vẫn bình yên..cũng đx bác in ở nhà cháu vài ngày vs lí do j nào_mama vui đến phát điên lên đx

-Dạ min muốn ở nhà cháu để cùng cháu hoàn thành những nhiệm vụ mà thầy ms giao cho tụi cháu ạ

-Vậy cũng đx..con nhớ chăm sóc con bé nhá

-Vâng thưa cô..cháu cúp máy đây ạ_un jo ns rồi cúp lun

-Ôi.vui quá..con mình không sao nó đang ở nhà con bé un jo...con bé un jo là ng tốt nên không cần phải lo anh ạ_mama mừng quá trời chia sẻ niềm vui vs papa

-Đấy con ns mà...bà thỳ ai dám đụng cơ chứ...đến cả thằng em này đầu gấu của trường mà còn thua đấy chứ lì_seong tự mãn ra mặt vì mình đã đoán đúng

Trong khi đó trên lầu..đang có 1 ng đang nghĩ về nó.đó là cậu..

Cô ta ở nhà của un jo à...tại s lại ở nhà un jo chứ..có việc j mà phải ở nhà của un jo , kì lạ thật phải đến nhà của un jo thôi cậu nghĩ rồi xuống lầu đy ra ngoài....

Tại thư phòng ng hầu cận của cậu..

__REENG REENG__điện thoại reo

-Alo_ng hầu cận

-Tôi là thái tử Park ji woo đây..cậu có thể điều tra ngay cho tôi trong vòng vài phút về căn nhà của cô Ju un jo đx không_cậu

-Ồ thưa vâng thái tử chờ thần 1 chút ạ

Sau 5' :

- Thưa thái tử nhà của cô un jo ở...%\$%^\$%^\$^#@!\$#@#_ng hầu cận ns ra 1 lèo

-Đx rồi..._cậu ns rồi cúp máy luôn 1 mạch..cứ theo như chỉ dẫn của hầu cận cậu đy vòng vèo khắp thành phố 1 lúc thật lâu...rồi cuối cùng sau bao nhiêu h tìm kiếm cậu cũng đã đứng trc cánh cổng nhà jo un...

__KINGKOONG KINGKOONG__ cậu bấm chuông cổng..sau 1 lúc 1 cô gái chạy ra mở cổng cho cậu

-Ồ...ji woo_un jo ngớ ng

-Ukm_cậu

-S cậu lại pk nhà tôi

-Bí mật

-Ukm mà cậu đến đây lm j thế

-Có sun min không

-Có

-Tôi vào gặp cô ta đx không

-Ồ..chuyện này

-Cko tôi vào đx không

-Ukm...dù sao mai cậu cũng sẽ gặp min và pk sẽ pk chuyện..tôi cko cậu pk lun..min bị 1 đám du côn đập cko tan tành tả tơi.cũng hên là có tôi kịp lúc nên min không bị ngta rạch mặt đó...bh cậu ý đang ở trên sân thượng 1 mình đó.lên đó chơi vs cậu ý đy..tiện thể tớ cũng phải đy mua chút đồ nên cậu ở lại chăm sóc min nhá_un jo nhìn cậu nháy mắt rồi rời khỏi nhà

-Ukm...

Cậu đy vào nhà dần dần tiến lên từng bậc cầu thang cho đến khi cậu đã đứng trc cánh cửa sân thượng..cậu nhẹ nhàng mở ra để không gây tiếng động nào...

Xa kia nó đang lẻ loi ngồi 1 mình trên chiếc xích đu xinh xinh...khuôn mặt đầy nét thâm tím...gió khẽ thoảng qua cuốn theo luồng hơi lạnh đầu mùa đông...lòng nó bỗng cảm thấy lạnh lẽo quá...đôi mắt nó long lanh ngấn nước chứa chan bao u buồn...nó ngẩng đầu lên cố gắng tìm 1 thứ j có lẫn tr0g bầu trời đen thẫm 1 màu kia..đêm nay bầu trời không như mọi khi..hôm nay trời không có sao cũng không có trăng...

-Cô đơn quá..._nó khẽ buông 1 lời ns nhẹ như gió thoảng rồi những giọt nc mắt khẽ lăn dài..

Thường ngày nếu như nó cảm thấy mình không đx vui..nó hay lên sân thượng nhà nó ngắm sao cho đỡ buồn hay cô đơn nhưng bh nó lại nhìn lên bầu trời ấy không có j cả...lòng nó lại cảm thấy buồn hơn..trái tim lẫn thể xác của nó vừa bị 1 tổn thương lớn...nhưng nó chỉ pk ôm vào lòng mình những nỗi buồn mà không pk chia sẻ vs ai..những nỗi buồn cứ càng ngày càng nhân thêm trĩu nặng lòng nó , những nỗi buồn cứ kéo dài đằng đẳng , đối vs nó những nỗi buồn dài tựa ngàn thu , mỗi khi ngủ cái ngày đó cứ ám ảnh,dày vò tâm trí nó..nhưng không điều đó sẽ sớm kết thúc thôi khi nó gặp cậu..

Còn cậu...khi thấy nó trở nên hốc hác và có vẻ hơi mệt mỏi tim cậu cảm thấy hơi đau nhưng khi nó khóc bất chợt tim cậu nhói lên , đau lắm đau như bị cắt từng miếng thịt , tại sao nhĩ cậu không thể nào giải nghĩa đx...cậu khẽ bước lại bất giác lấy tay quàng lấy cổ nó..

-Cô không cô đơn đâu..._cậu ghé vào tai nó rì rầm

-Ồ..cậu_nó chợt tỉnh giấc mộng quay ng lại

-Tôi đây....

-Tại sao cậu..

-Cô không cần pk đâu..

Cậu khẽ ngồi xuống bên nó..chộp lấy bàn tay đang rung cầm cập cứng đơ vì lạnh của nó...

- Cậu.._nó ngớ ng giật phăng tay ra nhưng không thể vì tay cậu đã nắm chắc tay nó

- Để yên xem nào..._cậu ns nhẹ nhàng hết sức khiến nó cũng để yên

bàn tay của woo ấm quá..ấm áp thật nó cảm thấy bàn tay mình vừa đx truyền hơi ấm từ cậu...nó thik lắm thik đx cảm giác ấm áp như bh...

-Cô cô đơn phải không...cô có cần sự an toàn không_cậu nhìn nó cười nhẹ..nhưng ấm áp

-Ồ..._nó ngập ngừng 1 hồi lâu rồi trả lời..._có

Cậu khẽ giang đôi bàn tay rộng lớn của mình ra rồi ôm lấy nó...cậu để nó ngồi vào lòng mình...

Ấm thật... nó chỉ khẽ nghĩ vậy thôi rồi chui rút vào lòng cậu để tìm 1 chút j là an toàn...nó không hề nghĩ mình đang ngồi trong lòng cậu mà chỉ cảm thấy sự ấm áp mà thôi...nó không pk rằng tim cậu đang đập..cậu cảm thấy rất thik.thik lắm cậu ước nó sẽ như thế này vĩnh viễn...

-Cô nhìn kia...điều cô muốn thấy kia_cậu khẽ đưa tay lên chỉ về phía bầu trời...

-Oa...nhiều quá..._nó cười..nó rất vui khi những đám mây đen dần trôi đy..để lộ những vì sao nó yêu quý và coi như những ng bạn từ thuở còn nhỏ...

-Đẹp không thik không

-Đẹp lắm..thik lắm hjhj_nó cười 1 cách vui vẻ

Đang vui bỗng nó chợt khựng lại 1 lúc rồi lại hét lên :

- Oa...sao..sao bằng kia _nó cười trong vui sướng

-Sao bằng á..._cậu ngẩng đầu nhìn lên trời

-Ước đy..ước đy..lần đầu tiên tr0g đời ms đx thấy 1 lần không đx uống phí..ước đy nhanh lên_nó hồi cậu

-Ồ..ừ....

Thế rồi Nó nhắm mắt lại..miệng lẩm nhẩm j đó...cậu cũng bắt chước theo nó nhắm mắt...nhưng cậu khê đọc lời ước của mình rồi khê lấy tay đặt trc ngực mình và đưa tay lên trời buông thông ra như muốn gửi gắm điều ước của mình lên trời cao...

Đêm hôm đó đối vs cậu thật tuyệt vs‘:

_____ Sáng hôm sau tại trường :

Nó bước vào lớp vs những ánh mắt bất ngờ và thương hại hoặc thậm chí là hả hê cũng có của những ng bạn chắc hẳn mọi ng cũng pk vì sao :

- Min cậu sao vậy_huyn

-Ukm..min bị sao vậy_ho0n

-Min không sao đâu chỉ là có vài chuyện thôi_nó cố lẩn tránh câu hỏi của 2 ng

-Vậy thì thôi...không hỏi nữa min vào học đy_ho0n và huyn thấy như vậy nên cũng không ép nó

-Ukm

Thế rồi sau buổi đối thoại như thường lệ vào mỗi buổi sáng mọi việc vẫn bình thường :

11h30 _____REENG_REENG_____ tiếng chuông h ăn trưa đã tới

Tại phòng ăn tập thể :

-Đồ ăn của mọi ng này_nó và un jo lẳng xăng chạy ra vs khay thức ăn trên bàn

Bữa trưa bắt đầu vs bao nhiêu là câu chuyện kỳ thú mà huyn ms bày ra , tiếng cười đùa cứ nối tiếp nhau cho đến khi 2 cô gái vs bộ mặt khinh miệt và hả hê đy ngang :

- Oh...min à mặt cậu bị sao vậy hả_Su ri lm bộ chạy lại xoa xoa mấy vết thương trên mặt nó

-Huh.đúng là hồ ly tinh bị quả báo đáng đời..khinh_ju soo lại đặt lên mặt nó 1 chữ khinh lần thứ 2

-Các cô...các cô lm đúng không_nó nhìn 2 ng , thật ra nó đã nghi ngờ 2 ng này từ cái lần nó bị đánh hồi hôm qua rồi

-Oh..min à 2 bọn mình có pk chuyện j đâu nào_su ri nhún vai vs vẻ mặt vô tội vạ

-Cô còn chối hả....

-Bằng chứng..bằng chứng đâu

-Tôi không có nhưng chắc chắn các cô là ng đã hại tôi_nó nắm lấy cổ áo của su ri ghì chặt

-Huh...cô là cái thá j đừng có động chạm vào ng tôi...cô không có = chứng thỳ biến đy_su ri hét lên rồi dùng lực gạt phắc cánh tay nó sẵn tiện còn đẩy nó bật ngữa ra phía sau...thế rồi nó loạng choạng ngã ngữa ra đằng sau.1 phần do lực quá mạnh và 1 phần vì bh nó quá yếu để có thể kháng cự , đầu nó bỗng dưng choáng váng..mắt nó hoa lại...và cuối cùng kết quả nó ngã sầm xuống đầu lại 1 lần nữa va vào cạnh bàn máu ứa ra nó ngất lịm đy...cả 3 ng huyn ho0n và cậu đều định đỡ nó nhưng không kịp...

-Chết tiệt đưa cô ta đy bệnh nhanh lên_cậu

-Không đy lên phòng y tế sao_un jo hoảng quá

-Cô điên à..như thế này mà lên y tế cho chết hả...

-Ukm

-Các cậu cứ đi trực đi tôi sẽ xử lý cô ta sau_huyn chỉ tay về phía su ri

Cậu bế xốc nó lên chạy ra ngoài leo lên 1 chiếc xe hơi đã đợi sẵn và thẳng tiến tới bệnh viện vs tốc độ nhanh nhất.

Thế rồi vừa tới nơi nó đã đx đưa vào phòng cấp cứu mà không hiểu nó có j trầm trọng không mà lại đưa vào phòng cấp cứu khiến cậu , ho0n và un jo rất lo lắng...

Cạch bác sĩ mở cửa bước ra...

-Bác sĩ min..._ho0n

-À..cô gái ấy có khối máu đông tụ trong não.có vẻ như cô ấy đã từng bị va chạm mạnh vào đầu nên đã tạo nên 1 khối máu tụ đông đặc tr0g đầu...mà vs lại đã như thế mà còn lại bị thêm 1 lần va chạm vào đầu ms đây nữa..thật sự rất nguy hiểm vậy nên chúng tôi buộc phải lm 1 ca phẫu thuật cho cô...nếu như 1 lần nữa cậu để cho cô gái này bị va chạm vào đầu thì sẽ có nguy cơ bị tác dụng phụ hoặc mất trí nhớ rất cao_bác sĩ

-Vâng..._cậu ns mà lòng nặng trĩu nỗi buồn

Tr0g khi đó tại phòng hiệu trưởng :

Su ri đang ngồi chơi xơi nc trên ấy..cô ta ngồi xuống ghế..tay nâng ly trà đưa ngang miệng..nhìn thầy hị trưởng vs ánh mắt trịch thượng , xem thường...

-Bh em có viết bảng kiểm điểm cho thầy rồi đây_thầy hị trưởng

-Ồ..em nhớ em lm j có tội thưa thầy_cô ta nhìn thầy hị trưởng vs ánh mắt ngậy thơ vô tội

-Em đã xô ngã em kim sun min đúng không

-Oh..= bộ thầy thấy em xô cô ta ngã à

-Nhưng mà có ng tố cáo em

-Oh vậy thầy tin họ chứ không tin em à

-Nhưng...

-Ns chung em không viết_su ri cắt lời

-Em..em không viết tôi sẽ lm đơn đuổi học em

-Oh..thầy có gan đó hả...nên nhớ nếu thầy dám lm vậy vs con của quan đốc sứ thì thầy pk sẽ như thế nào không...sẽ có ng đến sang bằng cái trường này..sẵn tiện cái mạng già của thầy cũng chẳng có chỗ mà chôn..._su ri gế sát tai thầy thì thầm những lời đe dọa mà giọng vẫn ngọt như mía lùi...

-Em...._thầy hị trưởng đơ hòng

-Cô tưởng lm con quan đốc sứ thì ngon à_huyn nhìn su ri vs ánh mắt khinh bỉ..cậu đã nghe hết những lời đe dọa của cô ta

-Coi chừng cậu cũng vậy đó_su ri nhìn cậu cười đều..giọng vẫn ngọt ngào lắm

-Haha tưởng j có ngon thì chạm đi...

-Cậu...

Huyn đã chuyển cư từ nc ngoài sang sống ở hàn quốc đx 16 năm nhưng không ai pk j về thân phận của cậu...thật sự chuyện này khiến cho nhiều ng thắc mắc.nhưng hay đợi nhé dần dần sẽ đx hé lộ..

họ các bạn ơi vài đoạn nữa sẽ có nhân vật ms..đấy nếu dở thì ns nkoa mình sẽ cố gắng hoàn chỉnh mình hơn Tại bệnh viện :

thời gian vẫn trôi qua theo từng giờ...cậu , ho0n và jo đã đợi nó từ lúc trưa cho đến gần sẫm tối...

-Thôi các cậu về nghỉ đi để tôi ở lại cko_cậu

-Thôi..để mình ở lại__jo

-Các cậu cứ nhiều lời...để tôi ở lại__ho0n

-Nhưng các cậu nhà xa vs lại cũng đầu ở chung vs cô ta nên rất bất tiện vậy nên để tôi ở lại đi rồi

-Ờ.vậy cũng đi mình về hén__jo

-Tôi cũng về luôn..nhớ canh chừng min đó nge chưa__ho0n đi mà cứ ngoáy đầu lại dặn cậu

-Ukm....

Cậu khẽ nhìn theo bóng dáng của 2 ng đi mà khuôn mặt bỗng biến sắc...cậu ôm ngực.tim cậu đang nhói lên...*Cô ấy đang đau...cô ấy đang chịu sự đau đớn mà mình không giúp đi j* đó là suy nghĩ mà hiện h đang hiện lên tr0g đầu cậu..

0 Giờ 0 phút 0 giây ____BOONG____BOONG____ tiếng chuông nhà thờ đã đổ chuông 12h..

Cạch cánh cửa phòng cấp cứu khẽ mở ra..bóng dáng ng bác sĩ dần hiện ra tr0g bóng tối...

-Bác sĩ..min__cổ họng cậu như nghẹn lại

-Ca phẫu thuật đã thành công nhưng lại tổn quá nhiều sức lực...khối máu này quá đặc và + thêm tình hình sức khỏe của cô gái quá xấu vậy nên chúng tôi phải kéo dài thời gian cuộc phẫu thuật này ra..._bác sĩ

-Vâng..cảm ơn..cảm ơn rất nhiều_cậu vui đến phát khóc lên đi

-Nhưng cần chú ý chăm sóc chu đáo cko cô gái ấy...như tôi đã từng ns đưng bao h để cho cô gái bị va chạm vào đầu 1 lần nữa nếu không sẽ dẫn đến tác dụng phụ hoặc mất trí nhớ rất cao..

-Vâng.cảm ơn._cậu ns rồi rạo bước 1 cách vội vã vào phòng bệnh của nó..

Cậu khẽ mở cửa bước vào..1 cô gái đang nằm trên chiếc giường đôi mắt nhắm nghiền..

-Cô không sao rồi...không sao nữa rồi..._cậu lấy tay nhẹ nhàng sờ má nó..

Đêm hôm đó cậu đã ở cạnh nó mà không hề chớp mắt tý nào...

ây dà dạo này mình hơi khó để p0st tr m0g các bạn thứ lỗi

8. Chương 8

Sáng hôm sau :

- Ư..ư_nó khẽ mơ hồ đưa tay quơ quơ...

-Ồ..cô tỉnh rồi hả_cậu đang hiu hiu định chớp mắt thì nó cựa quậy

-Ồ..đây là ở đâu thế woo__nó nhăn mặt nhìn cậu tay ôm đầu đã đi bằng bó

-À..đây là bệnh viện

-Ồ..tóc tóc của tớ đâu...úi sao lại bằng bó chỗ này vậy hả__nó hốt hoảng sờ đầu

-Đừng lo...chỉ là hôm qua cậu đã đi phẫu thuật nên bác sĩ ms cắt tóc của cậu để dễ phẫu thuật thôi

-KHÔNG _THỂ _NÀO_ tuy đang mệt nhưng nó vẫn gồng ng lên hét

-Thui..thui nào...nằm nghỉ đi..

-Huhu mái tóc mượt của tôi ..._nó khóc đưa tay lên đầu mò mẫm như mún tìm thử còn có 1 cọng tóc nào không

-Thui...đừng lo chừng nó sẽ mọc ra thôi mà _cậu an ủi nó

-Huhu ừ chịu ầu..không.. không..._nó ập mặt xuống giường nằm khóc thút thích

-Thui chừng nó cũng mọc ra thôi mà sợ j cơ chứ...

-Ukm..tôi pk goy' hix hix

Cậu chỉ khẽ lắc đầu rồi nhẹ nhàng rời khỏi gế đy ra ngoài...để lại mình nó...thế rồi *Tách* 1 giọt nc trong suốt nóng hổi vừa rơi xuống bàn tay của nó...nó chợt cảm thấy buồn nhưng không phải vì mái tóc mình không còn...mà vì 1 ng ...1 ng mà nó yêu quý 1 ng đã khiến nó hối hận, ray rứt 2 năm qà...chị nó...hình ảnh đó chợt bay ngang qà đầu nó...

Sau 1 lúc cậu quay trở lại vs 1 đồng thức ăn trên tay..

-Cô ăn cháo hén _cậu

-Ukm _nó

-Tôi đúc cô nhá

-Thui để tôi tự lm

-Ms vừa phẫu thuật xong mà đòi tự lm hả..

-Ukm

-Để tôi

-Nhưng

-Đã ns là để tôi mà _cậu gằn giọng

-Ukm...

Thế rồi cậu trút cháo ra và mút từng muỗng hỳ hà hỳ hực thổi rồi lại đưa lên miệng nó..còn nó thỳ không nhéo quay mặt sang chỗ khác chê ăn...cậu dỗ dành nó mãi ms ăn đx 1 muỗng rồi nó lại không nhéo...hôm đó vừa rắc rối vừa mệt nhưng cũng vừa vui...cậu đã ở bên nó suốt 1 tuần chăm sóc thuốc men..mỗi ngày un jo ho0n và huyn vẫn thường xuyên đem bài đến chép cùng vs nó....họ chuyện trò , cười đùa trông vui vẻ vô cùng khiến nó vui đy chút cô đơn khi những lúc nó ở mình

Thế rồi lại đến ngày xuất viện :

- Ái nà..nà..min ơi _un jo từ đâu phóng ra gọi nó

-Ơi..._nó cũng cười tươi nhìn un jo

-Hjhj...này này xuất viện rồi hả

-Ukm..dạo này ở trường vui hk tar

-Hjhj..zui lắm á..mà nè

-J cơ..

-Mai á..trường mình tổ chức đy chơi ở trên chiếc du thuyền khách FxS 3 ngày đó.sướng lắm..trên đó tiện nghi đầy đủ mọi thứ..có 500 phòng luôn đó..mà nge ns chiếc thuyền có loại hạng xịn , của tập đoàn..tập đoàn j ấy nhĩ quên rồi..nhưng mà đẹp lắm to chẳng vậy nè _un jo tha hồ mà kể mà ns vs nó.phụ họa đủ thứ kiểu

-Oh..sướng vậy hả..mình đy đx không tar

-Đỵ chứ...có huyn , ho0n và cả woo nữa vs lại trường ta sẽ đỵ chung vs trường quý tộc bejoren đó..

-Ukm..mà sao lại đỵ cùng vs trường đó nhỉ...

-Ai ma' pk..nhưng qan trọng là chiếc thuyền để mình tả chi tiết cho nge nhé...

-...

-....

-...

Un jo cứ ba hoa đủ thứ vs nó trên đường xuất viện...

Tại nhà Un jo :

-này un jo...._nó khẽ bước vào nhà

-J hử...

-Sao nhà của cậu lại có thêm 3 phòng nữa đx sai vậy.có ai ở à

-Hj..ho0n huyn và woo vừa ms chuyển đồ của họ sang đây đó...họ ở chung vs tụi mình

-CÁI_GỈ_nó hét lên..ôm đầu nhảy cà từng cà tưng như 1 con điên vừa từ viện tâm thần ms ra

-Thỳ sao cơ...

-Cậu có bị sao không vậy hả

-Không

-Sao cậu lại cho cả 3 ng đó vào đây hử...

-Thỳ sao 3 cậu ý viết giấy cam kết ùi...

-Cam kết j

-Nhà trọ..tớ sẽ cho 3 cậu ấy thuê phòng vs giá 200 ngàn won mỗi tháng..

-Giá cắt cổ kinh..._nó nhếch mép phải ns nó khâm phục con bạn mình sát đất...

-Hía hía hía..cậu đỵ vào nhà nghỉ đỵ chút nữa bọn họ sẽ về ngay thôi

-Ukm...

Nó lập tức phóng từ dưới lên ngay trên căn gác...ùà vào phòng của mình và nhảy lên giường nằm bệch xuống...thế rồi nó đánh luôn 1 giấc từ sáng tới trưa mà chẳng hề qan tâm rằng mình đã ngủ quên 1 giấc dài từ tối tới sáng rồi.(heo nướng phết)

Trưa tại nhà un jo..1 hương thơm phản phát bao trùm cả căn nhà..tại căn bếp , cậu ho0n và huyn đang mò mẫm cho bao nhiêu là đồ ăn..

-Hử...cái کیا khét rồi kia..trời ơi món trứng rán của cậu thế này đầy hử..lỡ min ăn vô bị ung thư thỳ tình sao_ho0n chỉ chi trở trở la hét mún nổ cái nhà

-Cậu cũng hơn gì chứ hử..mon canh gì đâu mà cạn hết sạch sành sanh nước..ăn uống cái nổi j_huyn gằn lại hằm hè ho0n

-Đúng đó.xem kia món rau xào của cậu cũng phải ns là cực đẹp ấy nhỉ_cậu thêm mắm thêm muối vào

Thế rồi mỗi ng một giọng..chỉ có mỗi buổi trưa thôi mà họ đã lm cho cái căn nhà náo nhiệt như thế kể cũng hay...

Tuy là vẫn có lời qa tiếng lại như thế nhưng vẫn phải nấu ăn..sau 1 tiếng đồng hồ cả 3 ng cũng phải bày ra bàn những món ăn phải ns là độc nhất vô nhị có 1 không 2 của họ... thế rồi cả 3 ng lằng xằng cứ thỳ nhau ai chạy nhanh hơn đến phòng của nó..mỗi ng nắm lấy 1 tay hay 1 chân của nó về phía mình giành giật...cho đến khi nhồm ng thức dậy hết toán lên..

-Tôi đang ngủ mà mấy ng lm cái quái j thế hả...à...à...à...nó điên tiết phóng mấy cái gối về phía 3 ng

-Dậy đi tới h ăn ùi..._cậu dựa ng vào cạnh cửa

-Ồ..xin lỗi tưởng là ai 3 ng thông cảm_nó

-Không sao dậy ăn trưa.._ho0n

-Ờ...

Huyn láu cá hơn ho0n và cậu..huyn chưa để nó kịp ngáp 1 cái đã lập tức chạy lại bế nó lên rồi phóng xuống dưới nhà...

Thế rồi cả cậu lẫn ho0n đều rượt theo huyn nhằm muốn chop lại nó...còn nó thì la hét khi huyn ôm nó mà chạy còn có cả 2 ng đằng sau dý theo dzui hết pk...sau 1 hồi lâu chơi trò mèo đuổi chuột...nhìn xem 1 cái nhà ngăn nắp h lại ra thành như thế này...nào là sách vở bị tuôn phải đổ ra cả nhà...rồi còn đồ đạc , ghế bàn , tạp chí gối nhỏ trên gê sofa đều bị văng tứ tung vương vãi khắp nhà nhưng chỉ có mỗi 1 chỗ là vẫn nguyên vẹn đó là bàn ăn trưa ở nhà bếp...phải ns quỳen cái nhà đã ra thành 1 cái chuồng heo chính hăng...cả huyn ho0n và cậu đều đã mệt lã..huyn nhẹ nhàng thả nó xuống..bữa ăn trưa ms bắt đầu chính thức..

-Hjhj..ăn đi « NGON » miệng hén_ho0n ns mà nhấn mạnh từ ngon khiến nó thấy hơi nhợn..nó nhìn trên bàn bao nhiêu món nhìn món cũng mất sức sống khiến nó hơi hơi sợ..

-Hơ hơ...ừ_nó trả lời có vẻ hơi sợ hãi...nó khê lấy đũa gấp 1 miếng sườn cho vào miệng trc 3 đôi mắt tỏ vẻ hồi hộp , căng thẳng của các chàng..

Miếng sườn Nuốt chưa qua khỏi cổ nó đã nôn ra hết tất tần tật.khiến cho 3 chàng thất vọng vô cùng...

-Sườn j mà kinh thế hử...ọ ọ nhờn nhợn ọ ọ..._nó vừa ns vừa buồn nôn

Sau 1 lúc nó lại đưa đũa quơ lấy 1 miếng trứng chiên cho vào miệng vs đầy vẻ sợ sệt...

Thế rồi vẫn như thế 1 tràng nôn mửa của nó lại diễn ra trc mặt của cả 3 ng...cả 3 khuôn mặt h đơ như cây cơ...sượng trân..

-Chắc tớ bị ngộ độc thực phẩm mất thôi trời ơi...ai nấu những món này vậy hử_nó ngược mặt về phía 3 ng

-Đó..._cả 3 ng cùng đồng thanh.mỗi ng đều lấy 2 cánh tay của mình chỉ về phía 2 ng còn lại....tạo ra 1 hình tam giác cực chuẩn...

Á..à không chịu nhận sao..đx lắm nó tự nghĩ rồi phán 1 câu

- Ái chà chà....thật ra tớ thấ mấy món này ngon lắm nhưng mà giả vờ nôn thôi....bh mún pk ai là ng nấu để tớ cảm ơn..thế mà không ai nhận thì thôi_nó ra vẻ

- Là tớ...._cả 3 ng hấp tấp đồng thanh rồi lại rút tay lại chỉ về phía mình...

- Haha đúng là buồn cười.3 cậu thật là_khi thấy vậy nó lại ôm bụng mà cười...

Thế rồi buổi ăn trưa lại trôi qua tr0g niềm vui và hạnh phúc mà lại thiếu un jo..thế rồi cả 4 ng họ phải mất cả buổi chiều để quét dọn ại đồng đồ đạc lộn xộn trong nhà trc khi un jo về..chứ không có lẽ họ sẽ nhận đủ trận tam bành của un jo trút xuống mắt..thời gian lại trôi qua tr0g sự náo nhiệt của cả 5 thành viên tr0g cái nhà này..

Sáng hôm sau..tất cả 4 cái hành lí đã đc chất đồng trên chiếc xe hơi to chằng tại nhà un jo :

- Ok chưa..mọi thứ đã sẵn sà rồi chứ_nó hét lên

-Ok...con gà đen_cả 3 ng còn còn lại đồng thanh..

-Thăng tiến về du thuyền nào..let'go_nó ra lệnh cko cả đám rồi ho0n cầm tay lái cũng sẵn sàng chạy đi...

-

Chiếc xe chạy mà lại chứa bao nhiêu là tiếng ns pha lẫn tiếng cười của cả đám ng nhón nháo này...lại có những cuộc bắt đồng..lại có những tiếng nô đùa..lại có những tiếng gầm gừ...phải ns là chiếc không còn trở nên nhạt nhẽo cái bề ngoài đen bóng của nó..

Mất 1 lúc xe ms tới cảng biển...

cách nó mở cửa xe bước xuống :

- Oa...._nó nhìn cái du thuyền to lớn vĩ đại mà un jo ns...vs bao nhieu là hâm mộ xen lẫn vui sướng..

- Đẹp thật..._un jo thêm vào

- Ukm tiến bước lên đó nào..._ho0n nhìn nó nháy mắt

Cả 5 ng kéo hành lý của mình chen chúc qa đám đông...qả thật phải ns ng đông như kiến nhìn đến phát nhộn...chen chúc lẫn lút 1 lúc lâu ms ngoi lên tới đx chiếc du thuyền....nhưng trên du thuyền hơn ai hết đang có 1 ng đợi nó đã lâu lắm rồi...

-ái..chà nge su ri ns cô ta ng cướp woo của nó hiện đang ở trên nỳ không pk cô ta đã lên đây chưa_1 anh chàng đang đứng lóng ngóng đi qa đi lại đợi nó

-A..kia rồi..cô ta kia rồi nhìn cũng tạm chứ có hơn j em mình đâu..cỡ cô ta thỳ mình nháy mắt 1 phát thỳ chắc cô đổ sụp xuống sàn ý nhi_cậu ta tự mẫn nhìn nó chê lên chê xuống chỉ chỉ trỏ trỏ vào từ vòng 1 đến vòng 3 của nó...chê đến phát khiếp

Cậu ta đợi nó đến gần mình hơn rồi giả bộ tựa lưng lên lang cang thuyền tạo dáng menly cực...bao nhieu cô túm túm xin số điện thoại rồi khen ngợi..rồi từm lum từm ra hêt..còn nó thỳ vẫn vậy...ung dung tự tại kéo hành lí bước vô...không hề liếc cậu ta lấy 1 cái...còn cậu ta thỳ mặt bỗng chợt tím tái giận đến phát điên khi nó không hề ngó ngang đến cậu 1 tiếng...cậu ta khẽ gạt cái đám con gái qa 1 bên rồi dy theo nó...nhưng không ns j..cả nó cũng vậy..nó vẫn dy tuy pk rằng mình đang bị bám theo nhưng nó chỉ thầm nghĩ 1 điều rất đơn giản *mặt mày cậu ta sảng sửa thể mà bị điên tội thật.* nó chỉ nghĩ như thế thôi rồi tiếp tục dy...nhưng nó dy mãi dy mãi mà cậu ta vẫn bám theo như đĩa đói khiến nó nổi sùng...nó quay lại chỉ thẳng vào mặt cậu ta..

-Cậu là ai mà bám theo tôi hoài thế_nó

-Ờ hay ai ns tôi bám theo cô_cậu ta ra oai

-Thế sao cậu cứ dy theo tôi mãi thế

-Xì..đây là đường của riêng cô à...tôi muốn dy đâu là quyền của tôi chứ...chẳng lẽ tôi dy đường trùng vs cô là tôi bám cô à

-Cậu..à mà thôi cứ cho là tôi gặp nhầm 1 thằng điên dy pái pai cậu.._nó ns rồi quay ng lại dy típ...

-A..kia rồi phòng 321 của tôi đây...vào thôi_nó ns rồi kros vali vào phòng đóng cửa 1 cái rầm thật nhanh khiến cko cậu ta không ns đx 1 lời nào...

-Cô ta..cô ta..trời ơi..hot boy của trường quý tộc bejoren mà lại không cua đx 1 con bé xí như cái j gì..đồ quê mùa..đx lắm..kim hee jun nhất định sẽ của đx..nhất định_jun hét lên...

Trong khi đó có 4 ng đang đứng gần chỗ ấy :

-Kia rồi...phòng 322 , 323 , 324 , 325 kia...mà anh chàng kia bị điên à_un jo nhìn jun đang hét ở chỗ kia mà nhún vai

Nhân vật ms nè...hía hía hía hía

*kim hee jun

*18t

*chiều cao : 1.85m

*sở thích : cua gái..

*Ghét : ghét ???chưa pk

*ưu điểm : đẹp zai tương đối học giỏi, thông minh có sở trường của gái

*Nhược điểm : sợ ma ngoài ra không còn rì khác.....

9. Chương 9

Chiếc thuyền dần dần trôi dạt trên mặt biển phẳng lặng...những đợt gió lạnh từ biển ập mạnh vào chiếc thuyền khổng lồ....trong khi đó nó đã yên vị trên 1 chiếc gề.trên tay cầm 1 cái cần câu ở trên boong tàu cùng vs un jo...nó đang câu cá thỳ phải..mà đúng như thể thật hình như mọi ng đang tổ chức câu cá....trên lang cang tàu bao nhiêu là cần câu đx đặc lên..khung cảnh thật ồn ào náo nhiệt khi ở boong tàu chắc cũng phải chừng trăm ng chứ không ít đang nô đùa và 8 chuyện ở đó..

-Un jo...cậu câu đx con nào chưa_nó hớn ha hớn hử nhìn un jo

-Ui...mình chả pk câu.._un jo ns rồi chĩa tay về phía cái xô rỗng

-Mình cũng zậy đó..nhưng mình không nản chí đâu..nhất định mình sẽ câu đx...nhất định_nó nắm chặt tay khẳng định 1 cách hùng hồn

Nó vừa ns xong thỳ bỗng nhiên cần câu của nó chợt giật giật..nó đoán ngay là do cá đã cắn câu lập tức nó nhònm ng khỏi gề bầu ngay lấy cái cần câu kéo giật lại về phía mình...nó vừa kéo giật lại thỳ con cá cũng sung sức dữ lắm lập tức vùng vẫy bơi giật lại về phía ngoài...nó cũng chẳng chịu kéo lại..thế rồi cả nó và con cá cứ giằng co vs nhau 1 lúc thỳ bỗng nhiên nó mất đà khiến nó trượt ng tới trc rồi ngã ra khỏi boong tàu..cùng lúc đó bỗng có 2 cánh tay chộp lấy eo nó kéo lại...và thế là con cá văng lên..2 cánh tay đó bỗng buông ra..còn nó thỳ hăng hái đắc ý chộp ngay ấy con cá đang vùng vẫy trên sàn tàu kia mà nhe răng ra cười khi...đang cười ngon cười lành bỗng nó ngưng cười nhìn un jo..nó chưa bao h thấy un jo như thế...mặt un jo nhìn ngu kinh..nc dài ở đâu mà chảy dài chấm đất..đôi mắt nhìn đang đờ đẫn vào 1 thứ gì đó hiện đang ở sau lưng nó...thế rồi nó khẽ quay ng lại và....

hôm nay mình chỉ vít đx nhiu đây thôi..bạn ùi hix hix sắp đy bùng qả mà s bùn qá

10. Chương 10

-AAAAA..._1 hình dáng to lớn đang lao tới nó và “Chụt” 1 nụ hôn vừa đx ịn lên má của nó..

- ĐỒ_BIẾN_THÁI_nó gần ra từng chữ , dùng hết lực đẩy jun ra và đưa chân lên đạp thẳng cẳng vào vào mặt anh chàng 1 phát trời giáng..jun bật ngửa ra nằm dài ra trên mặt boong tàu..

- Cô..cô thật là chẳng pk thương zai đẹp j cả_jun gượng dậy ôm mặt mà liếc xéo nó 1 cái rõ sắc

- thỳ sao ai bảo ai kia có ý định xàm xở phụ nữ giữa ban ngày mà ban mặt mà còn là giữa chốn thanh thiên bạch nhật này nữa ms gê_nó chỉ thẳng mặt jun kèm theo 1 cái liếc sắc k kém của jun..

- Ai..ai ns tôi xàm xở cô..hùi nãy ngta cứu mạng cô mà h cô báo đáp ân nhận vậy đó hả

- Cậu..cứu tôi_nó trở mắt lên nhìn cậu vs vẻ mặt vô cùng khó hiểu

- Chứ ai nữa..nếu k có tôi chắc cô rơi xuống boong tàu từ cái đời nào rồi

- Ô...vậy à..nhưng mà thôi hùi nãy cậu đã lm chiến đó vs tôi rồi thỳ coi như chúng ta huề..k ai nợ ai ,tôi k truy cứu nữa_nó ns rồi ôm luôn cái cần câu vs cái sô trống không chạy đy mất hút..

- Weeeeeeeee...._nó đi jun lại cảm thấy 1 cái j đó vừa biến mất , lm cho lòng cậu bỗng trống trải lạ lùng , như vô thức cậu khẽ đưa tay kêu vs theo nó..nhưng hình dáng nó đã mờ dần sau đám ng đông dày đặc...

_____ “Xào xạt” tiếng gió thoảng qua nhẹ nhẹ , nó cùng 4ng bạn là cậu huyn , ho0n và jo đang ngồi trên 1 cái bàn và thưởng thức những món ăn đặc sản miền biển..

- On..ông..iù..ối..(ngon k chịu nổi)_nó vs cái miệng khổng lồ hiện đang nhồi nhét bao nhiêu là thức ăn trong miệng

-Oh my god..cô ăn 1 lần nhiều đây đó hả_cậu nhìn ns = cả 2 con mắt to tròn há hốc mồm kinh ngạc

-Ui...nhiều đây mà nhầm nhỏ j vs min ..cậu ấy mà ăn là sạt nghiệp nhà cậu đấy woo à_jo nhìn nó chỉ khẽ chấp miệng vài cái

-Oh..zị luôn ấy hả..khỏi lo cứ qn nhà huyn sống nè..huyn bao min ăn cả đời luôn_huyn nhìn nó cười khì

-Thôi thôi...ăn đi các vị định để ấy món này nguội hết rồi ms ăn à_ho0n lè nhè gạc phất cái đề tài qn 1 bên Thế rồi buổi trưa vs 5 cái mồm 8 tía ia cộng lại thỳ lm cho buổi ăn trưa nhộn nhịp kinh khủng...

Trên khu lang cang dọc theo mạn thuyền..nó ôm cái bụng to đùng no nê lê bước đi về phòng mình... nó đi mà mắt cứ dán đầu đầu..k hề mảy may chú ý đến xung quanh thế là *Bộp* nó bật tung ra ngã bịch xuống đất..hình như nó vừa tông vào ai thỳ phải..nó khẽ ngước mặt lên thỳ..ôi thôi 1 ý nghĩ vừa chạy qua đầu nó *Ôi trời ơi...s đi đi đầu cũng gặp vậy..k chịu tha ỉnh à* (Chắc là hiểu ai rồi đúng k)...

-Mắt cô có nên đi khám lại đi thỳ tốt hơn đây..._jun lấy tay giả vờ phủi phủi bụi trên chiếc áo của cậu(nhưng mk cái áo bóng loáng lm j có bụi mk phủi nhĩ)

- Bộ cậu là hồn ma à..đi mà chả nghe tiếng bước chân j cả..._nó đứng dậy..nhếch mép nhìn jun

-Có nước cô đang chúi đầu xuống đất mà đi , vừa đi vừa ngủ nên bảo sao nghe cho đx..._jun cười ẩy tay chỉ chỉ vào đầu nó

-Ai cho cậu động vào đầu tôi_nó gạt phắt cánh tay của jun ra

-Tôi có quyền đấy...

-Tôi k mún gặp cậu lần nào nữa..MÃI MÃI K PAO H_nó ns rồi gạt jun qn 1 bên rạo bước đi thẳng về phòng

Khuôn mặt đắc chí của jun khi nãy đã vụt tắt...tim cậu bỗng chùng xuống...1 cảm giác thoảng qua..chỉ là thoảng qua thôi...1 cảm như vừa bị mất 1 thứ j đó rất quan trọng..nhưng điều đó lại bị phá tan khi 1 cánh tay vừa đx đặt lên vai jun..

-Anh jun..._ri vừa rạo bước đến gần

-Em đến hồi nào vậy..._jun chợt tỉnh giấc quay lại nhìn cô em gái song sinh

-À..em ms từ phóng con bạn ra..mà anh đứng đây lm j vậy..

-À..không có j anh đứng đây hóng gió chơi thôi..

-Oh..rảnh gē , mà anh đã hứa vs em rồi đấy..nhớ cua cho = đx con bé kim sun min đấy nhá..

-Ồ...ukm..dễ thôi..._jun ns nhẹ như gió thoảng..ông cậu thật sự k chắc là mình có thể lm đx hay k

-Ukm vậy em đi nhá anh zai_ri ns rồi không chờ cho câu trả lời của jun mà chạy đi luôn

Chỉ còn lại mình jun...khuôn mặt trắng tái...điển trai của jun khẽ nhăn lại đưa tay ra đón gió biển...lòng cậu đang chan chứa 1 tâm tư j đó

11. Chương 11

KHỒ KHỒ KHỒ 1 chất giọng ngáy vừa to vừa khùng bố.

1 cái gối , 1 cái mền , 1 cái giường , 1 đồng hồ , tr0g 1 căn phòng..mỗi thứ 1 nơi .

và 1 con ng đang nằm chình ình trên cái giường to chẳng , mắt nhắm nghiền , tư thế vô cùng có

”Ý tứ

” , dáng ng nhỏ nhắn mỏng manh đx trải dài ra trên chiếc giường , 1 chân phía bên phải , 1 chân phía bên trái , 1 tay ở hướng bắc , 1 tay ở hướng nam , từ khóe miệng chất axit enzym đang nhỏ chảy chấm nền giường , áo ngủ bị hất ngược lên 1 góc để lộ phần eo thon trắng nõn... và chẳng ai khác chính nó.

RẦM 1 dáng ng vừa đập cửa , xông vào

- Kim sun min..ra đây..._cậu vừa đy vừa gọi nó

-....._câu trả lời ck0 cậu chính là sự im lặng

Cậu rảo bước vào phòng nó và...chợt 1 thứ cảm xúc lẫn lộn khi cậu nhìn thấy hiện trường...

cậu bụm miệng cười vì tư thế nó ngủ , cậu giận vì nó không có chút phản ứng nào khi cậu kêu , mắc cỡ vì nó ngủ trông rất dễ xươg và xao xuyến vì không li do j hết , không không giải nghĩa đx

Sau 1p trấn tĩnh lại tinh thần , cậu nhẹ nhàng đến gần bên nó hất tay vào bụng nó rồi gế sát vào tai nó hét...

- D-Ậ-Y D-Ậ-Y N-H-A-N-H L-Ê-N

BỐP 1 nắm đấm vừa đx đặt lên mặt ng vừa hét vào tai nó...

Cậu...cứng ngắc ngay tại chỗ...đơ cứng ng vì cú đấm đột ngột này..

- C-Ô C-Ó C-H-I-U D-Ậ-Y K-H-Ô-N-G H-Ả C-Ô Ắ-N G-A-N H-Ù-M R-Ồ-I

BỐP lần nỳ không phải lại 1 cú đấm mà là 1 cú đá vào mặt , tuyệt tác của nó dành cho cậu

cú đá này như 1 gáo nc lạnh đx tạt vào mặt cậu , trên đầu cậu bao nhiêu mây đen sấm chớp kéo đến , tối sầm...

-YAAAAAAA_cậu đưa tay lên định cho nó 1 đấm thỳ...hạ xuống giữa chừng khi nó lật ngửa ng ra , khuôn mặt baby của nó lm cậu thộn mặt ra , đồ bưng bưng..

- Thôi nào..kim sun min..cô..đây..đy..nào_ cậu cố dồn nén hết sức để lay nó dậy

- Ừm..ừm..chep..chep..oa..ngon quá ck0 thêm 2 phần hăm-pơ-gơ nữa đy chị ơi.._nó chắp miệng thềm thuồng

- Ôi trời ơi...h mà còn thức ăn vs chả thức uống.._cậu ôm trán ngán ngẩm lắc đầu

*thôi nếu như chỉ gọi thế này thỳ không ăn thua j rồi..phải dùng biện pháp mạnh thôi*cậu khẽ nghĩ 1 lát , tự gặt đầu hài lòng 1 mình...sau đó cậu cố cắn răn bứt vài cọng tóc..nhẹ nhàng tiếng lại gần nó...

xột..xột cậu lấy những cọng tóc quấy nhẹ vào tai nó..

- Hí hí..há há..ui ui..nhột quá để mìn ngủ cơ.._nó rùng mình..cười nhẹ [trông dễ xươg cực kỳ]..nó chộp lấy cái chăn trùm kín mít ng lại..

Cậu hơi đồ mặt vs cái cách xử xự của nó hiện tại bh , nó rất khác vs lúc bình thường..rất khó tính..bà chằn..ác độc..đây là những đức tính mà cậu đã an bài đặt cho nó và kèm vs 1 biệt danh vô cùng bôi nhọ nó

ma nữ đầu lâu miệng thối [mà thật ra lm j thối]

Sau 1 thời gian nhất định..tâm trí đã ổn định..cậu nhảy lên giường kéo chiếc chăn ra khỏi ng nó giống như mọi lần nó vẫn thường lm vậy khi cậu dậy trễ...đồng thời nó cũng chẳng chịu thua , nó lấy thân ng guồn chặt vào cái chăn nít giữ lại...

Sau bao nhiêu thời gian giằng co...do sức gái yếu hơn sức trai nó mệt mỏi buông thả cho ra sao thỳ ra...nhưng trong khi đó cậu lại ra sức cố kéo hơn mà lại gặp sự buông thả không giằng co của nó khiến cậu trở tay không kịp thế là kéo nó bay xuống giường ngã vào người cậu...như phản xạ cậu ôm nó vào lòng...

nhưng thật không 1 điều lại xảy ra vs cậu...

- Haizz...woo à..bạn mình kêu cậu dậy gọi min dậy mà sao này h chưa ra vậy hả..cậu đâu rồi woo ơi_un jo vừa mở cửa bước vào...kéo theo sau là huyn và ho0n...

Ôi trời ơi..việc j đang xảy ra vs mình vậy cậu đang ôm nó..trong tình trạng cậu đang áp sần cò nó thỳ áp gọn trên thân thể cậu hiện đang nằm gọn trong lòng cậu...mặt cậu đỏ ngầu đầy hoảng loạn..cả ng đơ cứng chẳng thể nào nhúc nhích...thế rồi *cộp...cộp...cộp* tiếng giày càng ngày càng rõ hơn..quái lạ sao bao nhiêu lâu nay cậu không hề nghe thấy tiếng giày to như thế này nhỉ...cậu đang nghĩ như thế đấy...*thình..thịch...thình...thịch* tim cậu..tim cậu đang đập...cậu đang nghe..sao nó rõ đến thế nhỉ...nhưng rồi..1s..2s..3s..4s...từng đây cậu vẫn mong cho nó dài thêm..dài thêm nữa...thế nhưng định mệnh khốn khổ của cậu đã đến...

Cạch cánh cửa phòng tựa như cánh cửa địa ngục dần hé mở...

12. Chương 12

thời gian như ngừng trôi..mọi vật như ngừng hoạt động..vs 3 đôi mắt ngơ ngác ngạc nhiên vs 1 cảnh tượng hết sức *Tình cảm* ngay trước mắt...

-cậu đang lm cái quái j min thế hả..có buông ra không_huyn lấy lại đx bình tĩnh và hét thẳng vào mặt cậu vs 1 trạng thái hết sức giận dữ

-Cái j cơ..tôi..tôi..đây chỉ là tai nạn thôi..tôi thật sự..thật sự không có...._cậu xấu hổ và ngập ngừng

-Cậu ns j , = chứng cứ rành rành đây mà_ho0n cắt ngang chỉ điểm cậu

- Tôi...tôi...

-Không ns chuyện đó nữa mà bh cậu có chịu buông min ra không thỳ bảo.._huyn hét tướng lên

Thế rồi cậu nhẹ nhàng đẩy nó vẫn còn đang say giấc ra khỏi lòng mình..

Mọi chuyện trôi qua theo thời gian...nó vẫn nằm đó và tiếp tục giấc nồng , nhưng còn cậu lại chịu sự thù ghét từ huyn và ho0n , nhưng dấu pk rằng đó chỉ là sự thù ghét nhất thời nhưng sao cậu vẫn thấy rất khó chịu...

5h chiều

Trên bo0g tàu , nó cùng 4 ng bạn đi dạo trên hành lang tàu...

-Un jo này.._nó cười mỉm vs un jo

-Cậu cần j thế min_un jo ngớ ngẩn không hiểu ý của nó

-A..chùi hôm nay mình có mơ 1 giấc mơ hơi thật.._nó trầm tư ns 1 cách không chắc chắn

-Sao...cậu ns thử

-Hình như mình mơ thấy có 1 ng đã ôm hay sao ấy...mình nhớ rõ ràng rất ảm..và rất thật..nhưng không pk sao nữa

-Ồ...dù này.._un jo bắt đầu hơi ngượng ngừng lên nhìn cậu khi nghĩ đến chuyện xảy ra vào lúc cách đây khoảng vài tiếng..

Tr0g khi đó , bỗng dưng cậu cảm thấy sau gáy mình lạnh lạnh..chắc là điều chẳng lành..cậu khẽ khàng quay lại...*zẹt zẹt* 2 tia lửa điện từ 2 đôi mắt , trên 2 gương mặt tối sầm đang nhá qạ cậu vs 1 câu hàm ý *Sao cậu không chết quách đy ch0 rồi*..tuy rằng cậu khẽ rùng mình nhưng sau 1 hồi trạng thái ngông ngên của cậu vẫn còn nguyên..không có 1 chút j là lo sợ..

13. Chương 13

Hoàng hôn đã buông xuống...mặt trời dần dần hạ mình xuống đường chân trời kia..những tia nắng còn sót lại khẽ rót vào lòng của mỗi con ng 1 chút ấm áp...

Nó cười mỉm rồi chạy đến mũi thuyền , giang 2 tay ra đón lấy những đợt gió từ ngoài biển ập vào mát lạnh..sảng khoái vô cùng..

- Hjhj..thích thật..giống y như tr0g phim titanic ý.._nó nhắm mắt lại hít thở những luồng khí trong lành mà gió vừa mang đến..

- Đồ ngốc..như thế này mới đúng là phim titanic.._1 giọng ns quen thuộc vang lên cùng vs 2 bàn tay vừa đặt lên eo nó..

Mặt nó tự nhiên đang rất hưng phấn giờ lại hằm hằm khi nhận ra giọng ns ấy là của ng con trai đã bám theo nó như đĩa đói từ lúc sáng ch0 đến bh..

- C-Ó__B-U-Ô-N-G__R-A__K-H-Ô-N-G__T-H-Y__B-Ả-O_nó gầm gừ lên từng tiếng để thể hiện rõ sự giận dữ đã lên tới tột đỉnh..

- Ấy..ấy..cô cũng hên lắm mới đx 1 hotboy tôi ôm eo thế này mà sao cứ cuốn lên thế hả_jun cười trừ , mặt hơi tái tái..nhưng tay thì vẫn để yên trên eo của nó mà không hề nhúc nhích dịch chuyển..

- C-Á-I__G-Ì__C-Ồ__??_mặt nó từ hồng hồng chuyển sang đỏ gay gắt , đôi mắt nó dần đỏ ngầu lại..ns chung khuôn mặt nó xám xịt 1 màu đen..trông kinh lắm..

- Eo của cô cũng đau phải hạng vip , toàn mỡ không mà , lm j gê thế..

-....._nó cuối gầm mặt xuống...[tr0g khi đó cậu , huyn và ho0n đã chúu tướng lên mặt jun bao nhiêu vết chém tía phát ra từ những đôi mắt của họ..mặt ai cũng đặng đặng sát khí]

- EEkkk..khóc hả..

Đáp lại lời ns của jun là *Bốp* nó xoay ng lại ck0 1 cú đá vào chính giữa bụng jun...khiến ck0 anh chàng văng ra 1 góc nằm ôm bụng..mặt

"nhe răng cười

"..

- Ôi con nhỏ này sao ngu si đến vậy cơ chứ..hotboy đẹp trai thế mà nó dám phỉ báng..đúng là chẳng giá.._1 con nhỏ chấp miệng chanh chua mắm muối vào..

- Tkui tkui..bà khỏi nói tui pk sao nó dám thế rồi.._1 con nhỏ khác chẹp miệng thở dài

- Sao..sao..

- Nhìn đy.._con nhỏ vừa ns vừa chỉ tay về phía có 3 ng con trai , vừa cười ha hả về hành động của nó khi hạ jun đo ván..cả 3 ng hồi hả kêu nó lại..còn ai trông khoai đất này ngoài cậu , huyn , ho0n.

- Ôi...không ngờ...không ngờ nó lại có tới 3 ng ẹp zai thế này..hớ..hâm mộ quá..xỉu_ns xong cô ả ngã xuống bất tỉnh ngay tại chỗ..

- Ôi...trời ơi..sao tui kéo bà vô kia đx..bà nặng mún chết..

-.....

-.....

-.....

Bao nhiêu lời xì xầm đã thêu dệt lên..

14. Chương 14

Buổi ăn tối lãng mạn trên thuyền đã bắt đầu...

1 buổi khiêu vũ cộng vs 1 những bàn tiệc vô cùng sang trọng và trang nhã đã bày ra..Những công tử , tiểu thư quý tộc đều diện cả 0 mình những bộ cánh vô cùng đẹp đẽ và mắc tiền , họ cùng nhau bắt cặp mk khiêu vũ giữa dòng nhạc cổ điển nhẹ nhàng...

Nó thì chẳng hề quan tâm mk thử sẵn cả 0 mình vài cái đùi gà , 1 ly nước ép vừa chộp đã từ bữa tiệc rồi đóng cửa phòng ngồi đó mk nhâm nhi bữa tiệc của riêng mình..đang thưởng thức những j mk nó vừa chôm đã thì bỗng dưng từ đâu ra ho0n và huyn đã keo nó lôi đi...

- Weee các cậu lm j thế , thả ra coi _nó vùng vẫy lằng nhằng

- Đy thay đồ...ra dự tiệc vs tụi này.._huyn và ho0n cùng đồng thanh

- Không , không pk đâu thả ra..min không mún đy , không hề mún đy mà

- KHÔNG ĐY_CŨNG PHẢI ĐY_ huyn và ho0n quay lại hét lên như mún đâm xuyên từng chữ vào bên trong bộ não nó..

Mặc cả 0 nó vùng vẫy , la hét cả ng đều hoàn thành sứ mệnh đưa nó vô phòng thay đồ , nơi mà ho0n , huyn và cậu đã chuẩn bị từ trk cả 0 nó và un jo những bộ đồ dạ tiệc đắt tiền để dự phòng ,2 ng quay gót đi để mặc nó cả 0 un jo tự quyền xử lý..

Tại bo0ng tàu bữa tiệc vẫn diễn ra 1 cách nghiêm túc và sang trọng , sự quý phái hẳn rõ trên từng cử chỉ của từng ng .Cách bài trí , âm thanh nhạc đệm , tất cả đều hoàn hảo..

mọi cặp đôi vẫn nhìn nhau cười cợt đùa nhau bao nhiêu ánh mắt iu đương từ từng ánh mắt mk họ nhìn nhau..những tiểu thư quý tộc khẽ cười rồi đưa tay lên miệng che lại 1 cách thanh lịch..những quý công tử vẫn cố gắng tìm cả 0 mình 1 bạn nhảy để cùng mình phô diễn tài năng khiêu vũ để chinh phục đối phương mk họ chuẩn bị và đang tìm cách khuất phục..

thời trôi qua êm đềm lãng mạn..thì bỗng dưng bị cắt ngang qua bởi những pha đèn vố và quay về phía bậc cấp...

cộp....

1 âm thanh nhỏ vừa phát ra...

1 bóng dáng đang dần lộ ra....

Cộp...

lại 1 âm thanh nhỏ vừa phát ra từ bậc thang đã đi trải tấm thảm đỏ = nhưng đắt tiền..

1 bộ váy trắng dần hiện ra..1 ngày 1 rõ..

Mái tóc uốn xoắn bồng bênh tựa như những lọn mây nhẹ tung bay theo gió..

1 chiếc váy mullet + cúp ngực trắng như tuyết vừa hiện ra từ trog bóng tối..

Khuôn mặt tựa thiên thần nhỏ kute khẽ nở 1 nụ cười...

Nó xuất hiện đem tới ck0 bao ng 1 nỗi bất ngờ mk họ không hề nghĩ tới..

"Cô ấy đẹp quá

" họ chỉ có thể nghĩ như thế về nó mk thôi

nó bước xuống khẽ chập choạng vì lần đầu tiên nó mang guốc cao gót...nó đang bước xuống cách sàn khoảng chừng 6 bậc thềm vô tình nó vấp và choàng ngã xuống...

1 bóng ng vừa vụt đến ôm lấy nó..

Đó là cậu...cậu khẽ ôm chặt nó vào lòng đến nỗi khiến nó ngẹt thở vô cùng..trên môi cậu bất chợt nở 1 nụ cười mãn nguyện...1 nỗi hạnh phúc bỗng bùng phát..bh cậu đã pk..bh cậu không thể nào chối cãi đx cảm xúc của mình..cậu pk cậu đã lỡ iu nó mất rồi..iu thật rồi...

Nhưng sau những đám ng bất ngờ về tình huống đó lại có 1 ng bỗng đứng le lói trông mắt mình 1 sự gen tuông vô cùng gê gớm...

15. Chương 15

Sau 1 hồi lâu ngấm nhìn thành viên ms...nhạc nhẹ lại nổi lên..cậu đỡ nó đến bàn mk đã có 3 ng đợi ở đó...

- Halo...qa nàng min của chúng ta hôm nay xinh gê _ un jo cười tươi chào đón nó

- Ukm...min xinh gê..hơn cả huyn tưởng tượng_huyn đưa tay vẹo má nó 1 cái rõ mạnh

- Haizz..tiếc rằng đã bị ai đó ôm mất rồi...grừ _ho0n liếc mắt sắc như dao cạo về phía cậu..

- Ô...chỉ là..chỉ là tai nạn thôi..._mặt nó bắt đầu đỏ dần lên dần lên khi nghĩ lại chuyện hồi nãy..mặt nó khi đỏ lại dễ thương cực kỳ..uiui thích quá đy mất..

- Hề hề...thui thui..đừng nên lm min ngược..bắt đầu bữa tiệc nào_un jo phá tan sự ngược ngáp xen lẫn rung động đầu đời của nó..

Nó nở 1 nụ cười tươi roi rói vơ lấy 1 ly nước ép trái cây..nốc lun 1 lần..sẵn tiện ấy thêm vài cái đùi gà nhồm nhoàm ăn...

ho0n nhìn nó mk 2 mắt hình chữ O miệng hình chữ A vs 1 sức ngạc nhiên tột độ..

Còn un jo thềm đang loay hoay vs cái nĩa..cô nàng đang cố ăn theo kiểu pháp mk chẳng thể nào ăn đx..nên đành phải nhờ huyn giúp đỡ..

Còn cậu thềm sao..rõ hiểu rồi..ms vừa tìm đx mối tình đầu nên h cứ mãi ngấm nàng..

Soạt

- Đây..._1 bàn tay vừa ms chộp lấy tay nó kéo về phía mình..

- Ô...._nó ngây ng quay lại nhìn về ng đã vô cùng khiếm nhã khi có cư xử như thế vs nó

- Ra sần khiêu vũ cùng tôi nhé..._jun nở 1 nụ cười quyến rũ thường thường pao h cũng hút hồn đx cả khối con gái nhưng đối vs nó thềm lại không có tác dụng.

- Cậu..ơ..tôi....

Soạt lại 1 bàn tay nữa vừa chộp lấy bàn tay còn lại của nó giật về phía mình

- Thả ra..cô ấy không đy vs cậu đâu..._cậu nhăn mặt tỏ rõ sự phản đối tay thềm vẫn ghì chặt tay nó về phía mình

- Tôi không có ms' cậu mk ms' cô ấy..vì vậy cậu không có quyền cản tôi.._jun cũng gầm gừ giật nó về mình
- Cô ấy không đồng ý đâu thả ra
- Sao cậu pk..cô ấy chưa trả lời mk..vs ngôi vị của cậu thì nên theo em tôi đi..
- Cậu....

Cả 2 hotboy nhìn nhau vs ánh mắt nảy lửa..không ai thua ai...tay của mỗi ng đều đang ghì chặt tay nó..

16. Chương 16

- Bh thì sao...có thả ra không hả..hay có ý muốn thất lễ vs tôi.._cậu ném quyền 1 ánh mắt sắc nhọn chém 1 phát qa ng jun
- Cậu...cậu đó nge chưa..chính cậu đầu..lo mà đi đến bên su ri đi..còn cô ta..kim sun min sẽ là của tôi..cô ta sẽ là của tôi.
- Ai nói...cô ta là bạn gái của tôi cậu hiểu chưa..._cậu nhếch miệng lên khẳng định
- O...woo à...tớ.._nó cứng họng đơ ng
- Bằng chứng đâu...
- bằng chứng á...được thôi muốn thì chiều..

Ns xong cậu giật nó về phía mình rồi...*Chụt* nụ hôn đầu đời của nó cũng như của cậu đã trao về nhau trong 1 giây phút ngắn ngủi..nó bất động hóa đá 1 thời gian ngắn rồi kháng cự nhưng lại là điều không thể vì cậu đã ôm chặt lấy thân thể nó mk không để ck0 nó có thể lm j..

- HẢ????????????????????_1,2,3,4....v.v cả hậu trường quay về phía cậu ngạc nhiên vô cùng...nhưng số đông vẫn là sự hâm mộ cổ vũ...1 số là sự ghen tỵ vs nó khi đx điểm phúc hôn 1 hotboy..mk đáng nhẽ nó còn lâu ms xứng để chạm vào...và cuối cùng ho0n , huyn , jo cả 3 ng đều có chung 1 cảm giác...nửa bất ngờ , nửa hóa đá.

Nhưng còn jun thì sao...sâu thẳm tr0g trái tim của 1 chàng trai vừa ms lớn..1 sự ghen tuông dâng trào tới đỉnh điểm..ai mk ngờ ms có phút chốc thời gian tiếp xúc vs nó mk bh jun lại trở nên si mê nó như thế này...ai mk pk , do cậu ms vừa tìm đx vận mệnh của mình hay do mũi tên ái tình mà thần tình yêu cupid vô tình bắn trúng trái tim của jun như những việc thần cupid vẫn vô tình hậu đậu gieo rắc bao nhiêu t.y đơn phương ck0 ngta..

- Bh...cậu thấy rồi đấy..thấy chưa..cô ấy là bạn gái của tôi đấy...thấy chưa_cậu vẫn ôm siết nó vào mình..
- Đx...đx lắm..min à tôi sẽ cướp cô về...tự tay cậu ta , 2 ngày tới tôi sẽ không m phiền cô nữa nhưng , cứ đợi tới ngày cô về trường đi tôi sẽ ck0 cô tặng ck0 cô 1 món quà bất ngờ.._cậu ns của jun nge như là 1 lời thách đấu nhưng thật ra bên trg đó ẩn chứa điều j thật sự mk jun đang giữ kín.

Jun quay đi mk lòng thất lại cậu đang ôm lấy 1 vết nứt mk nó vừa hình thành từ 1 nụ hôn của ng khác..jun cười chua chát..và cay độc nghĩ về những ngày sắp tới.

bóng dáng thấp thoáng của ng con trai vụt mất tr0g dàn ng đồng đúc tấp nập chen chúc tr0g buổi tiệc.

Sau buổi tiệc nó quay trở về phòng vs 1 nỗi buồn khoăn khó giải thích đx...nó cảm thấy hầu như không dám nhìn mặt cậu cũng như nụ hôn đầu đời của nó nữa..nó vô đầu rồi bởi ôm nỗi niềm chứa đựng bao nhiêu dấu chấm hỏi mk khó khăn chìm vào giấc chiêm bao..nhưng nỗi lòng của nó thì đã sao có thẳm vào đâu nỗi lòng của cậu.

Tim cậu đã như muốn nổ tung ra nhưng lm sao cậu dám không kiềm chế mk để nó tự tung tự tát như thế..miệng cậu mún ns thành lời nhưng miệng chỉ mấp máy chứ đâu dám mở lời...cậu muốn hét lên rằng cậu

iu nó nhieu đến đâu nhưng sao hòng lại đặng ngắt cứng đơ...cậu mún ôm và hôn nó lm sao dám vì cậu đã là j của nó đâu..cậu chỉ có thể thầm nhìn và vuốt ve 1 cô gái hiện đang nằm trên giường và mơ hồ giấc ngủ sâu..cậu khẽ đặt 1 nụ hôn lên trán nó rồi bước đi quay về phòng...

2 ngày sau đó mọi chuyện vẫn diễn ra êm đẹp nhưng nó và cậu thì giống như 2 ng lạ..không dám nhìn nhau..mk cũng chẳng dám bắt chuyện nhau.

cả 2 ng giờ lại tự tạo ck0 nhau 1 khoảng cách mk vốn dĩ nó không nên có..

Và hình như có lẽ 2 ngày đó nó không hề bị lm phiền bởi jun nữa...mk hình như cả ngày cũng không hề thấy cậu ta ở đâu nữa..

tít...tít...tít

- Hixx ...ai mk nt vào h này vậy nhỉ..._nó đang guộm chặt tr0g cái chăn dày và ấm

*Chỵ 2 ời..6h30 rồi

em không pk đâu nhé

chúc chỵ đi đến trường may mắn

hehe..lần sau

seong*

- hả...chết thôi rồi...trời ơi..._nó hét toáng lên rồi bung chăn bung mềnh ra bay ngay vào nhà tắm sửa sửa soạn soạn rồi lại phóng đến trường như 1 mũi tên..

Nó vừa chạy mk vừa ngòm ngòm mấy miếng bánh sandwich mk unjo đã để sẵn...

vừa lấp ló thấy cổng trường nó đã tăng tốc phóng vào như 1 vận động viên điền kinh chuyên nghiệp trk khi cái rào đx kéo nốt..

- Phù...đời mình chưa tàn..._nó vội vội vàng vàng sửa soạn lại cái bộ đồ lôi thôi lết thết rồi lon ton chạy về lớp..vừa đặt bàn tọa xuống ghế thì giáo viên vừa vào..

- Haizz hên ha..._un jo cười chọc quê nó

- Gru' sao không gọi tớ dậy...

- Oh men..sorry you verry much_un jo cười khì

Cốc...cốc..cốc.. tiếng gõ thước lên bàn vang lên lm ngắt đoạn câu chuyện

- Các em...trật tự hôm nay chúng ta sẽ có 1 học sinh ms _giáo viên nhẹ nhàng tuông từng lời “vàng ngọc” nghe sao mk ngọt sốt..khắc hẳn mọi ngày..cứ gằm gằm gừ gừ [cô ấy chính là sát thủ có đội mũ len của trường ta đấy]

17. Chương 17

- Ohhhhhh....s lớp mình có ng chuyển vào thế nhỉ_un jo trề môi.

- Ai mà pk đx...đời mà lỵ...hjhj...ó....???_giọng cười của nó bị cắt ngang khi 1 dáng ng nhanh như điện vừa chớp lấy tay nó.

- Jun...._nó ngớ ng giật thót. *Chẳng lẽ đây là món quà đó sao* nó chột hóa đá.

- Ủ...cô bắt ngờ không.._Jun cười cợt nhìn nó trẻ kol

Soạt 1 bàn tay khác choàng chụp nó lại.

- Ai ck0 cậu động vào min thế_cậu vừa vào lớp vứt cái cặp xuống bàn.

- Kệ tôi..quyền j cậu không ck0 tôi động vào min

mai mo0n sẽ đăng nhiều hơn , kol' hum ny k đx r , phải học bài nữa sr các u

- Tôi không thích ns nhieu vs tên không pk điều như cậu, 1 là biến đy 2 là tôi sẽ dùng biện pháp mạnh vs cậu đấy_cậu chột gạc phát ta của jun ra rồi kéo nó ra đằng sau lưng mình. Cả lớp học bỗng tràn trề căng thẳng.

- Đừng tưởng tôi sợ cậu...đừng bao h nghĩ thế..chỉ là tôi nể cái vị trí của cậu hiện h thôi..cứ đợi đy..._jun cười cợt quay đy để lại bao nhiêu nỗi lo lắng đối vs cậu. 1 sự lo lắng sẽ mất nó tràn trề trong tim. Ôi ! giá như nó không gặp jun thì bh đâu có vụ nó bị giành giật như thế này.

Cậu khẽ thả tay nó rồi xách cặp đy ra ngoài. 1 luồng sự nhẹ nhõm khẽ tràn vào lớp học.

*cộp*cộp*

- Hm...hm các em trật tự..vào tiết học rồi_cô giáo hoàn hồn gõ thước lên bàn và cũng khẽ ngẫm nghĩ tình trạng t/c trẻ con bh.

bên bờ sông hàn....có 1 dáng người đang thấp thoáng. 1 sắc thái boăn khoăn , khó nghĩ. 1 khung cảnh yên tĩnh đến lạ lùng. Người con trai chìm vào trong sự im lặng. Thời gian qđy , nhưng cũng vẫn như ngừng lại. Lại 1 luồng gió ào vào , Kéo theo những đám mây đen.

Lộp bộp lộp bộp những giọt mưa nhỏ rơi xuống vỡ tan trên bờ vai người con ấy.....cơn mưa đầu mùa mở đầu ck0az 1 sự tranh giành.

Rào...rào cơn mưa dần nặng hạt....những hạt mưa lớn dần...mỗi hạt mưa rơi xuống mình lại có 1 cảm giác khác...người con trai trầm tư đưa tay về phía trước....mưa rơi vào buốt lạnh , cậu khẽ cười thì thầm *Cô ấy giống như 1 hạt mưa , mong manh dễ vỡ*. Người con trai lại khẽ đưa tay vào lòng sưởi ấm.

Khuôn mặt nhẹ dịu vụt tắt thay vào đó là sự cay đắng khẽ nghĩ rằng bàn tay của ai kia có ấm không hay chỉ lạnh lẽo như những giọt mưa kia.

Tách 1 giọt nước pha lê , trong suốt hơn bất cứ giọt mưa nào...vừa rơi xuống đó là giọt nước gì chứ...chắc đơn giản chỉ là 1 giọt mưa vừa từ trên bầu trời cao rơi xuống vô tình chạm vào mặt của cậu thôi.....có lẽ là vậy...

Để mặc ck0 người trai ấy mờ nhạt sau lớp màn trắng xóa lạnh lẽo của cơn mưa....và hãy để ck0 cậu ta yên tĩnh.....jun nhĩ !

18. Chương 18

rào....rào nó từ bên trong lớp ngó ra ngoài qua khung cửa sổ...nó chột cảm thấy mình nóng dần vs sự lo lắng...nó lo lắng cho jun và cả cho cậu...cả 2 ng giờ đang ở đâu và đang làm j? có dầm mưa hay mắc mưa j hay không? lỡ như bị ốm thì sao? những tiếng giảng bài cứ ù ù quanh tai...nhưng không thể nào nhét vào nỗi cái đầu nó...nó biết làm j bh..tự nhiên bh chính nó lại là mục tiêu tranh giành của 2 con ng có vai vế và quyền thế thượng lưu và quý phái.

nó đâu biết rằng trên sân thượng trường mình...đâu đó.cậu đang dầm mình dưới cơn mưa , bối rối và trầm tư...cậu biết làm j đây khi bỗng dừng lại có 1 ng tranh giành nó với cậu...cậu có nên ns rõ hay là cứ để cho nó vào tình thế khó xử hoặc cậu sẽ mất nó khi jun ra tay nhanh 1 bước...mưa rơi...cậu vẫn ngồi đó..chìm vào suy nghĩ...cậu mệt mỏi...nhìn bầu trời đen tối...đang thấu hiểu lòng mình chẳng....cậu có nên nói vs nó rằng....

“CẬU IU NÓ”.....k?

Giờ ăn trưa:

những chiếc bàn tập thể dần dần đầy ắp những nữ sinh,nam sinh..ai ai cũng vui vẻ thưởng thức mùi vị của bữa ăn trưa..

nhưng xen lẫn vào không gian đó lại tồn tại những lời qua tiếng lại không hay về nó....*mày nhìn kia...kia là min ng đx tới 2 vị hoàng tử tranh giành đó*...*kia...kia...cô ta cũng đâu đẹp đẽ j...sao lại may mắn được 2 anh chàng đẹp zai theo đuổi*....*cô ta đúng là hồ ly...nge ns lúc trk có tới 3 chàng thích h thỳ thêm đx 1 chàng nữa*...* tớ hâm mộ thật....lm sao mà cô ả hớp hồn được 2 chàng vậy ta*....

Nó cúi gầm mặt xuống bàn....*mình đang làm j ở đây thế này* đôi mắt nó chan chứa sự buồn phiền và cô độc...nó chưa bao h bị xa lánh thế này.và nó cũng chưa hề bị mọi người đàm tiếu cho rằng nó là 1 cô gái không chân chính..nó đâu muốn như thế vì từ trk tới h nó luôn luôn có bạn bên cạnh...luôn luôn...

- Min à! _ho0n khê vớ vai nó vì ho0n hiểu cảm giác của nó.
- hả!..._nó giật mình tỉnh cơn mộng quay lại vs thực tại nhạt nhòa.
- Cậu có sao không đó_jo khê nhăn mặt ôm nó.
- Ủ...jo ns đúng..cậu có sao không...ổn chứ_huyn cũng vớ về an ủi nó.
- Không không sao cả...cảm ơn mọi người.._nó khê rặng ra 1 nụ cười để lm dịu bớt cái sự lo lắng của mọi ng.
- *cộp* 1 tiếng nhỏ vừa phát ra trên vành ghế của nó..hình như vừa có ai đó gõ vào.
- Hahaaaaa....chào cậu min à! lâu rồi k gặp nhĩ! chẹp chẹp! nge ns cậu là hồ ly chuyên đi lừa tình mấy chàng trai đẹp và giàu có đúng không! thế cậu hành nghề bao nhiêu năm rồi! chắc cũng lâu rồi nên mới làm anh mình mắc bẫy....TÌNH của cậu đúng không_su ri ngật ngẻo cười ẩn ý.
- Này! cô có ý j đấy_huyn chợt giận run lên khi những từ ngữ đó vừa phát ra từ miệng su ri.
- O hay! thỳ các người tự hiểu có sao lại hỏi tôi!_su ri nhún vai trề môi khinh miệt.
- Cô!_huyn trợn trừng mắt giơ tay lên định phát vào mặt cô ta 1 bạt tai.
- *soạt* nó khê kéo tay huyn lại. nó nhăn mặt như rằng không muốn gây thêm chuyện.
- hm...haizz...cậu đấy! min à! cậu có sĩ diện không...nhà thỳ không bằng ai...nhan sắc thỳ chả có lấy 1 tý..thế mà có ý tưởng viễn vông muốn trèo cao anh tôi à! đâu có dễ...cậu xem hôm nay tớ nói ọi người biết..cái bộ mặt thật của cậu..đẹp lắm đấy chứ nhĩ...hồ ly á..đúng thật! hồ ly thật_su ri nhếch mép khinh khinh nó 1 cách tàn nhẫn. nhưng qà lời nói cô ta vẫn thể hiện = 1 cách ngọt ngào đến lạ lùng.
- Cô!_huyn lừ mắt giận đến mức muốn đập phá hết thứ ở đây rồi...nhưng huyn vẫn phải nhịn vì đó là do nó yêu cầu.
- Các bạn này...! theo các bạn có nên thưởng cho người hồ ly này 1 bạt tai để cảnh cáo không_su ri cười nhẹ.
- Nó giật mình....Cả phòng im lặng...rồi chợt *Tát nó đy* 1 câu nói vang lên...*Ừm..tát nó đy* * tát đy* *tát chết nó đy* *2 hoàng tử không đy học hôm nay là do nó tát nó đy* những câu hò hét nổ ra. Tim nó thất lại...đau đốn...mọi người đã quay lưng lại với nó.
- Min à! tớ..._huyn như không tìm được nhưng....
- Đừng! cứ để cậu ấy đánh_nó cản lại.
- Tại sao?
- Đừng hỏi....

Hoàn và jo đều hiểu lý do...nếu nó phản kháng lại! mọi người xem nó càng căm ghét nó và xa rời nó hơn! 2 người im lặng mà đau đớn nhìn nó sắp sửa bị ngta đánh vào mặt.

- Được! hôm nay tớ mới vừa tập cách tát người xong đấy! đau lắm đó nge! chịu đau 1 chút nha min_cô ta mỉm cười tự mãn đắc thắng..đến gần nó hơn....gần hơn...nó nhắm mắt chuẩn bị...cả phòng cũng vậy...su rì bắt đầu xoa tay..giơ tay lên...cô ta đang thích thú thỏa mãn..sắp chính tay mình đánh nó...nhưng chợt!!!!
- KHOAN!_từ đâu đó vang vọng tiếng hét của 1 cậu con trai.
- Cô làm cái quái j vậy hả_cậu chạy tới vs đánh người xộc xệch...
- Ô!...em chỉ trừng trị con hồ ly tinh này thôi_su rì giật thót.
- Ai là hồ ly tinh cơ chứ! min không phải thế! cô chẳng có quyền hành j đánh cô ấy cả
- Nhưng cả khối đã ủng hộ em cơ mà...vì vậy em có....
- IM ĐY! cô không được nói j nữa! BIẾN ĐY! chết tiệt...min à..đi theo tớ nào_cậu cắt ngang câu nói của su rì rồi lôi nó đi để lại quang cảnh ngọt ngào và mệt mỏi và có đầy sự gen tuông thù hận này.

19. Chương 19

Cậu kéo nó đi trên từng dãy hành lang cho đến tới cổng trường. cậu cứ chạy và kéo nó theo...mưa rơi...lạnh...nó chạy...cậu chạy...nó đau...cậu cũng đau...mưa nặng hạt...thấm ướt mình nó...sự rét buốt thấm sâu vào từng tế bào trong cơ thể nó. Nó lạnh lẽo nhìn cậu đau đớn.

- Woo!_giọng nó bỗng nhiên rung lên.
- Cậu khẽ dừng lại. nhìn nó.
- Dừng! bảo vệ cho tớ_nó cười nhẹ.
- Tim cậu chợt thất lại. Cậu ôm nó vào lòng giữa làng giữa làn đường vắng tanh. Mưa vẫn rơi.
- Min!_cậu gọi.
- Hả!
- Cậu...có thích ai chưa!_cậu cười nhạt.
- Tớ! á
- Ủ!
- Tớ!...không biết!
- Ủ! còn tớ thì có rồi! nhưng cô ấy chắc không iu tớ!_mặt cậu chợt tái nhợt. hơi thở của cậu bỗng nóng dần..
- Này! cậu có sao không_nó chợt lo lắng.
- Cậu cười! có lẽ nên ns vs nó rồi...ns cái lời ấy...cái lời mk cậu không dám ns...cậu khoát tay vào vai nó!
- Tớ...tớ thích..thích...thích...hơ..._cậu chưa kịp nói cho hết câu thì...cậu lăn đùng ra xỉu.
- W00...!_nó hốt hoảng đỡ cậu dậy...nó dìu cậu vòng vèo hết các ngõ đường rồi ms tới nhà!

20. Chương 20

Tại nhà của un jo!

Trong 1 căn phòng tuy hơi chật chội nhưng nó vẫn mang đậm tính chất quây và men vs các đồ vật bày trí vô cùng gọn gàng nhưng tinh tế. Trên chiếc giường, Cậu vs cơn sốt cao đang hoành hành trong người cậu!

Hơi thở cậu phà ra ngày 1 nóng. khuôn mặt đầm mồ hôi tái nhợt. Có vẻ vì cậu là thái tử nên được chăm chú từ nhỏ nên cơ thể không thích ứng được vs môi trường bên ngoài.

Còn nó, nó đang cố gắng lm những j mình có thể. 1 xô nước nóng và 1 cái khăn..chỉ bao nhiêu đó thôi nhưng đối vs nó thì hơi khó khăn đây. từ nhỏ đến lớn, nó có bao h động tay động chân đâu, nó chỉ giỏi quậy và lm biến thôi. Nên ms dẫn ra hậu quả như thế này, nó chạy q chạy lại nhìn đau cả mắt cũng chỉ vì mỗi việc đun nước. Nó chúi đầu vào cái nồi cháo yến đang nấu dở, vừa nấu vừa phải chạy vào chăm cậu từng chút.

- Khụ!khụ!_cậu lên cơn ho từng đợt rồi thở ra phì phò.

- Đây! woo à! cậu có sao không đó!_tim nó chợt quặn lại lo lắng.

- Không...kh..ông..sao! khụ..!khụ!_cậu cố gắng rặn ra từng chữ để cho nó yên lòng.

- Vậy mà không sao! ngốc quá! dầm mưa làm j_nó nữa mếu nữa nhăn mặt.

-.....!_cậu cười, cậu khẽ chìm vào giấc ngủ ác mộng của căn bệnh mà tay vẫn cứ nắm chặt lấy tay nó như muốn chắc rằng nó sẽ không đy đâu hết.

Nó ngồi đó vs cậu. Nó loay hoay vs chén cháo yến mà mình vừa nấu. Nhẹ nhàng dùng tay còn lại múc 1 muỗng rồi cho vào miệng cậu...nó nhẹ nhàng và chu đáo với cậu, điều đó lm cậu vui nhưng nó có lm đx cho ai kia vui về như thế không....chắc rồi!

Tại biệt thự riêng!

*phù*phù*

1 hơi thở từ 1 con người. Nóng ran...thân thể cậu ta nóng như chứa lửa. chỉ có 1 mình nằm dài trên chiếc giường lớn. Không ai chăm nom. CÔ ĐƠN. Đó là tình trạng của cậu ta. 1 mình quần quai vs cơn sốt. mệt mỏi. Cậu ta quần chân lại chìm vào giấc ngủ vs 2 dòng lệ nhỏ.

Làm j có việc cậu ta khóc 1 cách dễ dàng như con gái. Chắc 1 lí do nào đó! đúng rồi đó!

Nếu ns rõ hơn về jun, cậu ta đúng là 1 con người tuy có quyền thế và địa vị nhưng....cậu ta lại là 1 đứa k0l bất hạnh. Tuy là k0l của quan đốc sứ nhưng thật ra mà ns cậu ta là k0l rơi của ng mẹ khốn nạn vs 1 ng đàn ông khác. từ nhỏ cậu đã bị cha hành hạ và đánh đập, ông ta vì danh dự và nhân phẩm nên ngoài mặt vẫn giả tạo nuông chiều cậu. cậu lớn lên vs bề ngoài lịch lãm, và phong nhã, có sở thích tán gái đơn giản chỉ vì cậu muốn tìm 1 thứ tình cảm mà cậu cần để bù đắp vào tổn thương cậu đã có. Và cuối cùng cậu đã tìm thấy nhưng rốt cuộc đời qả thật không có j là hoàn hảo. cậu đã lừa dối bao nhiêu cô rồi nhưng sao tới lần ng cậu iu thì cô gái ấy không hề q.tâm cậu. Cô đơn tràn về. trái tim rạn nứt thêm đy 1 phần. tình trạng lại rơi vào tình trạng à mà không tệ hơn lúc trước ấy chứ.

Thật đau đớn....Jun nhỉ!

21. Chương 21

5h chiều tại nhà un jo:

3 con người nhẹ nhàng từng bước mệt mỏi vào nhà!

- Haizz! mệt quá đy à!_un jo ưỡn ngực vươn vai mệt mỏi sau 1 ngày đối diện vs bao sự việc.

- Không biết woo và min đang lm j nhỉ?_huyn hờ dãi trầm tư.

- Ai biết được! tớ không nghĩ giờ mọi việc thành ra thế này!_ho0n có 1 ánh mắt xa xăm, đăm chiêu.

Cả 3 người vừa bước vào chân của thý đã có 1 sự ngạc nhiên đổ ào rồi! Cả nhà thành 1 cái ổ rác! mọi vật hầu như bị xáo trộn lên!

- Cái quái j thế này!_huyn nhếch mép.

- Có trộm à!_jo nhíu mày.

- Lên lầu xem! không chừng min và woo đang ở trên đó đấy!_ho0n tinh ý hơn.

- ý kiến hay đấy!_jo vừa dứt câu thỳ cả 3 đã chạy 1 lèo lên trên lầu.

Cót...kết... 1 cánh cửa nhỏ lấp ló những tia sáng ánh vào khe mở. cả 3 ng xô đẩy nhau tiến đến cánh cửa phòng của cậu.

- Từ từ xem nào!_jo nhăn mặt ns khế.

Cạch 1 cánh tay khế mở cánh cửa ra 1 cách nhẹ nhàng.

cậu đang thiếp đỵ trong cơn sốt. Khuôn mặt tái nhợt có vẻ đã hồng hào hơn 1 chút. mồ hôi đổ dồn dập ra ngoài khiến cái gối ướt sũng. Còn nó! đang ngồi kế bên giường cậu. Tay trong tay. Nó cũng ngủ. Có lẽ nó đã rất mệt mỏi và khó khăn khi lần đầu tiên chăm sóc 1 ng bệnh.

- N...à...._huyn khế thốt lên nhưng lại bị un jo ngăn lại.

- Để yên in và woo ngủ đỵ!_họ đã kiệt sức lắm rồi đấy.

- Un jo ns đứng đấy!_ho0n cũng cảm thấy vậy.

- Ủ!_huyn thu mình lại.

Cả 3 quay đỵ bỏ lại căn phòng có 2 con người đang thiếp đỵ.

22. Chương 22

Đêm hôm đó tại quán bar uplate:

Trong 1 căn phòng được bố trí vô cùng sang trọng nhưng không kém phần đẹp mắt và quậy.

Có khoảng chừng 4 người đang ngồi trong phòng. Mỗi người mang mỗi nét mặt khác nhau.

1 người con trai có khuôn mặt đẹp mang 1 nét mặt sốt ruột và hầu như đang mong chờ 1 điều j đó. 1 người con gái vs thân hình gợi cảm nâng vẻ cuống hức của mình = sự lạnh lùng và kiu sa. 1 người con trai khác vs khuôn mặt vô cảm nhưng tỏ chút vẻ chờ đợi. Và 1 con người khác, vs hình thái trông có vẻ ngọt ngào và hơi nồn nóng. Bổng:

Cạch 2 bóng dáng mới vừa bước vào mang hơi hướm của 1 không gian mới mẻ và có vẻ thoáng đãng hơn 1 chút.

- Tam gia huynh_cô gái có khuôn mặt lạnh khế nhìn người con trai đỵ cùng vs 1 ng con gái khác.

- Đừng nhìn tớ như thế chứ yuin...có 1 tin vui đến vs các cậu đây_huyn là tam gia huynh. Cậu dất người con gái bên cạnh cùng ọi người chiêm ngưỡng.

- Ai đây! chẳng lẽ là ng. ấy của huynh à!_anh chàng có cái vẻ sốt ruột h ms lên tiếng nhẹ nhõm.

- Cho cậu nói lại đấy...jo0n!

- Vậy không lẽ là thành viên ms!_chàng trai băng giá đột nhiên cũng bị phá tan bởi con ng bí ẩn đang che giấu khuôn mặt mình = tấm khăn choàng màu đen.

- Sai trăm trọng đấy gin!

- Vậy là ai nào?_cả 3 cùng đồng thanh.

- Các cậu thật là! bao nhiêu năm rồi mà chẳng còn nhớ j hết trơn à! đó là....._huyn đang định ns nốt câu thỳ:

- Là nhị jo tỷ!_ng con trái còn lại cũng lên tiếng nốt.

- tốt đấy! trí nhớ cậu không tồi đâu kyo!_huyn cười nhẹ.

- NHỊ JO TỶ!_cả 3 ng kia trở mặt bất ngờ.

- Ủ!_cô gái nhẹ lên tiếng.

- Nhị jo tỷ sẽ quay lại! và các cậu nên phân phối nhiều thông tin trong bang cho nhị jo tỷ cùng biết! và duy nhất chỉ có các cậu biết được khuôn mặt thật của nhị jo tỷ thôi! nếu như tiết lộ ra ngoài thì! các cậu sẽ như thế này này!_huyn vừa cười vừa đưa tay ngang cổ cửa nhẹ 1 cái.

- Lâu rồi không gặp! nhị jo tỷ quay lại chắc sẽ lm cho các bang khác sẽ hơi khổ đấy!_yuin cười nhạt nhòa 1 nét.

- Haizz! không biết sao nhất vương tỷ không về nhỉ!_Gin ngẩn đầu tựa về thành gế.

- Đừng nhắc về nhất vương tỷ... nhất vương tỷ sẽ không về đâu..vĩnh viễn sẽ KHÔNG QUAY VỀ_nhị jo tỷ ns vs 1 cái giọng sát lạnh rồi nhẹ nhàng cúi tấm khăn choàng ra....

- Vâng! thưa nhị jo tỷ! chúng tôi sẽ luôn trung thành và hầu hạ vs đúng cách của 1 tay thuộc hạ!_cả 4 người cung cần nghiêng người lm lễ vs thành viên chủ nhân của mình quay trở về.

Cô gái quay mặt lại.....khuôn mặt sắc đá lạnh lẽo đầy ác cảm đó đã phủ lấp đến nỗi không thể nhận dạng ra được rằng đó chính là un jo..cô gái hay cười thường ngày.

Sáng hôm sau:

Qua khe cửa sổ...ánh nắng ban mai khẽ soi rọi vào căn phòng yên tĩnh...chiếu xuyên qua bức màn để rồi rọi vào đôi mắt của nó.

- Ơ..._nó cục cựa đôi mắt khẽ mở ra chói lóa. Nó nhắc bỗng người lên vươn vai.

- Oải quá đấy! hyx! sáng rồi à! chắc chắc! mà woo sao rồi nhỉ _nó vội vội vàng vàng đặt tay lên trán cậu. cậu có vẻ đã khỏe hẳn. Không còn nóng ran như trước nữa. sắc mặt cũng hồng hào trở lại.

- hết rồi...hỳ!_nó cười khì vui vẻ...Nó đứng dậy rạo bước ra khỏi phòng rồi tung tăng đi chuẩn bị thứ cho cậu.

23. Chương 23

- Này! woo ơi! cậu ở nhà 1 mình được không...có ổn không vậy!_nó bưng khay thức ăn lên đặt xuống bàn!

- Không! mình đi cùng min nhé!_cậu cười nhạt.

- Đi đâu?_nó vừa hỏi vừa lân la cái sandwich vs đĩa opla.

- Đi học!

- Cậu ốm đầu à! bệnh thế mà đi cái j!

- Thì tớ bị ốm đầu rồi còn muốn j nữa! ns chung tớ đi học với cậu!

- Đã nói không cơ mà!

- Cậu không chịu tớ vẫn đi!

- Rồi...rồi...đi thì đi! nhưng cảnh cáo à! ở trường mà xỉu là tớ không chịu trách nhiệm đâu à!_nó ns rồi lên giọng đe cậu.

- Ok! tớ mạnh khỏe! lm như mấy đứa con gái khác không bằng!_cậu ns rồi uể oải bước ra khỏi giường vào nhà vệ sinh VSCN.

Nó chuẩn bị xong xuôi đâu vào đó các sách vở quần áo cho cậu rồi nó rời khỏi quầy về căn phòng xinh xắn của mình để chuẩn bị trang phục và sách vở đi học.

Nó và cậu bước ra khỏi cổng thỳ trời vẫn còn se se lạnh của cái buổi sớm mùa đông! Mặt trời vẫn còn lười nhát , không chịu rời khỏi giường để ngoi lên ban phát sự ấm áp ọi người vào mùa đông! Có lẽ ngày hôm nay trời chắc sẽ chẳng thể nào được thưởng thức cái ấm áp rồi! những cơn gió lạnh bỗng chốc ủa vào lạnh toát! Chắc..chắc...vào mùa đông thật rồi! mùa đông...mùa của những cặp đôi thể hiện tình cảm ấm áp của mình với đối phương.

Nó lấy hai tay chà vào nhau 1 lúc cho đỡ lạnh rồi như chợt nhớ 1 điều j đó rồi lại phóng như bay vào nhà rồi lại chạy ra vs 2 chiếc khăn choàng cổ.

- Quần lại nhé, chứ không là ốm lại đó!_nó cười tươi rồi khẽ choàng vào cổ cậu 1 cái khăn choàng = len , kẻ sọc caro đỏ trắng pha 1 chút màu j đó ngọt ngào!

- Để tớ quần cho cậu nhé!_cậu cười trong 1 hương vị hạnh phúc và ngọt ngào.

- Ủ!_nó cười tươi đưa cho cậu cái khăn choàng giống ik như cái của cậu. Cậu choàng vào cổ cái khăn choàng mà hình còn xen lẫn chút quan tâm và iu thương nữa!

Nó dự trước cậu theo sau! cậu nhìn dáng nó nhỏ nhắn và dễ thương, cậu lại cười nhưng cứ đáng iu của nó trên đường đi! nào là nó vô tình vấp phải 1 cục đá, ngã xuống rồi lại rưng rưng dụi dụi mắt khóc...cậu dỗ dành hết lời nó mới nín...rồi lại làm rơi cái chìa khóa nhà rồi lại quay đi quay lại kiểm muốn điên luôn...nó như phát khóc ý chứ...

Ngọt ngào gê! cái mùa đông này thích gê đó!* cái đó là 1 phần ý nghĩ của cậu.

hì! mình chỉ có thể lm nhieu đây! các b đừng giận nhé! lần sau mo0n đừng típ!*do đi học nhieu quá đó mừ hyxxhyx!

24. Chương 24

Tại trường học:

Trong lớp học trời mùa đông đã trở lạnh, giờ lại còn bao trùm cái sự lo lắng và cả sự căng thẳng nữa. jun nhưng 1 con người vô hồn, cậu mệt mỏi đang chống chịu cái căn bệnh cảm quái ác này. đang lẽ bh cậu phải đang ở nhà và ngủ yên giấc cho sức khỏe mau khỏi. đằng này đã lên trường nằm dài ra, quần áo phong phanh không có lấy 1 cái áo ấm tử tế. hể nếu có người đến lo lắng hay q.tâm cậu lại gạt phắt đi...

- Jun hôm nay bị sao vậy...cậu ấy bệnh như thế mà còn..._1 con nhỏ trông khá xinh xắn thỳ thầm vs mấy con bạn nhìn mặt lo lắng.

- Ủ!...chắc do min đó...do cô ta mà giờ jun ra như thế đó..jun ms tới đây chưa được 1 tuần mà bị cô ta hại thành như vậy nè_1 con nhỏ khác chanh chua hơn, giọng chất chúa đố bao nhieu tội lỗi cho nó.

- Ủ..đúng rồi đó_thế rồi lại tất cả các nữ sinh trong lớp đều tán thành vs ý kiến đó và càng gét nó hơn.

Cộp nó và cậu bước vào.

- Chào cả lớp!_nó cười tươi chào buổi sáng *quen miệng đó*

Cả lớp nhìn nó với ánh mắt không có chút thiện cảm, chẳng ai thèm lên tiếng. nó thấy tim mình luồn vào 1 nỗi buồn và tủi thân. thường ngày đáng nhẽ là các bạn trong lớp ai cũng cười vui vẻ chào lại. hoặc là xúm xít quanh nó để nhờ nó chỉ giùm về bài kiểm tra.

lòng nó tự nhiên lại tràn lên nỗi buồn. Cậu có vẻ cũng hiểu được nên siết lấy tay nó hơn...để ch0 nó cảm nhận được 1 chút ấm áp.

sau 1 lát sau khi thấy có 1 điều j đó khác lạ so vs lớp thỳ nó ms nhận ra jun đang nằm dài ra trên bàn. như bất giác nó chạy lại. đưa tay lên trán cậu.

- Cậu cũng bị sốt à...nhanh nhanh lên tớ sẽ đưa cậu xuống phòng y tế_nó hốt hoảng định dìu jun.

- cô biến đi...biến khỏi tầm mắt của tôi đi_jun nhìn nó nữa vẻ vui mừng nữa vẻ lạnh nhạt nữa vẻ căm ghét.

25. Chương 25

- Tớ xin lỗi thay woo vì chuyện hôm qua...và h thỳ cậu hãy đi cùng tớ xuống phòng y tế nào_nó cười nhạt như muốn xin 1 chút sự đồng ý từ jun.

Thế nhưng jun gạc phát tay nó ra đứng dậy trong khi mình đang bệnh nặng mà hét:

- CÔ LÀ CÁI QUÁI GÌ MÀ BẮT TÔI PHẢI NGHE LỜI CÔ...MẶC TÔI...TÔI NÓI RỒI...BIẾN_tiếng hét ngổn ngang những hơi thở nặng nhọc.

- Tớ...tớ...tớ hức...hức..tớ xin lỗi_ nó cảm thấy bị tổn thương, nó chưa bao h cảm thấy mình vô dụng và có lỗi như thế này, đáng nhẽ nó phải tức giận và ch0 1 cú bạt tai như trời giáng vào mặt jun chứ...nhưng lần này lại khác...nó không làm như thế...nó cảm thấy mình có lỗi...bởi vì nó mà jun ra như bây giờ, bởi vì nó mà jun như 1 cái xác chết không hồn, bởi vì nó mk 1 hoảng tử phong lưu giờ ại thành 1 con người ngây dại tàn tạ.

thịch...thịch...thịch những tiếng đập từ trong trái tim đau đớn của 2 con người. Cậu và jun! 2 người đều rất đau...người con gái ấy đang khóc...vì cả 2 người, lm sao bây giờ làm sao để cô ấy ngừng khóc bây giờ...PHẢI LÀM SAO ĐÂY? 2 người cùng có 1 suy nghĩ như nhau!

soạt 1 bàn tay nhợt nhạt vừa đặt lên vai nó, nơi mk những giọt nước mắt đang lăn chả rơi ướt đầm.

- Tôi...tôi..tôi.....xin...lỗi_jun thở dài..khuôn mặt nhăn nhó gầy guộc tái nhợt.

- Cậu đi cùng tớ xuống phòng y tế nhé_nó khẽ lau nước mắt cười tươi.

- Ừ...jun cũng cười.

Thế rồi nó đưa jun đi , trk khi đi nó còn quay lại nháy mắt ra hiệu vs cậu rằng đừng lo lắng. Cậu pk chứ, cậu hiểu chứ, nhưng cậu sợ, cậu sợ 1 ngày không còn nó. cậu sợ nó sẽ đi mất , đi đến bên jun...cậu đứng nhìn nó, cười nhạt trong khi trái tim đang vỡ vụn. CẬU PK PHẢI LM SAO ĐÂY?

26. Chương 26

Tại phòng y tế:

phù...phù...hộc..hộc những hơi thở hì hục nóng phừng, nặng nhọc như muốn lấy hết hơi sức của jun. mặt mày tái mét, hốc hác gầy gộc, có lẽ vì hôm qua cậu không ăn j. mái tóc mượt mà bóng loáng nhưng cứng cõi của jun giờ đã rũ rượi và rối như tơ vò. hình ảnh jun kute baby của 1 công tử giàu có háo nhoáng kiêu ngạo đã tan biến trong phút chốc và cả sự căm ghét của nó lúc trước cũng thế bởi vì sao? bởi vì giờ cậu thật tội nghiệp, thật đáng thương. Trái tim nó cảm thấy thương hại ch0 jun. tất cả là do ai...tất cả là do ai.....có phải do nó không đây.

roạt cánh màn che chắn chiếc giường jun đang nằm bỗng mở toạc ra.

- Cô còn ngồi đây mà không biết nhục à_su ri trợn mắt nói mỉa.

- Ơ...tôi...._nó ngáp ngừng.

Bép 1 bạt tai vừa giáng vào mặt nó. Nó đau đớn ôm mặt *hức...hức* nước mắt trào ra. sao no lại yếu đuối thế này. Đau đớn quá!

- Tôi nói ch0 cô biết! cố chiếm lấy woo rồi tôi còn chưa giết cô giờ cô còn muốn hại cả anh tôi để báo thù tôi sao! sao cô nham hiểm vậy! sao cô ác quá vậy! cô thật đê tiện! nhưng cô đừng lo sớm muộn j cô cũng bị mọi người khinh miệt tẩy cô thôi!_su ri với đôi mắt long sòng. rướm rướm nước mắt su ri hận nó đến tận xương tủy và cũng thương xót cho người anh của mình bấy nhiêu.

- Tôi...tôi không hại anh cô...không..không hề_nó mấp máy trong từng sự ghen ngào của nước mắt.

- Hm...im đi! và biến ngay khỏi đây..nhanh! tôi sẽ giết cô đấy! con khốn! mày đã cướp đi người tao yêu thương nhất giờ lại còn cướp người tao kính trọng nhất! hahaaaa!_su ri gác nghẹo cười trong từng giọt nước mắt chua chát. Cô sợ rồi chuyện j xảy ra nữa.

- Tôi ở lại đây 1 chút được không...._nó thành khẩn vô vọng để cầu xin su ri.

- Hahaha cô nghĩ tôi là 1 con rối à!.....BIẾN!

- Tôi....không...không thể!

- ngon ăn thật! Đã thế ch0 cô biết thế nào là đau_su ri đang tay định đánh thỳ.

vụt 1 bóng dáng ai đó vừa ngã vào đờ cái tát ch0 nó. *bép*

Jun nằm vật dưới nền gạch lạnh lẽo mà thở hỳ hực.

- Anh! anh jun à!_su ri hốt hoảng đỡ anh dậy.

- Học...e..m..học..đừng...đ..ừm...đánh..học...cô...học..ấy_jun tuy đau nhưng vẫn gắng sức.

- Tớ...jun...tớ...huhu...sao tớ lại vô dụng thế này_nó ôm mặt mệt mỏi mà khóc.

- Đừng....đừng...khóc..tớ...tớ...đau..học...l...lắm_jun nắm lấy tay nó.

- Cậu đau ở đâu..chỗ nào..._nét mặt nó biến sắc lo lắng.

- Tớ đau....ở....học...tim_jun cười nhạt._tớ...tớ....y..êu..cậu_jun cố cười thêm 1 chút rồi lại ngất đỵ trong vòng tay em gái.

Nó đứng hình. Jun yêu nó sao. Nực cười thật lm sao có chuyện đó được chứ. Nhưng jun đang bệnh mà làm sao nó dối được...nhưng....??? nó bất ngờ....bất ngờ lắm...tại sao lại là nó? tại sao lại là nó? tim nó quặn thắt. Nó phải đổi đầu lm sao với jun khi sau này đây.

Su ri như 1 con người mất hồn. cô rời bỏ anh mình ch0 nó rời loạn choạng rời khỏi phòng y tế. *người mà anh mình cần là nó ư...haha nực cười thật...phận đời con người sao quá nhiều đau đớn vậy..hahahahaha* su ri cười như 1 người điên trên khu hành lang vắng bóng người dài ngoằn.

Tại lớp học: Cậu đang gằm đầu xuống bàn giả vờ ngủ thỳ chợt 1 đứa con gái chạy ù vào lớp rồi xì xầm với đám con gái.

- Ê...tui mới đỵ ngang qua phòng y tế có nge tin tức nóng hổi nè_1 con nhỏ cái nơ mở mồm.

- Chuyện j nói nge coi_cả đám con gái túm tùm lại.

- chẹp! tính ra sun min may mắn thật! không ngờ anh jun lại tỏ tình với cô ta tr0ng phòng y tế cơ đấy!

- Vậy còn anh woo thỳ sao! chẳng lẽ nó định bắt cá 2 tay à_1 con nhỏ khác.

- ờ thỳ....

- Này! chuyện đó có thật à_nãy giờ cậu nge thấy hết rồi . tim cậu đau lắm nhưng cậu vẫn giấu cảm xúc mà hỏi tuy biết rằng đó là sự thật.

- O....chuyện đó

- Tớ pk rồi! là thật chứ j...không cần an ủi đâu_cậu nói xong lại gằm mặt xuống bàn.

nói rồi...cậu ta nói rồi...làm sao đây...min ơi...tớ sợ lắm lắm ơn đừng rời xa tớ

27. Chương 27

tr0g 1 tuần sau đó. Nó dần trở nên thân gần với jun hơn bao giờ hết. Cậu chẳng hề có 1 hành động hay lời nói ngăn cản nó Bởi vì sao? bởi vì cậu đã nhận được 1 tin. 1 tin vô cùng bất ngờ, điều đó làm cậu suy sụp hoàn toàn....cậu đã gói gém hành trang rời khỏi nó để quy về hoàng cung, nơi xảy ra sự việc.

Tại hoàng cung:

Hoàng hậu tức là mẹ của cậu đã bị đày đoạ trong tẩm cung (cung cấm) bởi vì là tình nghi trong vụ việc cố tình ám sát thứ phi tức là mẹ của hoàng tử. bà đã bị âm mưu của mẹ hoàng tử hãm hại đến thân bại danh liệt, bởi vì có nhiều vật chứng sát thực nên mẹ của cậu đã bị tước vị hoàng hậu bị đày vào cung cấm vĩnh viễn không được ra ngoài. và mẹ của hoàng tử sẽ được thay thế ngôi vị hoàng hậu còn cậu sẽ có nguy cơ bị lung lay ngôi thái tử. Bởi vì ngôi vị thái tử này trong hoàng cung qua nhiều lần tấu trình thùy cuối cùng nhà vua đã chọn mở 1 cuộc bầu cử ra vị thái tử. Có thể cậu sẽ bị tước đi vị thái tử trong chớp nhoáng. Có thể cậu sẽ mất tất cả mọi thứ, danh dự nhân phẩm và còn cả.....nó nữa. Cậu lo sợ....cậu lo sợ mẹ mình sẽ có mệnh hệ. Phải làm sao bây giờ....thật là có nhiều chuyện vừa ập lên đầu cậu.

Tại nhà un jo:

- Un jo à! làm sao đây...woo_nó trong lòng với nỗi phập phồng, nóng bừng.
- Chắc sẽ không sao đâu._un jo cũng bó tay, mặt đầy nỗi lo âu.
- Tớ....tớ...chẳng lm được j cho cậu ấy! tớ đã trở thành 1 con bé vô dụng từ hồi nào thế nhỉ.
- Đừng lo chẳng sao cả! min à! chẳng sao cả! cậu ấy sẽ ổn thôi.
- Tớ! tớ!
- Thôi được rồi cậu hãy ra ngoài thư giãn 1 chút đi! mọi thứ sẽ ổn thôi! Ok.
- ừ! có lẽ nên như vậy!

Nó bước ra ngoài vào 1 lúc trời đang có tuyết rơi. tuyết rất đẹp. nó tinh khiết, trắng toát nhưng trong suốt, rất mong manh nhưng lại có sự giá lạnh buốt cả người. bây giờ tìm nó, tìm nó mới nhận ra 1 điều....nó yêu cậu mất rồi...yêu rồi. Nó sợ mất cậu quá....mọi chuyện thật sự quá bất ngờ với nó.

Đang đi trên con đường nhỏ phủ đầy tuyết rơi. bỗng có 1 bàn tay nắm lấy tay nó.

- Min! cậu sao thế_jun cười nhạt vì cậu đã pk tổng nó như thế nào rồi.
- Tớ l0 cho woo!_nó chỉ vụn vụn vài từ thôi.
- Cậu ấy sẽ ổn thôi!
- Làm sao mà được!Lỡ như cậu ấy sẽ bị tước vị thùy sao! lỡ như....
- Không sao đâu!...tớ sẽ giúp cậu ta nếu cậu muốn...được chứ!
- làm sao được!
- Tớ là người giữ những là thăm bầu cử! vì vậy tớ có thể!
- vậy cậu giúp sao! vậy có thể giúp sao!
- Ừ! nhưng tớ có 1 điều kiện nhỏ...!_jun trở nên sắc lạnh hơn.
- Điều kiện gì!
- Cậu cũng đã biết! tớ thích cậu mà! vì vậy tớ chỉ muốn có cậu thôi! còn cậu ta tớ sẽ giúp! cậu hãy đến với tớ còn cậu ta sẽ trở lại làm thái tử.
- Nhưng!...
- Không có nhưng gì hết! cậu cũng biết là nếu như đã bị tước vị hẳn cậu ta sẽ khổ sở thế nào! cậu ta sẽ bị người đời khinh nhục thế nào! cậu ta sẽ bị chà đạp như thế nào chứ! vì vậy bây giờ cậu có 2 lựa chọn! 1 là hẳn sẽ bị tước vị và cậu ở bên cậu ta cùng với các hậu quả còn 2 là cậu ta vẫn giữ nguyên tước vị còn cậu là của...TỚ.
- Tớ...!....tớ...._trong thời tiết se se lạnh nước mắt nó rơi lại càng làm lòng lạnh hơn! nó đau đớn 1 cách như tàn xé con tim. Nó chỉ mới vừa nhận ra 1 nửa của đời nó...nhưng lại bị chai cách bởi quá nhiều bức tường.

Nó chơi với không sao đập vỡ được những bức tường để đến bên cậu. Có lẽ nó nên để cho cậu được trở lại với ngày xưa, còn hơn phải bắt cậu sống trong cuộc sống khổn khổ, khổ cực và nó đã có đáp án dành cho jun!_ đồng ý.

tách lời nói đồng ý sao đắng cay trong giọt nước mắt chua chát.

- Vậy tốt rồi! tớ sẽ làm cậu hạnh phúc! tớ sẽ giúp cậu ta k bị mất chức và hứa rằng sẽ giải oan cho hoàng hậu._jun cười 1 cách tươi rói.

- Thế thì tốt rồi! cảm ơn_nó cười nhạt nhòa ẩn chứa nhiều cay đắng.

Jun đến gần nó, khẽ nâng khuôn mặt nó lên và đặt lên 1 nụ hôn nhẹ nhưng lại đem đến cho nó cả 1 sự kinh tởm và. Nó hôn jun trong khi nước mắt cứ tuôn rơi.

Sau nhiều ngày trôi qua! với kết quả công bố cậu vẫn giữ được tước vị thái tử. Sau việc đó, tuy rằng cậu nắm trong tay không còn nhiều quyền lực bởi ảnh hưởng từ việc của mẹ nhưng cậu đã cố gắng huy động những lực lượng thân tín để điều tra và làm sáng tỏ giải oan cho người mẹ trong số đó có cả jun. cậu cứ ngỡ jun chắc cũng không phải là 1 tên chết dầm đầu nhỉ! cậu đã tin tưởng và dần thân với jun hơn! nhưng cậu vẫn chưa biết nó...nó đã là bạn gái của jun! đã phải làm bạn gái của jun để cứu vớt cậu. Cậu thật ngu ngốc! cứ tưởng sống gió thế là hết! sau 1 thời gian dài cậu đã làm sáng tỏ vụ việc mẹ của cậu cũng được minh oan và bà lại trở về vị trí của mình và người đàn bà vừa ngự trị ngôi hoàng hậu chưa lâu đã bị trục xuất và đưa vào cung cấm vì tội chính mình làm mà dám đổ lên người khác!

Cậu chỉ vừa thở phào được 1 chút thôi! chý được 1 chút thôi! thì 1 tin mới đã ập đến nó đã làm bạn gái của jun rồi.

Cậu vừa níu giữ được vật chất thì đã vội mất người mình yêu. tan vỡ xất, mọi thứ tan vỡ dẫu đã biết nó đã là của người khác nhưng cậu vẫn muốn xác thực, cậu đã tức tốc đến nhà nó với 1 trạng thái vô cùng mất bình tĩnh.

Tại nhà của nó:

- MIN! MIN ỒI! MIN!_cậu hét lên khi vừa vào tới nhà nó.

- Có...có j không woo_nó bước ra cổ nén cảm xúc để mặt lạnh.

- Cậu! cậu làm bạn gái của jun à! khi nào thế!_cậu nhìn nó cổ mong điều đó không phải sự thật.

- ừ! đúng rồi! tớ làm bạn gái...làm bạn gái của...của jun_ người nó muốn làm bạn trai đáng nhẽ phải là cậu, đáng nhẽ cái tên kia phải là woo nhưng vì phải hy sinh.

28. Chương 28

- không! Không đời nào! tại sao? tại sao? tại sao lại ra thế này!_Cậu ôm trái tim bỏng rát như xát muối chạy ra khỏi nhà nó! Cậu đang bị sao thế này và cái cảm giác đau đớn còn hơn vết thương thể xác này là ở đâu! nó có từ bao giờ! Ồi! sao thế này! tâm trí cậu quay cuồng, mơ hồ, đau đớn lan tỏa! Nhưng có thấm gì với nó! nó còn đau hơn cậu nhiều. Nhín về phía nơi có con người đang chạy mà lòng nó quặn đau! Nó muốn chạy theo, nắm lấy tay cậu lại và ôm cậu vào lòng rồi nói “Tớ xin lỗi! thật sự là tớ iu cậu nhiều lắm” nhưng không được rồi, điều đó quá xa vời, quá xa vời mìn nhĩ.

Nó đi vào phòng! khóa chặt cửa! và giải tỏa cảm xúc đã kiềm nén!

Thật nực cười! nực cười quá! Thái tử lì lợm, xất xược giờ còn đâu. Cô gia sư dễ thương, trong sáng, hậu đậu và lém lỉnh đã mất tầm hơi nơi chốn nào sao giờ chỉ còn 2 con người ôm vết thương sâu nơi trái tim, vết nứt quá lớn, làm sao để hàn gắn lại với nhau đây.

****tít tít****

“tin mới nhất xảy ra 1 việc vô cùng quan trọng và tổn hại vô cùng sâu sắc với quốc gia hàn quốc”

Nó vừa bật tivi và xem 1 ít tin tức.

-chuyện gì vậy nhỉ!_đột nhiên tim nó thót lại, có linh cảm gì đó làm nó có vẻ hơi tai ngột.

“Thái tử Park ji woo đang trong tình trạng bất tỉnh tại bệnh viện quốc gia choi-seen-ji , thái tử đang trong cơn nguy kịch khi vừa bị 1 chiếc xe tải của CTTH jun-young trên đường đi.....”...phụt....Nó tắt ngay tivi.

tách....tách

Mặt nó đen lại, nó run, run mạnh lên, *lạnh quá, lạnh quá mình đang làm gì thế này?vì mình mà woo ra thế này ư? không! không! thật tồi tệ! mình là 1 con khôn! con chết tiệt! khôn nnj thật! mình là 1 đura chẳng ra gì!”

Những giọt nước mắt ướt đầm gương mặt hốc hác, hao mòn của nó.

- Min à! cậu đừng xem tivi nhé!_tiếng của jun vang lên hốt hoảng, nhưng có vẻ đã quá trễ rồi!

- Min! tớ!

- Hức....hức! tất cả là tại tớ! là tại tớ! nếu tớ không đồng ý cậu! nếu tớ để woo bị tước vị và ở bên tớ thì biết đâu...biết đâu tớ vẫn còn gặp lại cậu ấy! là tại tớ! là tại cái con khôn nạn như tớ!_nó giầy xé danh dự của mình, nó tự cao cầu trên gương mặt đầm nước mắt.

- Đừng! là tớ! min à! đừng làm thế! là do tớ ép cậu! à do tớ ép cậu! tớ xin lỗi! tớ xin lỗi! vì vậy cậu làm ơn đừng làm những việc hại mình! đừng! làm ơn!_jun ôm nó.

- Buông tớ ra!tớ sẽ đến gặp cậu ấy!

- Tớ sẽ đưa cậu đi!

29. Chương 29

- Tớ không cần! tự tớ sẽ đi!_nó gạc phắt rồi rời khỏi ngôi nhà.

-tít-tít-

- Woo à! sao cậu phải khổ như thế này! tất cả đều là do cô ta! con người khôn nạn đó!_su ri bên giường bệnh của cậu, cô cũng xót lòng không kém, nước mắt cô rơi bởi vì sự đau thương nhưng cũng 1 phần cay đắng cảm hận nó.

Cô nhìn khuôn mặt nhợt nhạt đang gánh chịu đau đớn trong giấc mơ mà thấy lòng mình quặn đau, cậu đang trong cơn bất tỉnh, bác sĩ nói nếu qua được thì cậu sẽ sống, còn bằng không cậu sẽ chết theo giấc mơ hoặc sẽ sống trong đời người thực vật.

Su ri cứ nghĩ mê man mà càng làm thêm lòng mình đau đớn. đang suy nghĩ chợt bị cắt ngang bởi tiếng mở cửa phòng và...nó...bước vào.

- Cô! huh...cô! kim sun min! cô còn đến đây để hành hạ anh ấy đến CHẾT à!_su ri nói nhẹ nhàng nhưng vẫn ghì chặt từ chết.

- Tôi!...tôi_nó mấp máy.

- Tôi gì cơ! tôi gì cơ! cô đã làm ch0 anh jun điên đại rồi! giờ cô còn muốn chiếm luôn cả anh woo à! cô biến đi con ác quỷ! cô đã hại rất nhiều người rồi! làm ơn! hãy buông tha ch0 woo! và anh ấy đã có tôi! còn cô thì trở về nơi vốn có của mình đi!_su ri nhếch miệng cười mỉa.

- Nhưng! thật ra....

- Tôi biết...tôi biết...cô iu woo nhưng lại bị anh tôi dồn ép chứ gì! haha! chuyện đó thì tôi còn lạ gì! nhưng bây giờ mọi chuyện đã đi quá xa rồi! vì vậy cô đi đi! cô đi khuất mắt tôi đi!

- Hức...hức...nhưng tôi...

bếp 1 cái bạt tai vừa giáng vào mặt nó. Nó ngã ra sàn bởi vì sức của cô gái mấy ngày chưa ăn gì thì lm sao địch lại sức của cô gái khỏe mạnh.

- Cảnh cáo! cảnh cáo đấy! và giờ thì....CÚT XÉO.

- làm ơn ch0 tôi gặp cậu 1 lần! chỉ 1 lần thôi! làm ơn! _đôi mắt của nó lại thêm 1 lần rơi nước mắt, không biết đến bao giờ nó mới cạn dần nước mắt đây.

- Biến! tại vì cô! tại vì ai mà anh ấy giờ phải sống trong thời gian nguy kịch! mê man bất tỉnh! tại vì ai mà anh ấy có thể sẽ chết trong cơn nguy kịch hoặc sống cuộc đời thực vật hử! TẠI VÌ AI!..đúng tại vì cô! tại vì cô đó! vì vậy đi đi! đừng làm phiền anh ấy! làm ơn.

Tim nó tan nát! cậu sẽ chết ư! vì nó sao! không...không! Nó rùng mình, đau xót bị thương lại ủa vào theo cơn gió lạnh buốt đi sâu vào trái tim lại thêm 1 vết nứt vừa mới hình thành. Nó ra đợ! nó rời khỏi bệnh viện đi đến 1 nơi nào đó nó ch0 là yên tĩnh! để tự ngồi suy nghĩ rằng...nó đang làm cái gì đây?

Nhưng trong 2 ng ns qa lại! chẳng có ai biết rằng! khoe mắt cậu có 1 giọt nước lặn dài! Có lẽ cậu nge! nhưng cậu không nhận thức được! có lẽ vì trái tim cậu đau! đau! cậu nge giọng nó! nhưng không thấy nó! cậu nge nó đau! nhưng cậu không thể thấy!

30. Chương 30

Đau thương và nước mắt! tình iu và thù hận! mọi thứ đều khắc sâu trong tim 4 con người cùng với số phận nghiệt ngã.

Lang thang trên con đường vắng người! ông trời đang thấu hiểu nỗi lòng của nó hay chỉ là do thời tiết làm ch0 bầu trời âm u.

lách tách...lách tách mưa rồi, mưa từng giọt nhỏ ch0 đến chuyển thành những giọt lớn hơn.

Nhìn kia! những cặp đôi tay trong tay cầm dù đi dưới mưa, họ cười nó mắng iu nhau sao thật hạnh phúc...còn nó! giờ chỉ còn là 1 con ma hoang dại, linh hồn không nơi về, tan nát. Nó nhớ lúc trước sao quá nhiều hạnh phúc đọng đầy, có nó có cậu có mọi người nhưng bây giờ chỉ còn nó đối mặt với sự thật quá phủ phàng, 1 sự thật đau lòng quá đỗi. Cách đây chưa lâu! họ hạnh phúc lắm mà, nhưng người ta vẫn nói tình iu đâu phải là vĩnh viễn. T/y vốn chỉ là 1 cạm bẫy sát nhân giết hại những trái tim non nớt của con người, nó lạnh lùng buốt giá như những giọt mưa kia, những giọt mưa mỏng manh nhưng hàm chứa sự vô cảm và cả đau đớn nữa.

Trời vẫn mưa! đêm đã tối nhưng nó vẫn chưa muốn về! nó khẽ cười nhạt nhòa rồi bật hát lên 1 bài.

"Cất bước người ra đi, hình bóng anh rời xa

Bao dấu yêu khi xưa giờ tan vỡ

Nước mắt cứ tuôn tràn, lệ đắng đôi hàng mi.

Mưa vẫn rơi quanh em đầy bóng tối.

Phủ lấp đêm đen cơn mưa vẫn nhạt nhòa.

Giờ mất anh em đi lang thang về nơi đâu.

Đã hứa yêu em, sao lại nỡ chia lìa,

Một mình em ôm xót xa, một lần tiễn đưa

Gió mưa thét gào, bóng anh nơi nào

Anh ơi có biết lòng em yêu anh thắm thiết.

Mất anh thật rồi, cắt ngang phương trời,

Để em trong nỗi đớn đau, người mang cho em bao cay đắng.

Cổ bước, đừng quên mau

Ngày tháng cũ phút giây nồng say.

Tình trong dư âm đêm vòng tay ấm.

Tiếc nuôi cũng xa rồi

Tình bay như cánh chim trời.

Để em mang niềm đau, tình tan vỡ, tình lỡ làng...”

Nó đi trong cơn mưa nặng mà lòng nặng trĩu, nó...1 con người vốn đã mang trong mình 1 nỗi sầu quá đau đớn. Nó chấp choạng đi trên con đường rồi ngã quỵ xuống, và ngất lịm đi.

-tít-tít-

- Khụ khụ..._tiếng họ khan của nó.

Ồ! mình đang ở đâu đây...mệt quá nó ngẫm nghĩ và nhận ra rằng mình đang ở bệnh viện.

- Bệnh viện ư!_nó khẽ thốt lên, vừa lúc đó cô y tá đi vào.

- Chào cô! để giờ uống thuốc rồi!

- Cô ơi! ch0 tôi hỏi là ai đã đưa tôi đến đây vậy ạ!

- Là 1 cậu con trai! cậu ta ra ngoài làm việc gì rồi ạ!

- Vâng thế bệnh viện này là bệnh viện nào thế ạ!_nó hi vọng 1 điều gì đó.

- Là bệnh viện XXX ạ!

mình đang ở cùng bệnh viện của Woo nó khẽ vui thầm, nó chờ ch0 cô y tá đi hẳn. Nó liền quyết định đi tìm cậu, dẫu biết có thể sẽ bị giằng xé danh dự và thể xác nhưng bởi vì có thể đó là lần cuối cùng nó gặp được cậu vì vậy ch0 dù thế nào nó vẫn phải đi, vẫn phải đi.

Nó vác cái xác bệnh tật của mình mà chuồn khỏi phòng và lân la tìm phòng của cậu.

201..202..203...và 204..đây rồi nó thở không ra hơi 1 phần vì hồi hộp và 1 phần vì cơn sốt lại lên.

*cạch*nó mở cánh cửa ra và bất ngờ suri không có trong phòng và chỉ còn mình cậu đang nằm kia. Nó vội đóng cửa và chạy ù đến chỗ cậu.

- Woo! cậu sẽ tỉnh chứ! hức...hức! tại vì tớ mà cậu ra thế này sao!_nó khẽ đưa tay lên sờ nhẹ trên đôi gò má tái nhợt của cậu.

- Tớ! tớ xin lỗi...tớ xin lỗi...tớ đã nói dối cậu! tớ thật sự rất rất iu cậu! nhưng vì cương vị và tương lai của cậu tớ nhất định phải hi sinh! nhưng bởi vì thế mà tớ đã làm cậu ra thế này! tớ xin lỗi...xin lỗi cậu nhiều lắm.

tách nước mắt nó rơi lã chã trên gương cậu, hình như trong vô thức cậu có nghe nhưng tại sao không thể mở mắt, tuy rằng cậu có ngủ nhưng sao tìm cậu lại nhói lên thế này.

Nó khẽ cười và khẽ hôn nhẹ lên đôi môi mỏng nhưng khô của cậu.

Nó không hề biết rằng có 1 con người đã nghe thấy và nhìn thấy tất cả, cô ta với đôi mắt lửa đỏt nhìn nó không ngớt.

có lẽ tôi nên loại cô khỏi nơi này thôi...đừng trách tôi cô ta thầm nghĩ.

- Kim Sun Min!

Nó giật thót.

- Tôi...chỉ là tôi!

- Lên sân thượng chúng ta nói chuyện!_su ri nói rồi quay mặt bước đi.

Nó cũng ngần ngại nhưng vẫn phải đi theo. Trong khi đó, bàn tay của cậu chợt cựa quậy nhưng 2 người nào hay biết.

Liệu cô ta sẽ làm nó và kết thúc sẽ ra sao các bạn hãy xem chap cuối nhé.

31. Chương 31

chưa kết được rồi! mình sẽ phân ra thành 2 chap cuối cùng!

Cánh cửa sân thượng khẽ mở ra như 1 thế giới khác ập đến.

1 thế giới khác lạ! những đợt gió ập đến mát mẻ nhưng bao trùm 1 khung cảnh âm u, có khi nào trời sẽ mưa. có lẽ vậy.

- Cô đưa tôi lên đây làm gì!_nó ngơ ngơ.

- Hỳ!_ sau nụ cười gian manh đó *cạch* Suri đã đóng cánh cửa sân thượng lại và khóa chặt bởi 1 cái ổ khóa do cô ta mang theo.

- Cô...cô làm cái quái gì đấy!_nó nhận ra có điều gì đó khác lạ, 1 nỗi sợ hãi dâng trào, có vẻ như tính mạng nó đang bị đe dọa chẳng.

- Chúng ta sẽ kết thúc tại đây! tôi sẽ tiễn cô về nơi bên kia thế giới!_cô ta lại nở 1 nụ cười bán nguyệt càng ch0 nó thêm hoang mang.

- Khốn nạn!_nó khẽ thốt lên rồi chạy đi! có vẻ như nó đang sợ hãi đến tột độ!

- haha! tôi biết cô có võ! nhưng điều đó không còn hiệu quả nữa bởi vì sức cô quá yếu! nhìn là biết! giờ thì cô biến khỏi thế giới này đi!

Suri tiến tới 1 bước nó lùi 1 bước, cứ thế ch0 đến khi nó chạm vào thành lang cang. Nó quay ra sau.

- Á.....áááááááááá!_1 khoảng không vô tận đang ở đằng sau nó, nếu như con người nhỏ nhắn của nó rơi xuống đó sẽ như thế nào, nó sẽ tan xác hay vẫn còn nguyên vẹn.

- Á hahahahaha! cứ la hét ch0 đến khi cô mệt hơi đi! chẳng ai nghe thấy đâu!_suri đi đến gần nó, 1 gần hơn.

Tại phòng bệnh của nó:

cạch tiếng mở cửa vang lên.

- Min ơi! đến giờ ăn cháo rồi đó!_1 người con trai đi vào hơn hờ.

- Min! min ơi! cậu đâu rồi!_Jun phát hiện ra không còn nó ở đây nữa! và rồi Jun hốt hoảng chạy vào nhà vệ sinh “không có” Jun chạy đi khắp nơi “không có”.

. . .

- Hahaha! cô có nguyện vọng gì không! để trước khi chết cô không phải hối tiếc!_cô ta lại giở cái giọng khốn nạn của mình.

- Cô...tôi không có nguyện vọng gì nữa!_nước mắt nó rơi, không phải vì sợ hãi mà là vì nó sẽ không còn gặp lại cậu được nữa! nó cứ ngỡ sẽ được gặp cậu thêm lần nữa nhưng không được rồi. có lẽ lần gặp lúc này chắc đã đủ làm nó mãn nguyện rồi.

- Được rồi! cô can đảm lắm!_cô ta cười khanh khách, 1 nụ cười khả ố.

hức! hức! nước mắt nó cứ tuôn rơi cay đắng.

Gió sẽ đưa em đi

Đến 1 nơi không có anh bên cạnh

Mãi không quay về bên anh được nữa

dẫu biết sẽ là sẽ thế nhưng anh đừng lo

Thế xác em dẫu khôn còn nhưng em vẫn bên anh

vẫn bên anh

Nó cười nhạt khẽ hát khúc hát chứa đựng đầy cảm xúc.

Nó biết rằng chắc chắn nó chẳng thể nào trốn tránh được cái chết. Nó đành quay mặt về bầu trời rộng mênh mông lạnh lẽo.

lách tách mưa rơi rồi, mưa giao mùa thì phải, có vẻ mưa vào xuân rồi. Nhưng mưa vào xuân thì đã sao cũng chẳng thể được gì, hạnh phúc cũng chẳng thể đọng đây.

Nó bước lên bậc thềm định nhảy xuống thì . . .

rầm tiếng cánh cửa bật tung ra.

2 dáng 2 cao lớn phóng ra, khiến nó quay mặt lại.

- WOO!_nó hét lên, 1 nỗi vui mừng trong thâm tâm trời dậy và cô nhảy xuống định chạy lại ôm con người ấy, nhưng không kịp rồi suri đã lạnh lùng đã man quật ngựa cô vào thành lan cang.

- Tao ch0 mày chết!_suri lấy hết sức đẩy nó xuống.

- KHÔNG!_woo hét lên chạy lại gạt tay suri ra.

Nó đau mất rồi. Đau đớn, tim cậu vỡ tan ra thành từng mảnh.

- MIN!_cậu hét lên.

*lộp bộp*mưa to hơn nhưng cũng chứa chan 1 cảm xúc gì đó.

Nước mắt cậu giờ cũng rơi! đau đớn, giá rét cùng 1 lúc ủa vào cả 3 còn tim. Suri, Jun và Cậu.

- Tôi sẽ xé xác cô ra! đồ khốn nạn!_cậu chạy lại điên cuồng túm lấy cổ suri.

- Đừng!_1 giọng nói nhỏ yếu ớt.

cậu như nhận ra chạy lại chỗ nó vừa ngã.

- Min! cậu đau rồi!

- Tớ đây!_nó cố gắng bám vào 1 cái thành nào đó rồi lên tiếng.

- Đưa tay đây! tớ kéo cậu lên!_woo như có 1 cảm xúc gì đó khó tả dâng lên trong lòng ngực.

Nó khẽ đưa bàn tay nhỏ nhắn ch0 cậu, cậu cố gắng kéo nó lên.

2 con người đã từng có khoảng quá xa vời nhưng giờ họ quá gần nhau, nỗi niềm thương nhớ iu thương dâng lên.

Cậu ôm nó vào lòng và thủ thỉ những lời nói cậu chưa từng dám ngỏ với nó.

- Tớ iu cậu!_cậu cười nhạt lên sung sướng.

- Tớ cũng vậy!_lời đáp lại của nó đầy ngọt ngào và cũng làm ch0 cậu đầy hạnh phúc.

có lẽ nên ra đi thôi 2 suy nghĩ cùng chung với nhau, đó là 2 anh em nhà Jun, cả 2 người đều thất bại toàn diện dẫu biết rằng họ rất hoàn hảo, họ quay đi ngậm đắng nuốt cay ch0 2 cuộc tình ngang trái.

còn đoạn kết nữa từ từ tớ viết tiếp! 0k!

32. Chương 32 - End

sau khi đã xuống tới phòng bệnh thì đã có người đến đợi rồi. đó là un jo và huyn cùng với 2 người con gái.

- O!_nó bắt ngờ.

- Chào! bọn mình đem đến ch0 2 người 1 thứ!_un jo cười.

- O! 2 cô gái này!

1 người là ju soo và 1 cô gái lạ mặt. Cả 2 mặt mày đều tím tái hết.

- 2 người này!_nó khó hiểu.

- Ngốc! con bé kia là chủ của đám đã đánh cậu lúc trước đó! và đây là chủ mưu.

- À!_nó chợt hiểu ra.

Rồi sau đó un jo kể lại!

sự việc như sau!

Tại căn cứ của un jo và huyn:

- chỗ này có 1 đám nổi loạn định đe dọa bang mình!

- Chỗ này thì có 1 lực lượng anh em đang canh giữ!

- ừ!

....

Đang bàn bạc về chiếc dịch thì chợt 1 con đi vào!

nhìn sao quen vậy ta un jo khẽ nhú mày.

- A!_như chợt nhớ điều gì cô tiến lại gần con bé đó!

- O! con khôn hôm bữa!_con bé đó khẽ thốt lên.

- huh! thì ra là mày! ở trong bang sao! biết tao là ai không!_un jo cười nhạt đầy ác cảm.

- Mày!_con bé đó nhú mày đầy dăm chiêu.

Bóp chưa kịp để ch0 con bé kịp trả lời, un jo đã tung 1 cước vào bụng con bé đó.

phụt mồm hộc nước hộc dãi hết ra ngoài.

*BÓP**BINH...BINH**HỰ* un jo giận điên người đánh đấm liên tục vào người con bé.

- Un jo! cậu làm gì đó! sao lại đánh con bé đó! nó là thân tín của ju soo đó!_tiếng của huynh vọng vào.

- huh! vậy chủ mưu là con bé ju soo đó à!_un jo với gương mặt đầy tà ác nhìn đăm xuyên vào đôi mắt của con bé.

-rồi mọi việc sau khi biết chắc các bạn tự tưởng tượng ra rồi-

. . .

- Thì ra là vậy! nhưng thôi tha ch0 họ đi! dù sao mọi chuyện cũng đã qua rồi! nhắc lại cũng để làm gì! mà cậu lại nhập vào bang rồi hử!

- Đâu có! tớ chỉ định nhập vào để điều tra vụ đó thôi! ai dè đâu con mồi ở ngay trong bang! hay thật!

Rồi sau đó mọi chuyện diễn ra êm xuôi!

Trong 5 năm:

Nó, cậu cùng nhau học hành! tình cảm của họ vẫn chung thủy 1 lòng. sau đó cậu xin cha mình ch0 từ vương vị thái tử và chỉ xin 1 số tiền lớn để lập ra công-ti riêng ch0 mình, sau 1 thời gian họ đã lập nên 1 tập đoàn lớn về thương mại và kinh doanh.

Un jo và huyn cũng vậy! họ rời khỏi bang! vốn khi ở trong bang họ đã phát sinh t.c! và giờ thì họ cùng nhau xây đắp 1 tổ ấm riêng ch0 mình! nhà của huyn vốn là 1 nhà quý tộc bên xứ Anh vì vậy họ có đủ tiền và quyền riêng để lập nên 1 công-ti riêng với sân bay hàng không.

Còn về su ri và jun cả 2 người đều đi du học, khi họ trở về có kèm theo 1 nữa còn lại của họ!

và còn cả ho0n nữa! khi đã được nhận vương vị thái tử ho0n đã hứa với cậu và nó rằng khi có hoạn nạn nhất định sẽ giúp đỡ!

và vào ngày 3-11-2004, 4 cặp vợ chồng đã cưới nhau ngay tại vườn hoa hồng của nhà hàng verplant.

Với tình cảm bạn bè bền chặt này! họ đã sống cùng nhau đầy hạnh phúc!

–the end–

sorry các bạn nha mình viết vội nên hơi dở vì sắp tới mình khó mà p0st được! sr rất rất nhìu!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-su-17-tuoi-va-thai-tu-pha-hoai>